

cere, în total, un sfert de oră. Dacă mai punem la socoteală cositul și curățirea, atunci, toată operațiunea poate fi făcută de un singur om, într'un ceas. Acum în privința cheltuelilor: lichidul conține o sare de compoziție chimică specială și cantitatea necesară pentru producția unei tone de nutreț costă șase pence (25 de lei), iar în afară de apă, nu mai e nevoie de nimic altceva.

Compania „Intensive Cultivation Ltd.” a luat ființă la Londra și va face instalațiuni demonstrative pe toată întinderea Mării Britanii, pentru propagarea „agriculturi artificiale”. Dulapurile necesare au început a fi produse în serie, de către fabrici. Ele, ce-i drept, costă cam scump: 110 lire bucata (cam șase zeci mii lei, în banii noștri), sumă ce trebuie investită de către agricultorul, care vrea să recolteze câte o tonă de grâu în fiecare zi. Noul procedeu a și dobândit un nume special: „cultura de cabinet”.

Am fost informați, făcând o vizită la fabrica londoneză a noiei companii, că în prețul de 110 lire se cuprinde nu numai costul dulapului, dar atât transportul cât și instalația. „Colonistii” întreprinzători au și început să învețe cum trebuie să lucreze. Că această inovație este într'adevăr de o mare importanță, o dovedește atitudinea pe care a luat-o Ministerul de Agricultură britanic. Experții acestei autorități au declarat că procedeele „culturei de cabinet” pot revoluționa crescătoria vitelor, punând agricultura pe baze cu totul noi.

Miraculoasa sare va fi exportată în toată lumea, dar compoziția ei rămâne secretul brevetat al inventatorului său.

Dulapurile lansate acum pe piață, se construiesc repede și lesne. Utopiștii din Caledonian Road prevăd o eră în care, case și uzine întregi, vor fi consacrate agriculturii artificiale.

Moșierul viitorului nu va mai poseda pogoane de pământ, ci sute de tăvi sertare.

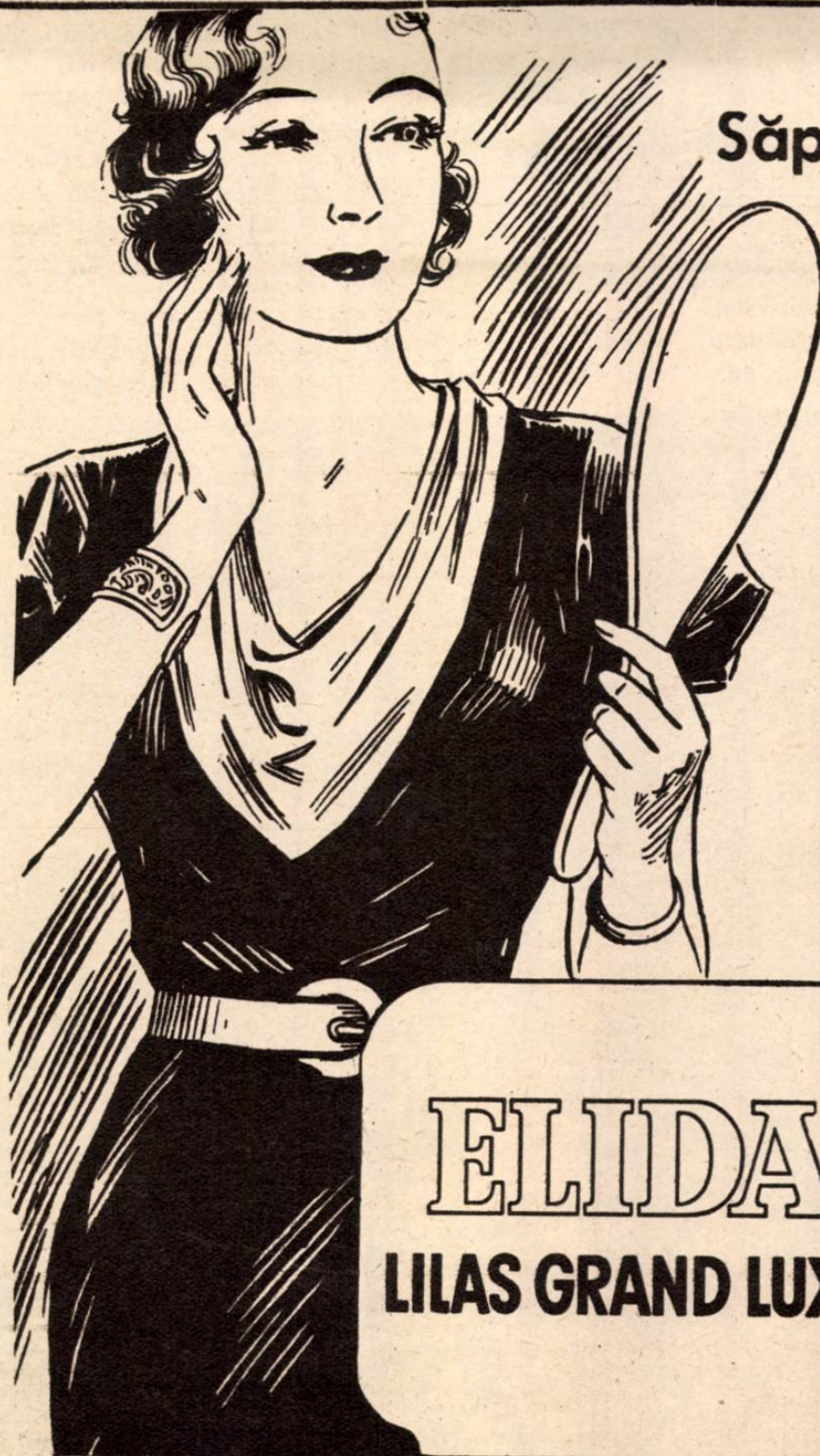
L. RASKAY

Costumul național românesc e frumos prin el însuși, e și mai frumos când e purtat ca în fotografia noastră de o fată frumoasă cum e domnișoara Eugenia Metaxa.

Ziua de 9 Octombrie, implinindu-se doi ani dela asasinarea Regelui Alexandru al Jugoslaviei la Marsilia, regele Petru al Jugoslaviei împreună cu Regina-văduvă Marioara, Regina Maria a României și prinții Tomislav și Andrei (în fund) au făcut un pelerinaj la mausoleul din Oplenatz.

Săpunul care vă înfrumusețează!

Câte mijloace există pentru înfrumusețarea tenului, tot atâtea sunt și primejdiile ce-l amenință prin întrebuințarea săpunurilor de calitate inferioară. Nu uitați niciodată acest lucru, atunci când veți alege săpunul dvoastră! —

Orice îngrijire eficace a frumuseții, presupune utilizarea unui săpun de calitate. Săpunul ELIDA LILAS GRAND LUXE, — extrem de fin, — cu un parfum îmbătător, — cu

o spuma dizolvând orice urmă de murdărie, — e o adevărată binecuvântare chiar pentru pielea cea mai sensibilă.

ELIDA
LILAS GRAND LUXE

Câteva din truznele VANATORILOR ILUȘTRI

DE vreo două săptămâni încoace vânătoreea e în toi și, firește, prin hăurile pădurilor și tufărișul bălților numai pușca are cuvântul. În toate timpurile, vânătoreea a fost sportul de predilecție al suveranilor, al principilor și, în genere, al oamenilor iluștri. Totuși, nu înseamnă că e destul să fii suveran mare, căpitan strălucit, muzician valoros, sau literat cu faimă, spre a fi, în același timp și vânător iscusit. Căci de multe ori se întâmplă ca până și cei mai curagioși s'o scrântească, prilejuind câte o boroboacă, în locul cine știe căror izbânzi visate. Iată, de pildă, ce-a pățit Giacomo Puccini, celebrul compozitor italian care, orice s'ar spune, nu era un vânător nepriecut.

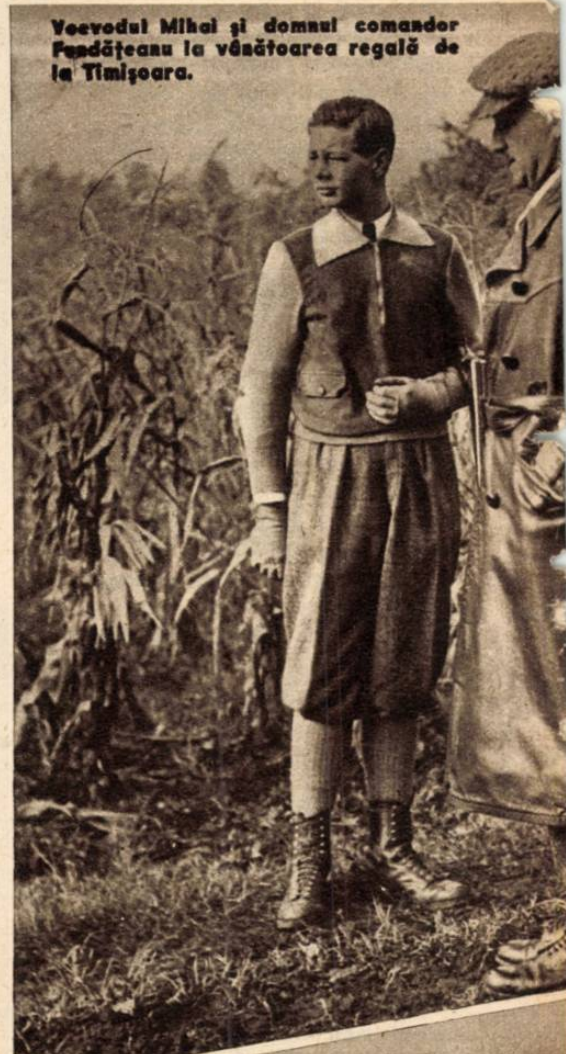
După o serie de concerte, dirijate în America de Sud, un grup de seniori argentinieni îl invită la o mare partidă de vânătoreea. Ajunsese până la ei faima succeselor vânătorești ale maestrului. Astfel că e lesne de închipuit cu câtă nerăbdare îl așteptau, ca să-i aprecieze experiența și, cum par-

tida fusese organizată în cinstea autorului Bohe-meii, întâiul foc de armă se cuvenia să-l tragă el. Iată o potârniche, stând sperioasă pe o creangă, la câțiva pași de gazde și musafir. Numai decăt, o voce îi strigă: „Maestre, gata"! Puccini, ia pușca la ochi... trage... și potârnichea... zboară! În jurul lui, privirile se, încrucișează, nedumerite. Dar revanșa nu întârzie să se prezinte. Iată o a doua potârniche... Ah! de data asta... Maestrul ochește, descarcă arma... dar și a doua potârniche se înalță în văzduh, neatinsă. Vai! faima începe să apună... Noroc că se arată a treia potârniche care, de rândul acesta, cade trăznită la pământ. Atunci, Puccini, mândru de succes, se întoarce în juru-i, spre a surâde tovarășilor de vânătoreea, dar aceștia nu mai erau acolo. În chipul cel mai delicat, ca să nu-l umilească se împrăștiaseră toți!

Autorul faimoasei cărți, Scene din viața artiștilor, Henry Murger, era vânător tot pe atât de nenorocos pe cât de pătimăș. Odată, un țăran, înduișat de atâta ghinion, îi

Un vânător încercot, care susține că n'a greșit niciodată ținta.

Voevodul Mihai și domnul comandor Pandăteanu la vânătoreea regală de la Timișoara.

M. S. Regele Carol II și d-na Maria Bibescu la vânătoreea regală dela Timișoara.

Vânătoreea e un sport costisitor. Nu și-l pot îngădui de cât bogații, cu domenii întinse, cari pot întreține haitele de câini și slujitorii numeroși.

dărui un iepure viu, ca să se poată de prieteni. Dar, tocmai fiind omorît. Murger îl legă de copac, aflat la o distanță de trase în el. Ei bine, chiar s'o și tot nu se întâmpla una ca alice nu nimeri ținta ci, din frumuseț, au retezat sfoara, care atâta aștepta, o luă la. Dar printre vânătorii iluștri, cetrul gafele lui extraordinare a Napoleon.

Intr'una din zile, marele Corsic împrejurimile palatului Fontaine plar superb din aceste rumez atrăsese pe urmele lui pe vân-

preună cu suita și, cum câinii îl fugăreau fără milă, iată-l că se pitește după un copac, hotărît să-și vândă pielea cât mai scump. Ce era de făcut? Gonacii nu îndrăzneau să-l omoare, vrând să rezerve această onoare Împăratului, iar pe de altă parte nici nu voiau să-l lase să ucidă câinii, cari toți erau de rasă... Șeful echipei se hotărî în cele din urmă și doborî animalul cu un foc de armă. Dar în clipa aceea iată că se ivește Împăratul, în fundul unei cărări din pădure. Ce va zice, găsind cerbul ucis? Un curtean are o idee: taie în grabă două crengi, le înfige în pământ și reazemă animalul ca și cum ar fi fost viu. Napoleon sosește în galop, des-

Câinii de vânătoare poartă în gură prada stăpânului lor.

Începând sezonul, vânătorul și-a luat câinele și pușca și a început din nou să bată drumurile.

calecă, ia pușca la ochi, țintește cerbul nemișcat și... omoară cel mai frumos câine din haită.

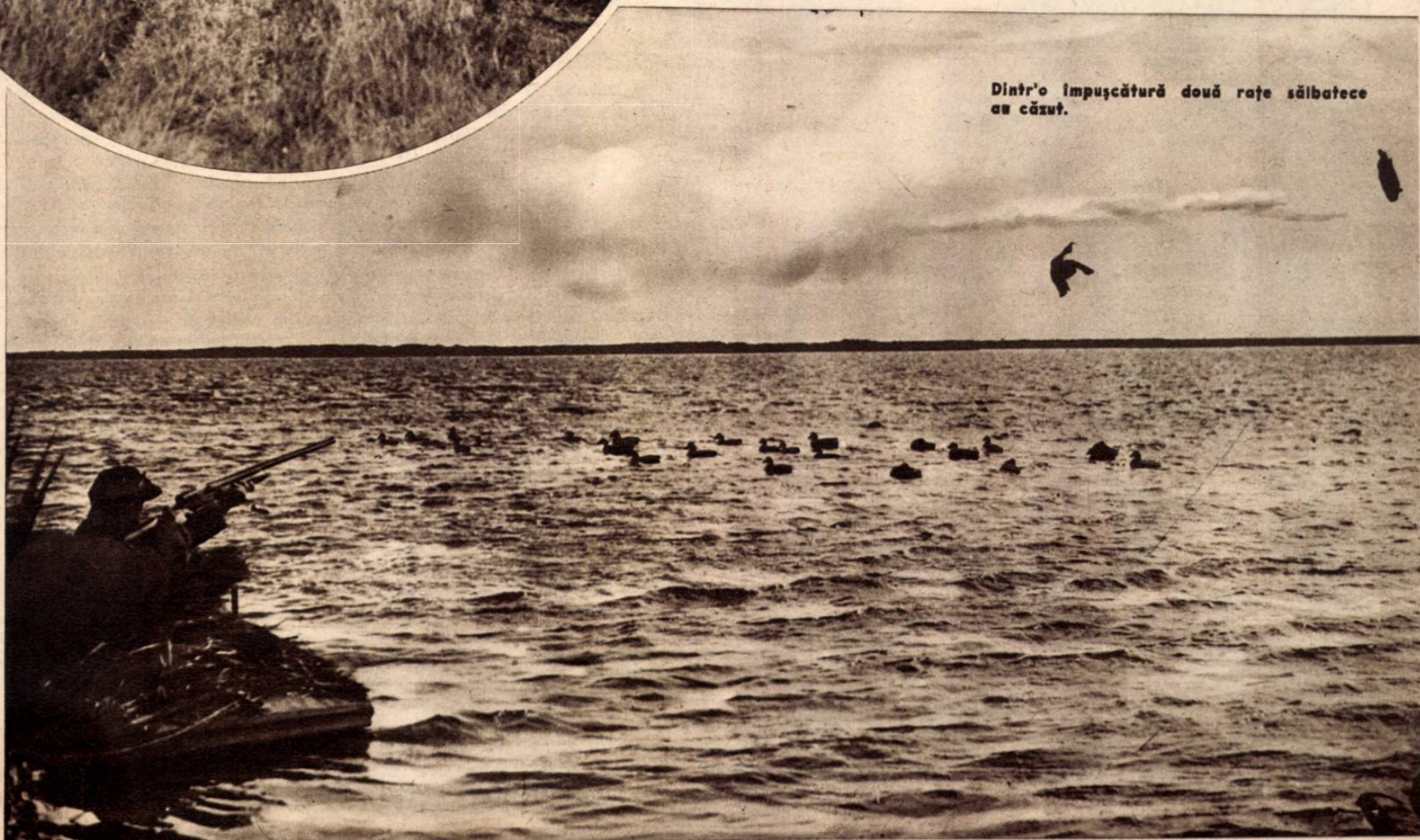
Altă dată, Napoleon ieșise la vânătoare, împreună cu Massena și Berthier. Aceștia, cu puștile întinse, mergeau la câțiva pași în urma Împăratului. Dintr'un tufiș, se înalță un stol de potârniche... Napoleon trage și... lovește drept în ochiu, pe mareșalul Massena.

O a treia oară, Duroc avu ocazia să facă cunoștință cu îndemânarea de țintaș a Împăratului: se alese cu un glonț în părțile cele mai... posterioare.

Dar Napoleon avea bunul gust să răsplătească totdeauna asemenea nenorociri. De exemplu, Massena primi un bilet, care-l numia, pe negândite, Comandant suprem al armatei din Portugalia și-i anunța chiar un dar cu adevărat împărătesc...

G.R.

Dintr'o împușcătură două rațe sălbatice au căzut.

... să fâli cu el, față
... că era viu, trebuia
... o sfoară, de un
... câțiva metri și
... fi făcut într'adins
... asta: niciunul din
... potrivă, ocolind-o
... astfel că iepurele,
... nătoasa!
... l mai vestit pen-
... ost, fără îndoială,

... can vâna cerbi, în
... bleau. Un exem-
... oare ale pădurii
... atorul ilustru, îm-

Realismul

PE ECRAAN

TURNAREA fiecărui film este precedată de o perioadă de documentare, de amănunțite cercetări; chiar când cuprind povești imaginate, dacă ele sunt vechi, costumele, decorurile și toate celelalte elemente, până la cele mai mici detalii sunt fidel copiate, după realitate.

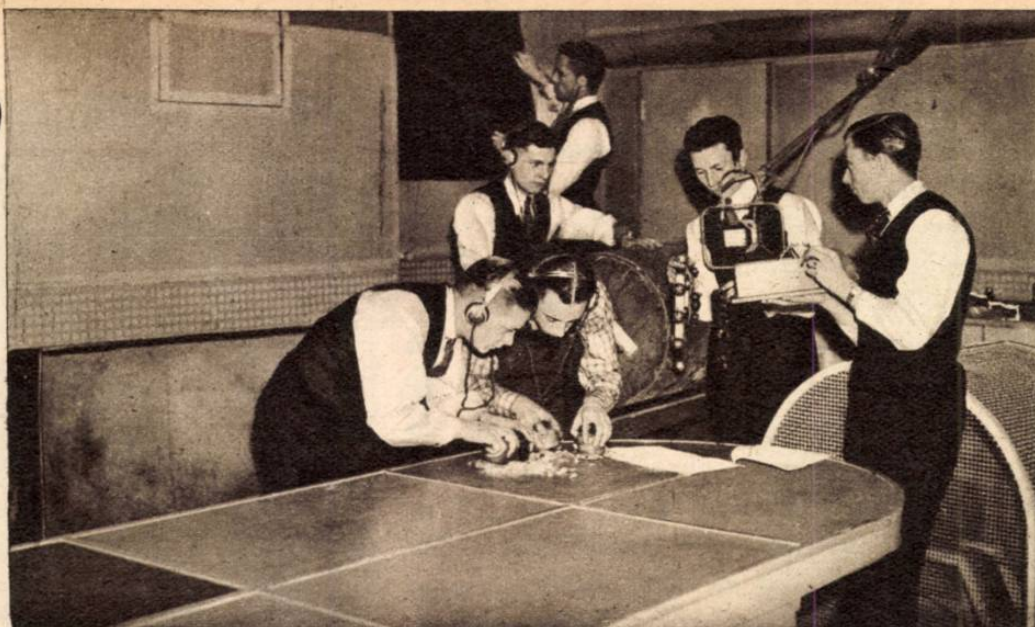
Studiourile au în serviciul lor echipe de experți, în toate domeniile, spre a-și asigura autenticitatea a tot ceea ce se utilizează într'un film, iar Hollywoodul este o Meccă modernă a artelor și a meseriilor. Publicul cinematografelor este în stare să suporte cele mai imposibile și mai fade istorioare de dragoste, dar va bombarda studiourile cu scrisori de protest, dacă va observa că regina îndrăgostită nu poartă costumul epocii, sau că în „marele său moment” când se întoarce dela războiu și-și regăsește dragostea, medaliile sunt prinse pe pieptul ei eroic într'o ordine inversă.

Vă mai e desigur încă proaspăt în amintire filmul acela în care a fost reinviată pe ecran de către Greta Garbo, Regina Cristina a Suediei.

Versiunea cinematografică a acestui monarh androgin, a avut fără îndoială darul să indigneze pe arhivarii Curții regale suedeze dar ne închipuim totuși că acești savanți curatori au încercat un sentiment de reală satisfacție atunci când au văzut toaleta cu care Greta Garbo și-a făcut apariția în sala tronului.

Rochia aceasta a fost confecționată după îndelungi cercetări la care însăși actrița a luat parte activă și a fost lucrată de 16 croitorese în decurs de șase săptămâni.

Întâmplarea a făcut ca eu să fiu unul dintre ambasadorii ce trebuiau să se încline cu o studiată venerație înaintea vedetei. Mantaua grea

Se rostogolesc pietre mari pe o scândură, așternută cu glas-papier, și se înregistrează sonor un sgomot identic cu acel făcut de o clădire care se prăbușește.

Se pisează pietricele pe o masă anume construită, în timp ce se lovește ușor o tobă și avem sgomotul sonor al unei trăsură trase de patru cai, pe un drum așternut cu pietriș.

și încărcată cu fireturi ce-mi sta prinsă cu două pafale de umeri, pantalonii bufanți, roșii, pălăria cu penaj și sabia grea pe mânerul căreia îmi încăleșasem degetele — toate acestea erau fidel reproduse de pe tablourile dela Muzeul Prado, din Madrid.

„Cruciadele” au fost o versiune mult idealizată a acelei epoci de frământări care a scăldat Evul Mediu în sânge, dar cuprinde și o vastă cantitate de elemente autentice. Vorbind despre acest film, Cecil B. de Mille mi-a spus că numeroase muzee i-au cerut să le doneze diferite articole pentru colecțiile lor de arme și armuri.

Nu există mașină modernă care să poată fabrica asemenea obiecte și executarea lor a reclamat aceeași muncă trudnică și aceeași dibăcie cu care erau modelate în secolul al XII. S'a adus anume din Spania, un artist specializat în armuri și sub indicațiile acestuia, atelierul studioului au confecționat cămășile de zale, coifurile falnice, lăncile, pumnalele și iataganele, până la ghioage și alebarde.

Turnul asediat, având cincizeci de etaje și cântărind cincizeci de tone este cea mai mare construcție din câte s'au ridicat vreodată la Hollywood în vederea unui film și e tot atât de complet și de practic ca și acelea clădite pe vremea cruciadelor. De Mille supne: „Țiu ca filmele mele să poarte marca celei mai riguroase documentări istorice și pasiunea mea pentru amănunte ne-a angajat într'o serie de meticuloase și îndelungi cercetări, în jurul coroanei Regelui Cruciat al Ungariei. Un important detaliu al acestei coroane era crucea din vârful ei — un detaliu care pentru publicul obicinuit al cinematografelor ar fi trecut neobservat. Acest rege al Ungariei era atât de înalt încât nu putea trece pragul ușii cu coroana pe cap și atunci, și-a îndoit crucea care a rămas astfel de-a-lungul secolelor. Și mult ne-am mai muncit pentru a da crucii înclinarea necesară. La sfârșitul zilei de lucru coroana fu pusă de-o parte dar atrase atenția unui lucrător care se întoarce din ușă și o luă ducând-o la turnătorie pentru a-i îndrepta crucea înțepenind-o bine pentru ca să nu mai poată fi îndoită! A doua zi dimineața, când am văzut-o, am amuțit. Nu știam dacă trebuia să-l concediez pentru hărnicia lui!”

IMPORTANȚA SONORITĂȚII

Majoritatea efectelor sonore întrebuințate astăzi în filme sunt veritabile. Pentru reproducerea zăngănitului de arme, a ciocnirilor dintre lănci și scuturi, în „Cruciadele”, s'a făcut uz de lănci de oțel, excluzându-se imitațiile de tinichea, iar când au vrut să știe ce sgomot pot face 200 litri de ulei aprins căzând pe creasta unui zid de 15 metri înălțime sau să prindă șueratul unor bulgări de foc sburând prin aer, au trebuit să utilizeze cu adevărat ulei aprins și bulgări de foc. Acum cinci sau șase ani, sunetele erau încă imitate cu ajutorul unor mecanisme, dar astăzi, regisorii nu primesc să mai lucreze decât cu realități absolute.

John P. Livadary este omul care a dobândit premiul Academiei pe 1935, pentru cele mai bune înregistrări sonore. El are în biblioteca sa „conservele” tuturor

Greta Garbo într'o scenă din „Regina Cristina”.

varietăților de sunete posibile, rânduite pe rafturi, în ordine alfabetică. Unele dintre ele au fost captate cu mari cheltuieli și infinită răbdare. I-au trebuit odată patru ore spre a prinde orăcâitul unei broaște și a alergat după o ciocârlie pe toată întinderea văii Fernando, cu un complicat echipament încărcat pe un camion, spre a prinde cântecele pe care le-ai auzit în „S'a întâmplat într-o noapte”.

Iată câteva dintre sunetele „conservate” în biblioteca sonoră a lui Livadary:

Ronțait de țelină, scârțâituri de pat, râs de hienă, chemarea credincioșilor la rugăciune de către un preot arab, dans în grădina unei berării, târșăit de picioare și sgomote ușoare.

Studio-ul modern are mai bine de șaptezeci de departamente și dela trei până la cinci mii de experți, iar când un film iese pe piață, nu numai vedeta și regisorul ci operatorul, electricianul, inginerul însărcinat cu sonorizarea și desenatorul de costume își întreabă prietenii: „Ai văzut ultimul meu film?”. Așa numitul „Property Department” trebuie să satisfacă cele mai trănite cereri. Menirea acestuia este să furnizeze tot materialul pe care-l necesită turnarea unui film. Astfel, i se pot pretinde 500 de lilieci, o pisicuță care să umble într'un aquarium cu laba după o bucată de ghiță, dar să nu puie gura pe peștișori, plane care nu cântă dar care în schimb ar trebui să danseze etc...

Imitarea unor fenomene naturale în studio, cum ar fi luna, ploaia, ceața, zăpada, etc., fac parte din atribuțiile unui „property man”. Când un regisor îi telefonează anunțându-i că are nevoie de o lună, el întreabă: „Bine, dar ce fel de lună vă trebuie? nouă, în prim pătrar, plină sau în ultim pătrar?”. E o mare diferență între primul și ultimul pătrar al lunii, cel dintâiu fiind îndreptat spre stânga, iar cel din urmă, spre dreapta. Mulți n'au știut aceasta și în fond faptul n'are cine știe ce importanță, dar se găsesc în marele public destui cari s'o observe și să nu ierte eroarea.

Acest „Property Department” are un personal foarte amuzant care vorbește un dialect special și când îi auzi vorbind despre „Dolly” trebuie să știți că nu se referă la vreo figurantă. „Dolly” este o platformă pe roate pe care se cocotează operatorul, iar un „fluture” nu este acea grațioasă insectă înaripată la care vă gândiți poate citind acest cuvânt ci o mare roată de pânză special făcută pentru a opri intrarea lumii solare în studio.

Ingeniozitatea și bogăția de resurse a acestor departamente este proverbială. Marii magicieni ai studio-urilor sunt însă „regisorii artistici”. Acești domni iau o mică platformă și cât ai bate din palme, o transformă într'un interior de catedrală moscovită, în Marele Canal, într'un peisagiu venețian sau într'o berărie germană. Ei înscenează deraieri catastrofale și furtuni pe mare, incendiază un oraș întreg și-ți oferă spectacolul unui cutremur, la comandă, lucrând cu decoruri în miniatură.

Regisorul artistic este un personaj de mare importanță, înarmat cu o baterie de telefoane și comandând un regiment de magicieni dintre cari cei mai mulți și-au început viața ca arhitecți. Regisorul artistic trebuie să aibe o minte enciclopedică și o imaginație de poet.

Nu există pe lume decor care să nu poată fi încorporat într'o scenă.

Hollywoodul poate face muntele să vie la Mahomed!

Twentieth Century Fox Movietone City instalat pe o întindere de 500 pogoane (500.000 metri pătrați) cuprinde secțiuni caracteristice din fiecare colț de lume, într'o permanentă montare. Poți vedea aci câteva din cartierele mizere ale Londrei, Grosvenor Square în centrul mondenului Mayfair, un sat bavarez sau cartierul latin din Paris. Se mai află aci și o grădină a tuturor națiunilor unde se cultivă arbori și flori din toate părțile lumii, dar poate că cea mai remarcabilă creație este o imitație a vasului „Normandie”—un adevărat transatlantic ancorat într'un doc și înzestrat cu toate amenajamentele necesare pentru încărcarea mărfurilor și adăpostirea pasagerilor.

Această preocupare realistă de filmelor valori educative și dacă s'ar pune aceeași grijă în alegerea scenariilor s'ar putea spune că industria cinematografică și-a atins majoratul.

Copyright: Keystone Press Agency

CINE E DE VINĂ?

Dela un capăt la celălalt al pământului, dela col bă și până la palat, răsună mereu aceeași întrebare zadarnică: „Cine e de vină?” — ori de câte ori se întâmplă un caz de boală cu sfârșit dramatic. Dar nimeni nu s'a întrebat înainte: De ce nu se iau măsurile dictate de împrejurări, de ce nu se dă bolnavului medicamentul potrivit? De pildă, când tusea este însoțită de flegmă, e necesar să apelăm neapărat la un expectorant, care să înlesnească curățirea plămânilor de flegmă: când tusea e dureroasă, e nevoie de intervenția unui calmant; când flegma este groasă

se impune un ingredient care să fluidifice secrețiunile. Precum vedeți un sirop contra tusei trebuie să îndeplinească anumite funcțiuni esențiale. De aceea nu e indiferent ce sirop administrați bolnavului. În general, în astmă, spasm bronhic, bronșită, gripă pulmonară, tuse convulsivă, tuberculoză pulmonară, se impune siropul „Phedrosan”, care prin compoziția sa e un puternic antiseptic și antitermic, un calmant al agitațiilor nervoase și al tusei rebele și un expectorant ideal. „Phedrosan” e un suveran în toate afecțiunile căilor respiratorii.

II SE PĂREA CĂ ARE ARSURI LA BRAȚE

Noapți chinuitoare din cauza nevralgiilor

A încercat atâtea „remedii” — toate fără nici un rezultat — încât nu mai avea încredere în nimic. În cele din urmă se lăsă înduplecată și făcu o încercare cu Sels Kruschen și de data aceasta nu mai avu nici o decepție.

Ea ne scrie: — „Un timp îndelungat, foarte îndelungat, am suferit de nevralgii. Noapțile erau extrem de chinuitoare, din cauza durerilor nu puteam dormi o clipă. Mi se părea că am arsuri la mâini și brațe și nimic nu-mi putea alina durerile. Intr'o zi am citit că o bolnavă ca mine s'a vindecat cu Kruschen și m'am gândit să fac și eu o încercare. Am început să iau în fiecare dimineață o jumătate linguriță de Sels Kruschen și după fiecare doză mă simțeam mai bine. E drept că la început nu am avut prea multă încredere fiindcă am încercat destule așa zise remedii, dar acum nu mai găsesc cuvinte de laudă pentru acest preparat minunat pe care îl recomand din toată inima.” — (D-na) A. H.

Kruschen este un amestec de săse săruri cari au proprietatea de a regula funcțiunile interne, contribuind astfel la curățirea organismului Dv., la primenirea sângelui. Un sânge sănătos, un sânge purificat, vă pătrunde în toate fibrele ființei Dv., dându-vă o nouă viață! Atunci nevralgiile, sciatica și alte afecțiuni similare vor dispărea ca prin farmec.

Sels Kruschen se găsește la toate farmaciile și dogheriile din țară. Prețul unui flacon mare este 95. — lei, flaconul mic 60. — lei.

BOURJOIS VĂ OFERĂ!

Până la sfârșitul acestei luni, veți găsi în fiecare cutie de pudră „SOIR DE PARIS” un elegant flacon de parfum „SOIR DE PARIS” pentru poșeta Dv.

Cutie cu pudră Lei 100

FABRICANT HENRY COHRS
ANTICOR PARFAIT

LINGERIE

LA VULTURUL DE MARE CU PESTELE IN GHIARE

ALBITURI

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACĂ 1 STR. CAROL 76-78-80-82 STR. HALELOR 21

Sfatul unei prietene

„Eram suferindă de metrită hemoragică și de mai multe luni de o depolare organică genitală. Diversele tratamente ce le am încercat (opă oxigenată, hidratis, acid boric) nu m'au ușurat de loc și mă iritau mai mult.

„O amică mi-a recomandat Gyraldose. Scurgerile au diminuat numai decât și iată-mă aproape vindecată. Vă rog să-mi trimiteți contra Ramburs o cutie triplă de excelențiu vostru produs, asigurându-vă de întregă mea recunoștință.”

Jeanne L. Nancy

GYRALDOSE

este un antiseptic perfect
care calmează inflamația și descongesează

Scurgerile atât de obositoare s'au oprit; metritele sunt vindecate. Gyraldose cicatrizează și tonifică mucoasele. Ea previne salpingitele. Păstrează pe femeie tânără și sănătoasă.

LA FARMACII ȘI DROGUERII

Cel mai ideal mijloc de înfrumusețare și întinerire a tenului este Crema „Genius” a drului Földes. Face să dispară piștruii, coșurile și sbărțiturile. Se fabrică separat cremă de zi și de noapte. Costul unui borcan este: 50 lei. Se expediază prin poștă cu Ramburs exclusiv numai de către Laboratorul drului Földes, Arad, Strada Eminescu No. 21.

FIGURI NOUI PE ECRAN

ANNE SHIRLEY

VEDETA DE 16 ANI A AMERICEI

O creație magnifică în filmul ei de debut „Casa Visurilor”

O nouă vedetă, în vârstă de numai 16 ani, ANNE SHIRLEY, constituie actualmente ultima senzație a ecranului american. După cum se știe, ANNE SHIRLEY va apare în curând și pe ecranele noastre în filmul ei de debut „CASA VISURILOR” (Anne of Green Gables) care a rulat la Paris cu mare succes sub titlul „Miss Carrot”.

Biografia acestei tinere vedete este neașteptat de interesantă. În adevăr, deși e considerată astăzi o „descoperire senzațională”, această actriță de 16 ani e în realitate o adevărată veterană a cinematografului. De fapt a debutat la vârsta de 3 ani și de atunci a jucat fără încetare până când a împlinit 12 ani. A jucat în nenumărate comedii de scurt metraj alături de alți copii minune ai Hollywood-ului, sub numele ei adevărat de Dawn O'Day. A interpretat deasemeni roluri frumoase și în diferite filme de lung metraj.

După ce a împlinit 12 ani, și-a întrerupt cariera pentru a se putea consacra serios, timp de patru ani, studiilor secundare. Când s'a decis să-și reia activitatea în cinematograf, regisorul George Nicholls tocmai căuta o interpretă pentru eroina celebrului roman al lui L. M. Montgomery „Anne of Green Gables”, o carte tot

atât de populară în Statele Unite ca și „Cele patru fiice ale doctorului March”. Romanul acesta îi plăcuse foarte mult și micuței Dawn O'Day și era unul din visurile ei s'o interpreteze cândva pe Anne Shirley. În adevăr, eroina cărții se numește Anne Shirley și Dawn O'Day a adoptat acest nume pentru noua carieră pe care o începe acum în cinematograf. De altfel, numele ei adevărat este și foarte greu de pronunțat pentru Europeni. Așa dar, aceea care urma să fie Anne

Anne Shirley și partenerul ei Tom Brown în „Casa Visurilor”
(Foto R.K.O.-Radio-Films, (Aria-Film).

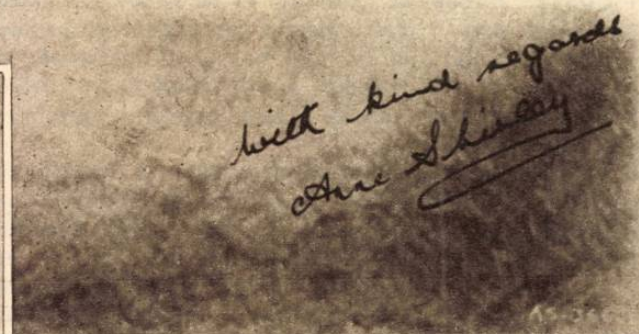
Un autograf al Annei Shirley

Shirley în film și în viață, citind în ziare că se proiectează transpunerea pe ecran a lui „Anne of Green Gables”, îi atrase atenția regisorului George Nicholls că n'ar putea găsi o interpretă mai potrivită decât ea. Și George Nicholls a realizat acest film minunat, dând prilej Annei Shirley să facă o creație remarcabilă în rolul micii orfane cu părul roșu, care trăia în imaginație o viață cu totul alta decât aceea mult prea prozaică pe care se resemnau s'o trăiască cei din jurul ei. Presa din metropolele apusene a avut aprecieri din cele mai elogiase pentru acest film plin de farmec, de pitoresc, de sensibilitate

ANNE SHIRLEY
Părul ei are minunata culoare „roșu Tizian”

și de fin umor, în care Anne Shirley se relevă ca o actriță de extraordinare posibilități și promite a-și lua în curând locul printre stelele Hollywood-ului.

Publicul bucureștean este în drept să aștepte cu mult interes premiera filmului, „CASA VISURILOR”.

Anne Shirley și mama ei

SUB PLOAIA MILIOANELOR

Cum trăesc bogătașii și cum se fac averile. Câte ceva despre milionarii noștri. — Din viața lui Elias

de ALEX. F. MIHAIL

JACQUES M. ELIAS

Milionarul celibatar, întemeietorul Fundației culturale și filantropice „Menachem H. Elias”.

Casa din strada Corăbiei 2, (azi Clemenceau), unde a trăit și a murit fondatorul marelui spital dela șosea.

ESTE oare o fericire să fii bogat? De obicei nu cunoaștem decât viața superficială a regilor banului. Medicii spun că acei, socotiți ca cei mai fericiți oameni de pe pământ, au fel de fel de boli grave și întrebuințează narcotice cu duimul. În deobște, somnul lor este neliniștit. Insomnia este un lucru curent în familiile bogate. Foarte multe doamne din „lumea bună” suferă de neurastenii, plângându-se de extenuarea nervilor. Obligațiile mondene sunt într'adevăr foarte obositoare, uneori mult mai istovitoare decât multe ocupații, ale celor numiți „desmoșteniții soartei”.

Statistica dovedește că numărul divorțurilor este proporțional mai mare pentru cei ce nu au nevoie să muncească: o dovadă că nu totdeauna o căsătorie, între oameni bogați, este fericită. Perna milionarului, adică a așa zișilor triumfători în viață, este mult mai frământată decât grămăjoara de boarfe, de sub căpătâiul salahorului trudit.

Cu prilejul unui recent proces răsunător, s'a aflat că un antreprenor cu faimă, luase o lucrare cu 50 milioane, pe care alții s'au oferit — în urmă — s'o execute cu jumătate preț. Arta de a deveni bogat are unele taine și anumite riscuri primejdioase, necunoscute nouă muritorilor de rând. Iar cei ce posedă aceste taine, nu au totdeauna o viață senină. Sunt Cresuși, cari se și sinucid!

Camera de fumat, în care Elias își primea prietenii, a devenit azi camera de consiliu a membrilor comitetului de conducere al fundației.

Nu știu care miliardar american, fiind întrebat cum de a ajuns să facă o avere atât de mare, a răspuns: — Totdeauna m'am înconjurat de colaboratori mai inteligenți ca mine. Se spune că mulți bogătași au adoptat această excelentă rețetă.

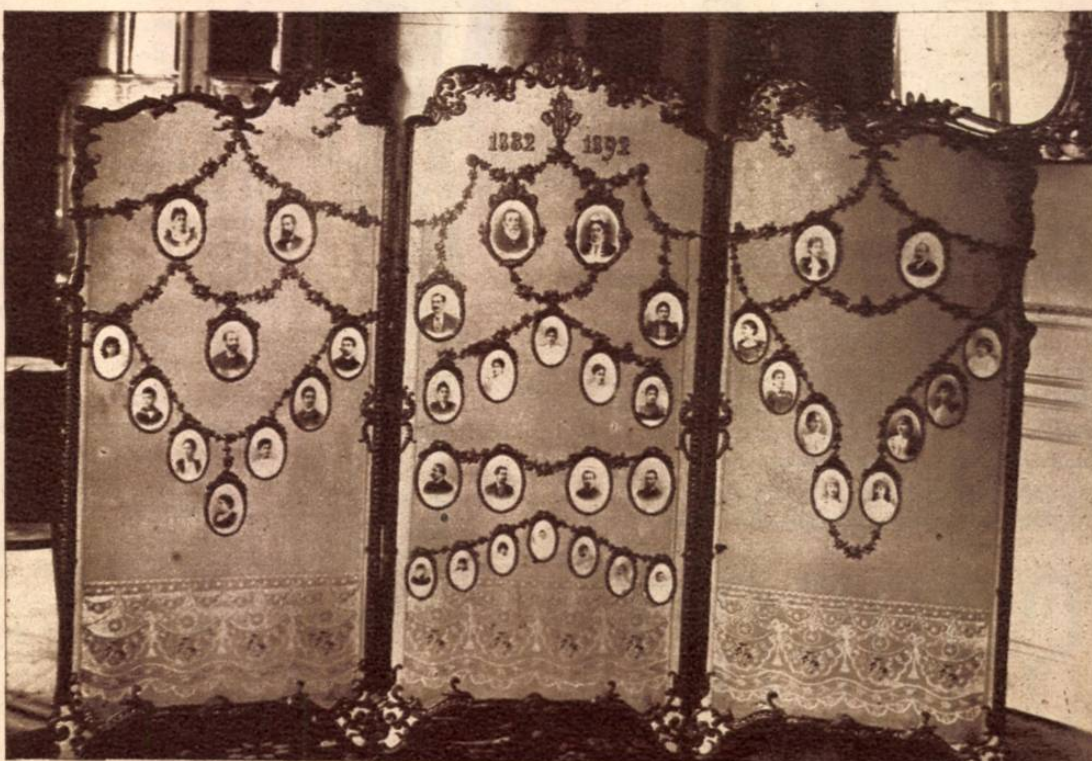
CUM SFĂRȘESC UNII MILIONARI

Se pare însă că nu acestea au fost principiile tăbăcarului Sapatino, odinioară fruntaș al industriei noastre, care a ajuns să-și trăiască ultimele sale zile, izolat de toți prietenii, colaboratorii și rudele ținut la pat într'o odaie pustie, după ce s'a lăsat jefuit de o fetișcană nătângă.

acum treizeci de ani la București. Aci a locuit în marele palat dela șosea al principelui, acum Ministerul de Externe.

Azi sălășluiește tot la șosea. Dar generația de azi a uitat că are de a face cu o fostă princesă. Ea e adăpostită, sub numele modest de doamna Târnoveanu, într'o chilie a

Un paravan din salonul cel mare. Pe mătase, încadrate de ghirlande aurite, se văd fotografiile, puse sub geam, ale părinților și rudelor lui Elias.

TENUL MAT constitue farmecul femeii

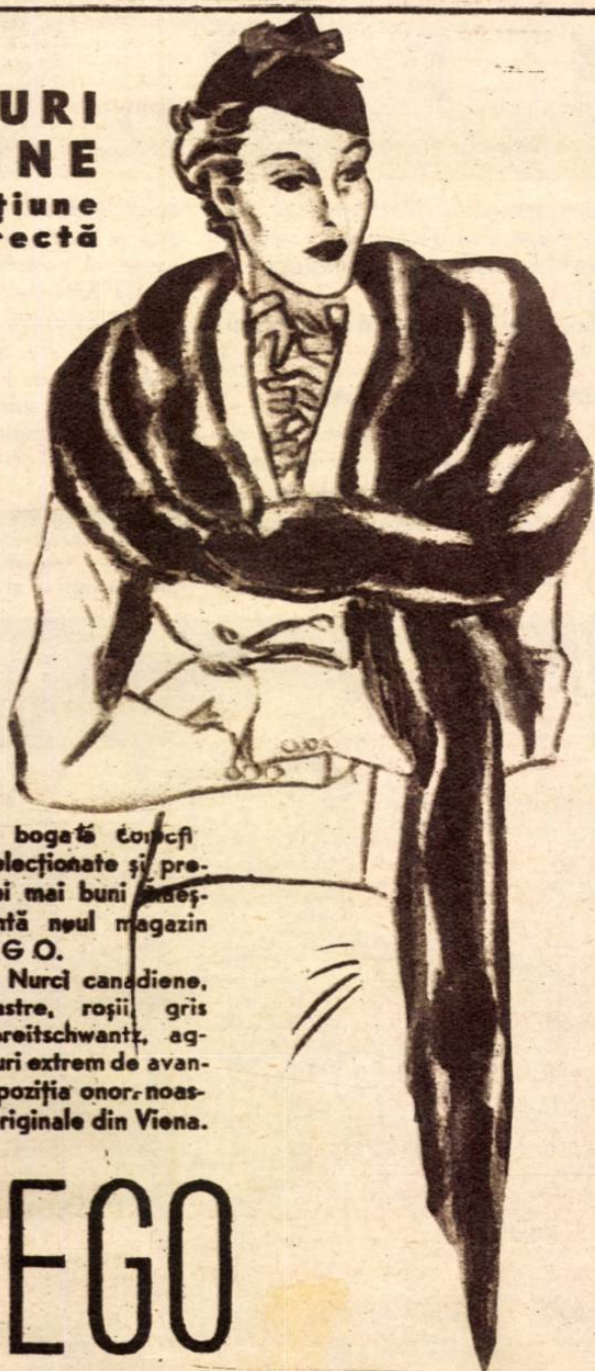
Nuanța mată este una din marile calități pe cari trebuie să le îndeplinească o pudră bună. Ea trebuie să se întindă uniform pe față, fără să formeze grăunte vizibile cari dau obrazului un aspect de mască. Pudrele opace și dense vulgarizează chiar pe femeia cea mai frumoasă.

Pudra En Vogue preparată cu o deosebită îngrijire, e de o fineță și aderență inegalată, ceiace o face să fie atât de apreciată de femeia cochetă.

POUDRE EN VOGUE

PARFUMERIE VENDOME

**BLĂNURI
FINE**
importațiune
directă

VARIATA și bogată selecție de blănuri selecționate și prelucrate de cei mai buni meștrii specialiști, prezintă noul magazin **SABEGO**.

Mare asortiment în Nurci canadiene, Vulpi argintii, albastre, roșii, griș polare, astragan, breitschwantz, agneau rasé etc. la prețuri extrem de avantajoase. Ținem la dispoziția onorabilelor noastre clientele mulaje originale din Viena.

SABEGO

CAL. VICTORIEI

VIS À VIS DE PREFECTURA POLIȚIEI

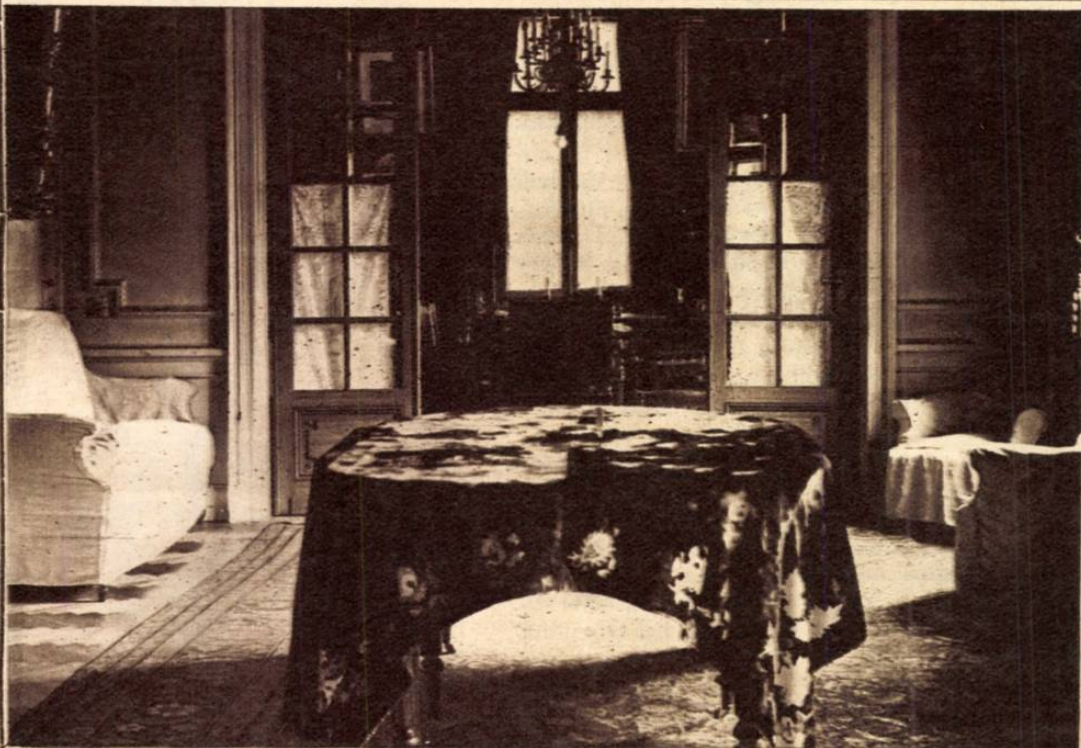
Azilului de bătrâne... Toți vechii ei cunoscuți, din cari unii cu situații materiale bune, au părăsit-o.

Este un lucru experimentat, că omul bogat

D. Fritz Staeger, funcționarul cel mai vechi al lui Elias, căruia i-a cedat apartamentul său. Pe casa de fier se văd probe din recolta moșiiilor foste ale lui Elias, azi ale Academiei Române.

Un colț al apartamentului lui Elias.

Conform testamentului, mobila va rămâne neschimbată, așa cum a lăsat-o el.

e admirat de toată lumea ca fiind „deștept”, „frumos”, „plin de haz”, și așa mai departe. De îndată însă ce pierde averea, îl ocolesc toți cei ce năvăleau la masa lui, îl evită toți cei ce odinioară căutau să împrumute parale dela dânsul.

Nu toți bogătașii își administrează la fel averea, astfel, de pildă, principiul de viață și de îmbogățire al familiei Mihail din Craiova, pare să fi fost *economia*. Mărețul lor palat, din Capitala Olteniei, nu avea nici odată ferestrele luminate. Ultimul descendent al familiei nu s'a însurat. El nu avea prieteni, nu se ducea nicăiri și nu primea pe nimeni. Craiovenii spun că nu l-a văzut nimeni, niciodată, la vreo cofetărie sau cafenea... Nu și-a îngăduit nicio modificare în locuința moștenită. Și pe când alții își procurau autouri luxoase, chiar pe datorie, el s'a mulțumit cu arhaicul cupeu și cu caii bătrâni, rămași dela părintele său.

În vremea asta, averea nababului, din capitala Olteniei, creștea în mod automat. Acțiunile se fructificau, cupoanele tăiate îngrămădeau aurul în cassele de fier, țărani de pe moșii se străduiau, iar lucrătorii din fabrici se întreceau în muncă, spre a mări bogățiile unui om, care nici el singur nu știa cât are.

În clipele solemne, când a simțit că i se apropie sfârșitul, acela care a fugit toată viața de lume, a avut o străfulgerare a conștiinței, dându-și averea statului român, imitând în această privință pe un alt Cresus bucureștean.

DIN VIAȚA LUI ELIAS

Jacques M. Elias — ca și Dinu Mihail din Craiova — nu s'a însurat niciodată, permițându-și de asemenea prea puține bucurii în viață. Până la adânci bătrânețe — a murit în vârstă de 79 ani — s'a considerat mereu ca un fel de slujbaş al averii sale, un soi de administrator. Iar când a fost aproape să moară, a crezut că e drept ca funcționarul său principal, d. Fr. Staeger, un elvețian, să-i ia locul pe scaunul dela biroul său și chiar să locuiască cu familia în apartamentul dela etajul întâi, din stradă Corabia 2, (azi Clemenceau), de lângă Ateneu, casă în care a trăit și a murit Elias, și unde se află azi, la parter, administrația fundației „Menachem H. Elias”.

Totuși, chiar pe acest funcționar ales dintre toți, el nu l-a copleșit de prea multe avantagii. D. Staeger urma să rămâie același paznic modest al averii, cum fusese și testatorul. Prin testamentul din 1914 se prevede o *leafă lunară de 600 lei pentru d. Staeger!* Iar pentru membrii comitetului de conducere, aleși de dânsul, a fixat, tot prin testament o retribuție lunară de 1500 lei.

A desemnat Academia Română ca legatară universală, dar n'a uitat în testament pe săracii orașului București, cărora li se distribuie în fiecare an de Crăciun și de Paști, ajutoare din fondul special Elias. N'a uitat nici de Azilul de noapte, nici de Societatea de Salvare, de Societatea pentru profilaxia tuberculozilor, precum și de diferite spitale și societăți de binefacere. A lăsat legate pentru facultatea de medicină, Fundația universitară Carol I, pentru mai multe școli evreiești și românești, apoi unor temple israelite, câtorva rabini. A instituit burse pentru studenții meritoși, etc.

Chiar birjarului său i-a lăsat o sumă prin testament. Și-a adus aminte până și de servitori, de câțiva funcționari mai mici...

RUDELE.

Pentru rude a avut însă un tratament excepțional.

— „Eu am numai rude bogate — spunea el. — Ce rost are să le las moștenire?...“

Fără să fie vanitos, a voit să rămâie oare cum anonim în binefaceri. Spitalul, din București, care va costa peste o sută douăzeci de milioane, nu va purta numele lui, ci al tatălui său. Iar averea lăsată Academiei române se administrează sub titlul: „Academia Română — Fundația familiei Menachem H. Elias”, deși — afară de dânsul — nimeni n'a donat, nici-un leu.

— „Invit pe toți membrii familiei mele să contribuie la această operă culturală și filantropică” — spunea el încă în viață. Rugămintea a repetat-o și prin testament.

Când a scris ultimele sale dorinți, a pomenit pe un văr al său, „domnul I. I. Manoach, care e bătrân și din nenorocire orb”. Și-a mai adus aminte de o verișoară din Viena, dar nu-i știa numele. Jacques Elias le mai dăduse ajutoare altădată. Acum își exprima dorința ca ambii să primească o pensie, cât vor trăi. Totuși, dacă s'ar întâmpla — spune prevăzător testatorul — ca vreun membru al familiei mele uitat de mine, rudă până la al optulea grad, bărbat sau femeie, să fie lipsit de mijloace, atunci, se va aproba eventual și acestuia o pensie lunară, ca să poată trăi, „cât vor crede de cuviință membrii comitetului”. Ce au făcut rudele?

În primul rând, au dat în judecată Academia, cu gândul să anuleze testamentul. De contribuit la fondul „familiei Menachem Elias”, nici n'au visat. În schimb, s'au ivit 67 de persoane, ce se pretindeau a fi „rude sărace, până la al 8-lea grad”, ale defunctului Elias!

D. prof. dr. Gr. Antipa, membru în comitetul fundației, delegat al Academiei române, a avut mult de furcă cu adversarii — „moștenitorii bogați” — cari adoptaseră ca tactică în justiție, „arăgănirea”. Procesul ar fi putut dura la infinit, stingherind oate bunele intenții, dacă d. prof. Antipa n'ar fi prins un nomenclatură favorabil, spre a sili pe moștenitori să convie la o ranzație. Ei au primit, odată pentru totdeauna, o sumă de zece milioane lei și s'au astâmpărat.

În schimb, au mai rămas cele 67 de „rude sărace” pe cari d. dr. Antipa nu le-a șicanat. Ele au încasat până acum, aproximativ douăzeci și cinci de milioane din averea destinată pentru „scopuri culturale și filantropice”, și primesc și azi pensii lunare.

„SĂ CHELTUEȘTI MAI PUȚIN DECÂT CAȘTIGI”

Jacques Elias, deși nu s'a însurat, totuși n'a trăit prea retras. În fosta sa locuință din strada Corăbiei, se pot vedea și azi rechile lui mobile, destul de frumoase. Primea des musafiri și-i primea bine.

Printre intimii și prietenii lui, cu cari lua uneori masa acasă, sau la restaurantul „Continental”, din hotelul cu același nume, proprietatea sa, erau: Principele Barbu Știrbey, defunctul ministru liberal Emanuil Porumbaru, d. Victor Antonescu, actualul ministru de externe, d. Emanuil Pantazi, avocat, prieten intim și sfetnic — mai târziu executorul său testamentar — d. Jean Mitileneu și alții.

Hotelul „Continental”, din fața Teatrului Național, era pe vremuri cel mai mare și mai luxos din București. Lui Elias îi plăcea să șadă în restaurant la o masă, în dreptul unei ferestre ce da în Calea Victoriei.

Totuși Jacques Elias nu era prea cheltuiitor. Dimpotrivă, principiul lui era acesta: să ai tăria de caracter de a cheltui totdeauna ceva mai puțin, decât îți este venitul. Oricât de infimă ar fi economia, te poți considera om bogat. Cheltuiind tot venitul, sau atacând capitalul, atunci — chiar dacă ai posibilitatea de a duce o viață largă — te poți numi sărac. Risipa e amăgitoare: duce la dezastru. Acest principiu l-au adoptat și membrii de conducere din comitetul fondului Elias. S'au creat, înțelepțește, mai multe capitole, cari urmăresc cheltuielile. Astfel s'a înființat:

1) Fondul pentru punerea în valoare a moșiilor lui Elias. 2) Fondul pentru răscumpărarea datoriilor testamentare față de diferite persoane și comunități. 3) Fond pentru pararea fluctuațiilor de curs a efectelor și prevenirea căderii valorii. O diferență favorabilă de curs nu se adaugă la venituri, ci la acest fond. 4) Fondul de construcții, din care se clădește acum spitalul dela Țosea. 5) Fondul cultural, din care se dă în fiecare an, Academiei, două milioane de lei. 6) Fondul de ajutorare a rudelor, cari — după cum am arătat — au primit până acum vreo 25 de milioane, în afară de cele zece milioane date „rudelor bogate”.

Totuși averea defunctului Elias a rămas întreagă, așa cum a lăsat-o el. Tot ce s'a făcut, a fost realizat numai din venituri, cu toate greutatețile ce a avut de întâmpinat comitetul conducător al fundației, din cari fac azi parte: principele B. Știrbey, ca președinte, fost prieten al lui Elias, după cum am arătat. Apoi d-nii: dr. Gr. Antipa și Em. Pantazi, vicepreședinți și d-nii prof. David Emanuel, prof. dr. G. Marinescu, prof. I. Simionescu și prof. D. Voinov, ca membri.

„Academia română” s'a dovedit ca o excelentă administratoare.

DIFICULTĂȚI NEPREVĂZUTE

Deși Elias era om de afaceri rutinat, totuși el n'a prevăzut scoboririle valutare vertiginoase, cari au micșorat foarte mult averea sa. N'a putut prevedea nici măsurile, pe cari le-a luat

consiliul comunal socialist, instalat după războiu la Viena. Reformele democratice postbelice au scăzut aproape la zero venitul palatelor lui Elias din capitala Austriei. El avea acolo niște clădiri monumentale, cu sute de camere și cu numeroase apartamente luxoase. Aceste palate, situate pe cele mai principale străzi, de pildă în fața celebrei biserici Votivkirche, abia aduceau atâta venit, spre a nu fi lăsate să cadă în ruină.

O slabă fructificare au adus și depozitele în numerar ale băncii. Banca Națională a României nu numai că n'a bonificat nicio dobândă, dar a cerut chiar un comision de conservare pentru efectele depuse.

Putem spune că, printr-o energică și prudentă intervenție a d-lui profesor dr. Antipa, delegat de Academie cu administrarea averii lui Elias în străinătate, au fost salvate multe bunuri ale acestuia. Astfel au fost, de pildă, diferite valori de bursă, circa vreo sută de milioane lei, aflate depozitate la unele bănci din străinătate. Delegatul Academiei a mai reușit să obție, la Viena, o reducere a taxelor succesoriale, realizând astfel o economie de aproximativ 64 milioane lei.

Se poate spune că averea lui Elias, este administrată în spiritul testatorului, cu economie și prudență.

CASA DIN STRADA CORĂBIEI

În fotografiile ce însoțesc acest articol, cititorii vor putea examina apartamentul, în care a trăit Jacques M. Elias. Tablouri nu se prea văd pe pereți. Mai mult oglinzi. N'a avut nici instrumente muzicale! Elias nu se pricepea în artă. Era străin și de „politică”.

Este interesant un triptic, având fotografiile, sub sticlă, ale părinților săi, fraților și rudelor, din anul 1832 și până la moartea lui. În special bătrânii soți Menachem H. Elias, fondatorii familiei, au chipuri caracteristice pe fotografii.

Pe pereți se mai văd și alte tablouri mari, reprezentându-i pe bătrâni.

În camera de consiliu, unde se întrunește azi comitetul fundației Elias, avea niște fotolii largi, căptușite cu piele roșie. Altădată era aci camera de fumat.

E impresionantă mai ales camera „tezaur”, cam întunecoasă, unde se văd case de bani așezate dealungul pereților. Dar azi „fundația” nu-și mai ține banii în acest „tezaur”, ci la Banca Națională.

MOARTEA LUI ELIAS

Elias pleca des în călătorie: la Viena, la Paris, Berlin, unde avea afaceri.

Când au năvălit nemții în România, știindu-se urât de aceștia, s'a hotărât — de altfel cu mare greutate — să părăsească țara. Prin Iași s'a dus la Petrograd și de acolo la Stockholm.

Totuși, în tot timpul vieții sale, fusese suspectat ca având simpatii cu Germanii. Această ultimă călătorie i-a fost fatală. S'a îmbolnăvit, fără să-și mai poată reveni complet. A mai activat și după războiu, prin reînființarea „Băncii Generale a României”, fostă, până la războiu, bancă cu capital german și care prețuise emisiunea bancnotelor de tristă memorie.

După războiu, banca a fost reorganizată cu capital românesc, Elias primind să fie vicepreședintele consiliului de administrație. Dar marele bancher nu mai era în apele sale. În pragul celui de al optulea deceniu, la 13 Mai 1923, s'a stins în apartamentul său din strada Corăbiei no. 2. După cum am mai arătat, el a cedat, prin testament, apartamentul cu toată mobila, vechiului său slujbaş din anul 1883, d. Fr. Staeger, care nu l-a părăsit niciodată. D. Staeger a fost obligat, prin testament, să nu schimbe mobila, care a rămas ca un fel de expoziție.

Elias avea grozavă teamă să nu fie înmormântat de viu. Când a simțit că moare, a cerut ca trupul său neînsuflit să fie păstrat șaptezeci de ore, nu ca la evreii habotnici, cari fac înmormântări pripite. Apoi, a pretins ca, înainte de a fi înhumat, inima să-i fie străpunsă de un stilet.

Așa s'a și făcut!

Deși a lăsat toată averea sa în România, legatar universitar fiind Academia Română, totuși a cerut ca trupul lui neînsuflit să fie transportat la Viena și înmormântat, după ritul mozaic, cu ceremonie foarte simplă, alături de fratele său Abraham și cumnata sa Paulina, aflați în cimitirul israelit-spaniol din capitala Austriei.

CUVÂNTUL ACADEMIEI ROMÂNE

„În numele culturii române”, d. prof. dr. Gr. Antipa, vicepreședinte al fundației Elias, a roștit, la prilejul cuvenit, o cuvântare, în Templul cel mare al evreilor de rit spaniol din București, spunând între altele:

„Viața, sentimentele nobile și patriotismul lui Jacques Elias merită într-adevăr a servi de pildă tuturor cetățenilor acestei țări: a muncit fără odihnă până la cele mai adânci bătrâneți, a adunat ca o albină, fără a cheltui pentru sine decât strictul necesar al unui traiu de o modestie exemplară și a destinat apoi tot fructul muncii sale realizării unui mare ideal, pe care l-a meditat în lungă sa viață și care este, după Elias: „Înălțarea patriei prin crearea de instituții de cultură, de preferință de cultură practică și înfrățirea fiilor ei prin tovarășia de muncă, de bucurie și de suferință.”

ALEX. F. MIHAIL

Munca minunțioasă de laborator a specialiștilor, în materie de:

Pudră • Apă de Colonia •
Ruj • Fard • Parfumi
au denăvârșit produsele:

Les Créations NHB

Încercați-le! Sunt excelente.
De vânzare la cele mai bune farmacii, drogherii și parfumerii.
Cu preț: Băltăzar, București, Șelari.

Sclavi ai stomacului! Liberați-vă de dureri!

Stomacul vă împiedică să faceți ce vă place. — atunci când vă place? Sunteți sclavi ai celui mai mic capriciu al digestiei?

Cea mai mare parte a micilor tulburări digestive ca: crampe la stomac, senzație acidă sau acrelă sunt datorate unui exces de aciditate stomacală ce irită mucoasa delicată a stomacului. Nesocotirea acestor indispoziții pot duce cu timpul la dispepsie, gastrită și chiar la ulcer.

Liberați-vă de jugul impus de stomacul Dv. luând, după fiecare masă, o mică doză de Magnesia Bisurata. În trei minute durerile digestive nu vor mai fi decât o simplă amintire rea, căci Magnesia Bisurata, antiacidul bine cunoscut, are o acțiune imediată neutralizând excesul de aciditate și calmând pereții iritați ai stomacului. Magnesia Bisurata se află de vânzare în toate farmaciile și drogheriile cu preț de Lei 75 — sau în format mare economic, cu Lei 110.

Un copil care țipă și suferă, se istovește!

Calmați repede suferințele sale, după cum indică D-na Grapin:

„Micul meu Jean avea golurile inflamate! Am încercat diferite pomade. Iritația nu înceta deloc! Copilul țipa ziua și noaptea. Am avut ideea de a unge pielea copilului cu puțină Pomadă Cadum în timpul când așipise, într-o noapte. La deșteptare, soldurile erau mai puțin roșii. Am continuat să aplic Pomada Cadum. Acum pielea este albă, netedă și copilul meu este superb!”

Jean GRAPIN
Paris

Acțiunea preventivă și curativă a Pomadei Cadum în toate cazurile de iritații, de afecțiuni ale pielii, este garantată de către numeroase atestări autentice. Dv. care dezesperați, întrebuințați-o pentru a ușura eczema, peelingul, coșurile, urticaria, herpesul. La farmacii și drogherii.

LORZI, POLITICĂ ENGLEZĂ ETC

AM avut zece zile în țara noastră pe lordul Londonderry cu soția și fiica — ea va moșteni numai numele burghez al familiei, Steward (Cărmaciul) — iar doamna și d-l Bibescu i-au găzduit în palatul brâncovenesc dela Mogoșoaia și în castelul de marmoră dela Posada, de lângă Sinaia. Prințesa Marta Bibescu ne reprezenta în fața nobililor oaspeți englezi de două ori, odată — ca și soțul ei, sportivul aviator — cu noblețea de sânge românesc și a doua oară cu spiritul artistic, gloria literară a Martei Bibescu fiind europeană.

Un neprevenit care ar lua cunoștință de biografia vicontelui și marchizului de Londonderry s'ar mira că al șaptelea purtător al acestui titlu n'a avut în țara lui, dela început — cum ar fi cazul în altă țară bunăoară — toate onorurile și primul loc în toate activitățile unde s'ar prezenta. A debutat ca simplu deputat al partidului conservator, apoi în tim-

Un portret al lordului Londonderry.

bărbat de ceață, o fantomă — cum se întâmplă de cele mai multe ori dela a doua generație de aristocrați de pe alte meleaguri — ci un bărbat practic, serios, ale cărui delicatete artistice n'au păgubit niciuna din rigorile inițiale ale rasei.

Japonezii cari, asemenea Englezilor, au introdus de

un veac o nouă nobleță, numită de Suveran în virtutea serviciilor aduse patriei, au observat că generațiile nu rămân multă vreme în picioare, și dela a doua sau a treia cad pe brânci, din pricină pe care nicio știință nu le-a lămurit încă în destul. Și au introdus un corectiv: Fiecare generație de nobili lasă urmașilor moștenire un grad mai mic de noblețe, până la desăvârșita anulare, dacă membrii ei nu izbutesc, prin rari fapte, să dobândească un rang superior. Anglia n'a avut nevoie de aceste suporturi artificiale — și primul născut care moștenește titlul și averile se menține de cele mai multe ori — cum e însuși cazul splendidului marchiz de Londonderry — până la a șaptea spiță, și uneori mai mult.

Pricinile pentru cari aristocrația engleză n'a decăzut — deși are o vechime egală cu a istoriei Angliei — sunt mai cu seamă două, care se pot reduce, în ultima analiză, la una singură: *Inexistența aristocrației de fapt*, adică a aristocrației de privilegii anchilozate, așa cum e con-

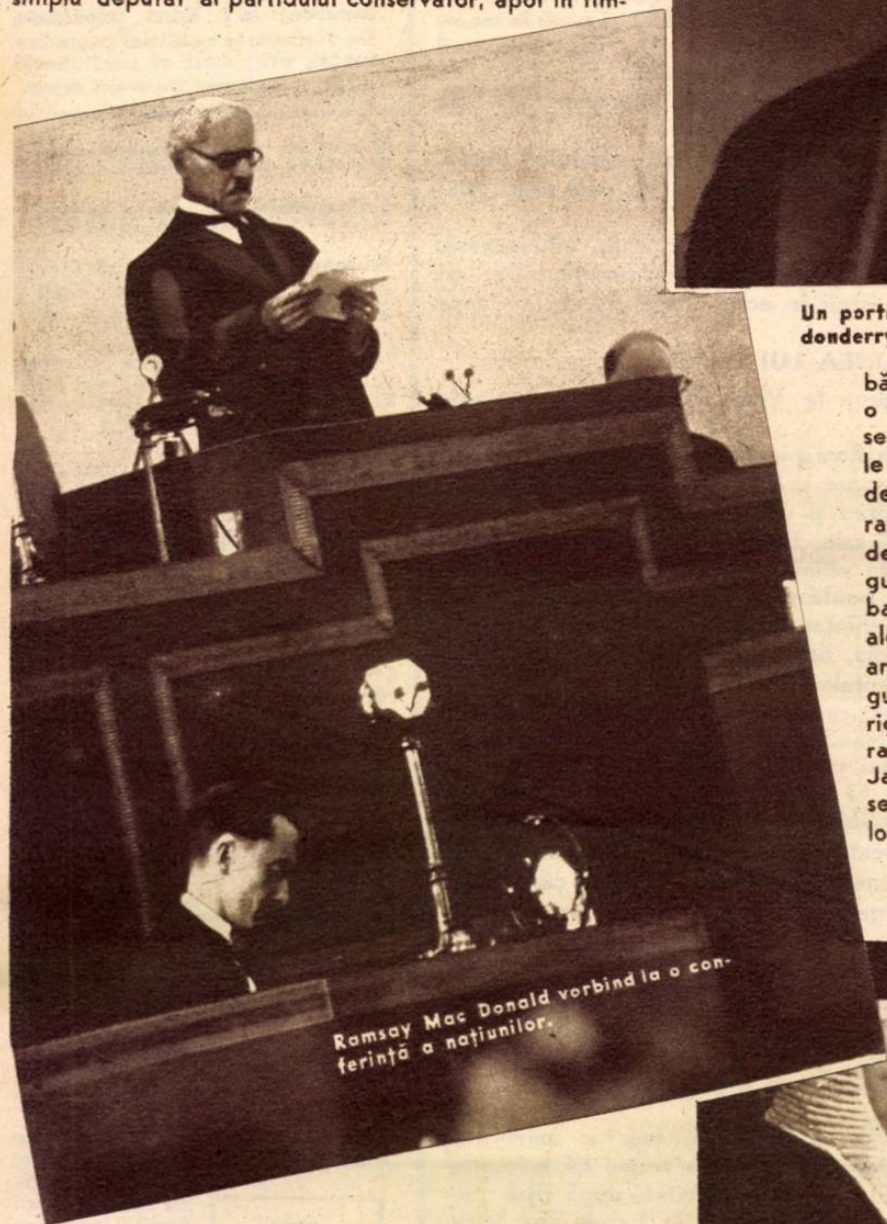

Lordul Londonderry fotografiat în avionul său.

cepută de toate celelalte popoare, unde nobilii, „granzii” au pierit dela sine sau prin revoluții sângeroase. Aristocrația engleză, care a ajuns pildă întregii lumi, în esența ei e mai curând o *democrație aristocratizată*.

Numeroși fii și fiice ale familiilor nobile engleze nu dobândesc, în

Consilierii regelui părăsind Camera Lorzilor unde au depus jurământul.

Ramsay Mac Donald vorbind la o conferință a națiunilor.

pul războiului a fost numai comandantul unui regiment. După războiu s'a ocupat de aviație — fără să fie numit numai decât Mareșalul Aerului, ci simplu controlor financiar și mult mai târziu subsecretar de stat. Când a intrat în guvern, s'a prezentat cu o lege de instrucție publică, atât de meticulos și de practic alcătuită, încât pare azi din totdeauna și nimeni nu se gândește s'o schimbe — purtându-i numele, „*Londonderry Education Act*”. A lucrat cu aceeași modestie și râvnă cu laburistul MacDonald, care l-a trimis la o conferință a desarmării. Nu e străin nici de cărbunii englezi, fiind administratorul direct al propriilor sale mine, iar pentru a fi sigur că familia și prietenii lui vor avea în fiecare iarnă spectacole de operă excelente, își împarte timpul ocupându-se și de administrarea riguroasă a Operei Naționale din Londra.

Când a fost numit președinte al Camerei Lorzilor, funcția cea mai onorifică a celei mai aristocrate aristocrații din lume, Anglia știa că alesese nu un

Aristocratul Baldwin a dat concursul său guvernului creat de partidul muncitoresc al lui Mac Donald.

M. S. Regele Carol II, Miss Londonberry, Marele Voievod Mihai și lordul Londonderry, la vânătoarea regelă din la Timișoara.

afară de primul născut, la moartea părinților, nimic. Ei încep viața dela început, asemenea strămoșului care a întemeiat seminția : ca marinari colonizatori, oameni de afaceri, industriași — sau simpli funcționari de stat, urmând a se ridica pe scara ierarhiei sociale, până 'n vârf, dacă îi ajută în-sușirile; altminteri se pierd în anonimat, în marea masă a cetățenilor de rând. Așa cum e firesc.

Egalitatea în lupta vieții e în Anglia o tradiție multiseclară, de-aci lipsa surprinzătoare de cutremure sociale în acele insule unde hrana trebuie adusă de peste mări și țări. Acolo nimănui nu-i este închisă, prin bariere de netrecut, calea spre desăvârșire și succes. Așa se explică de ce a fost cu puțință, ca în ultimele decenii, când s'au prăbușit tronuri, imperii și clase sociale care se credeau eterne, în Anglia să vie la putere și să guverneze un partid muncitoresc, al d-lui Mac Donald — căruia aristocratul Baldwin i-a dat tot ajutorul. Așa se explică, în același timp, de ce șefii acestui partid au fost siliți, în momentele de răscruce ale politicii engleze, să se despartă de partid, fără a putea fi acuzați de „trădare”: Ei erau credincioși, în primul rând, tradiției vitale engleze, de aristo-

cratizare a masselor, nu de vulgarizare a aristocrației. Există azi în Camera Lorzilor un fost tinichigiu înzestrat cu un simț al realităților care ia uneori forma de un mare comic: La o discuție asupra taxei pe tutun care trebuia scăzută, el a scos din buzunar două țigări, una cumpărată înainte și alta după scăderea taxei — declarând că țigara „ușurată” îl costase mai scump decât cealaltă! A râs tot parlamentul — dar s'au făcut cercetări și s'a văzut că scumpirea tutunului se datoră unor formalități de vămire care fuseseră introduse clandestin pentru anularea legii. Primul lord al Angliei, preșe-

dintele Camerei Lorzilor, marchizul de Londonderry nu se sfiește să stea alături de fostul reparator de coperișuri, al cărui spirit îl admiră și-l urmează. Iar lordul cu ciocanul de lemn care acasă tot se mai ocupă uneori cu tinichigeria familiei și a prietenilor, știe bine că strămoșii colegilor săi din Camera Lorzilor au început dela meserii și mai puțin aristocrate — uneori dela nicio altă meserie decât râvna de a face pentru Anglia ceva mare.

Originea aristocrației engleze, mecanismul care o înnoește și o menține într-o prospețime atât de cuceritoare — cuceritoare și în înțelesul de farmec — e o pildă pe care, din păcate, n'o urmează mai nimeni, dincolo de frontierele imperiului britanic. Oamenii ceilalți ai pământului se lasă duși încă de prejudecata „ideilor”, a „concepțiilor”, a „privilegiului”, a „nobleții” moștenită odată pentru totdeauna — a „beneficiului” meschin, căci uită legea esențială a vieții, care e energia — și rezultatele se văd: războaie civile absurde care se țin lanț de milenii, asupriri ridicole (și tragice), piedici iluzorii (căci se răzună cumplit!) în drumul forțelor vitale în desfășurare... A.

Îmbătrânirea timpurie

se poate atribui deseori neglijenței căilor urinare și renale. De săptămâni de zile vă simțiți istovită, obosită, și sunteți palidă, iar în curând vor urma încetul cu încetul, și durerile. Nu lăsați ca lucrurile să ajungă atât de departe!

Pentru curățirea radicală internă, luați imediat tabletele HELMITOL, cari îndepărtează repede cu urina bacteriile, acești vrăjmași ai sănătății.

HELMITOL

TABLETE »Bayer«

„O minte sănătoasă într'un corp sănătos”

Conservați-vă sănătatea și suplețea corpului Dv. purtând tocurele

PALMA

Numai

marca PALMA garantează calitatea.

PLANTAREA DE TOAMNĂ ADUCE SUCCES SIGUR PONI FRUCTIFERI

Arbori pentru străzi, șosele și parcuri, brazi, tranșări, puiți de salcâmi și glădică, VIȚE ALTOITE, etc., de calitate superioară, furnizează:

Pepinierele ȘTIRBEY, BUFTEA

Reprezentanța generală în București II, Str. Banului, 2 CATALOG GRATIS, LA CERERE

MASCĂ INDIVIDUALĂ PENTRU ÎNGRIJIREA FEȚEI PROLUSE AMERICANE. ULEIURI PUDRE, CREME SLĂBIRE LOCALĂ ȘI GENERALĂ BĂI DE PARAFINĂ, ETC. LA INSTITUTUL COSMETIC

Helene Simoni

CALEA MOȘLOR 88, PARTER SCARA B. TELEFON 318/72. ORE DE PRIMIRE 9-1, 3-7

supravegheat de un medic specialist SE PRIMESC ELEVE

COSMETICA MEDICALĂ

Calea Griviței No 119 (Intrarea Piața Dr. Botescu 19), Tel. 3.43.40.

Dr. F. KOVACS

Specializat la Viena

DIATERMIE, RAZE, FIZIOTERAPI

Distrugerea definitivă a părului de prisos prin diatermie. Îngrijirea feței (coșuri, pistrui, riduri, negri, etc). Tratament de slăbire locală și generală. Operații cosmetice. Tratamente cu ore reținute.

DR. H. ZANFT

Medic Primar Specialist în

Boli de Piele și Păr, Cosmetică.

Raze U. V. Diatermie, Electroterapie, Zăpacă carbonică, Trat. maladiilor inestetice: pigmentațiuni ale feței, negi, cicatrice, acnee (coșuri), nevi (pete din naștere), îndepărtarea părului de prisos prin diatermo-coagulare etc.

Strada Domnița Anastasia No. 23 (fost Belvedere)

Consult. 3-8 p. m. Telef. 3.34.90

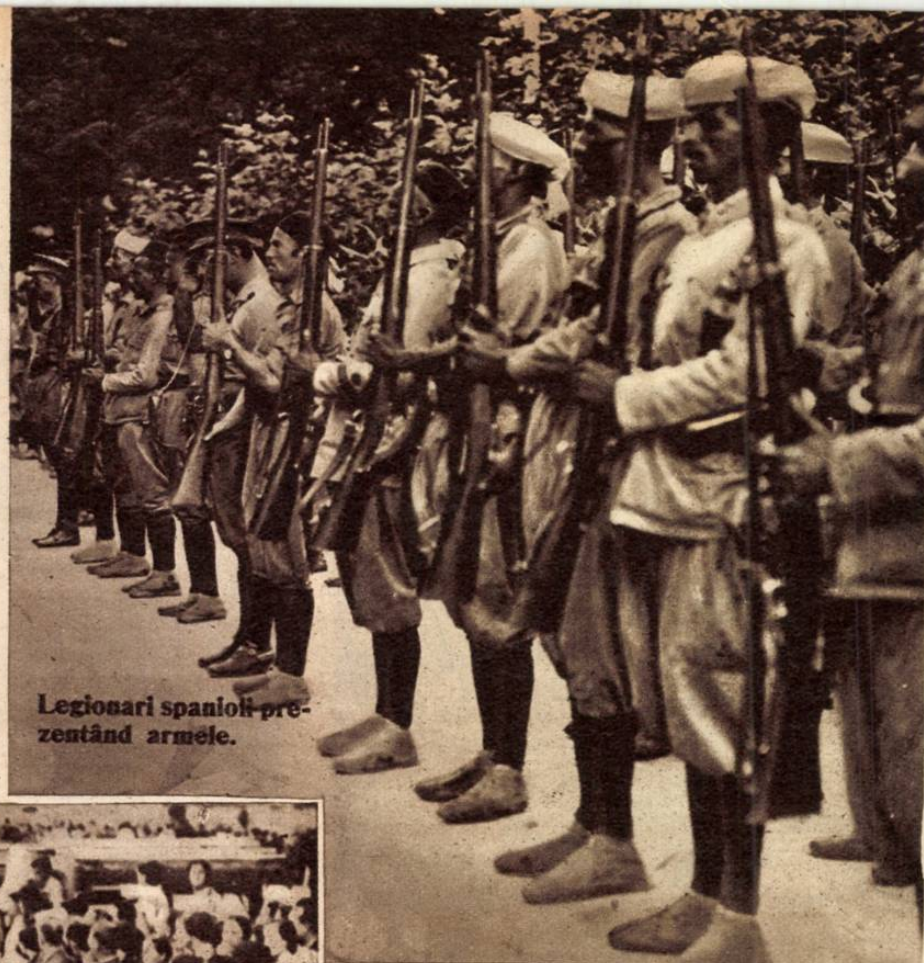
LEGIUNEA REBELILOR

IN evenimentele pe cât de crâncene pe atât de sângeroase, deslănțuite de revoluția spaniolă, telegramele ne-au arătat, zi la zi, că un rol de căpetenie îl joacă Legiunea străină, care luptă cu o bărbăție neasemuită alături de răsculați; prin urmare, e nimerit să cunoaștem mai de aproape acest corp militar care, în privința alcătuirii lui, nu-și găsește pereche în niciuna din țările europene.

Precum se știe și Franța posedă în Maroc o Legiune străină, în care au năvălit indivizi veniți din toate colțurile pământului, majoritatea aventurieri, cu trecut îndoelnic și înrolați sub nume fals; datorită acestui fapt și spre a se păstra ordinea într-o adunătură de lume atât de pestriță, există un regulament, faimos pentru strânsicia lui, rezumat în așa zisul „livret galben” ce se distribuie oricărui legionar. Deosebit de aceasta, pentru elementele îndărătnice, s'a rezervat teribila Companie de disciplină a lui Columb Béchar: de acolo, legionarul iese sau mort, sau slujit, sau imblânzit pentru totdeauna.

Însă Legiunea străină a Spaniei, cu tot numele ei, e compusă în cea mai mare parte din Spanioli și dacă în unele unități se găsesc câțiva Francezi sau Germani, numărul acestora e redus. Legiunea e destul de tânără: abia are șaisprezece ani de existență. Generalul Millan Astray, o figură foarte populară în patrie, a creat-o, în Aprilie 1920, când începuse să se arate primele semne ale răscotei din Riff.

Propriu zis, Legiunea străină s'a numit Tercio de extranjeros; mai târziu a fost botezată din nou și de atunci i s'a zis

Legionari spanioli prezentând armele.

În rândurile rebelilor spanioli sunt foarte mulți legionari străini.

Tercio de Marruecos. Cuvântul Tercio înseamnă al treilea și origina acestei vocabule e destul de curioasă.

Vechile regimente de infanterie spaniolă se numeau Tercio, poate fiindcă erau compuse din 3000 de oameni sau, după alții, fiindcă soldații aveau trei feluri deosebite de arme: sulită, arcebuza și carabină. Tercio a fost pentru Spania, vreme de mai multe secole, ceea ce legiunea fusese pentru Roma din antichitate. Soldații lui erau los más mozos, alentados, diestros y sufridos a los continuos trabajos (cei mai tineri, mai voinici, mai iscusiți și deprinși cu oboselile continue). După o dătină veche, legiunea are ca emblemă un țap negru.

La început, Tercio, era format din trei batalioane, zise banderas; apoi cadrele sporiră, pentru ca în urmă și până în ziua de azi, să cuprindă două companii, a câte patru banderas fiecare; în total, aproape 7700 oameni. Tercio era pus sub comanda unui colonel. Fiecare banderas primi numele unui om celebru și așa se face că există unul intitulat „Cristofor Columb”.

Soldaților li se impuse o uniformă caracteristică, de o culoare între castaniu și verde, chipiul cu un penaj roșu și încălțăminte albă. Plata lor era destul de mulțumitoare: minimum fusese fixat la 4 pesetas și 30 pe zi, din care, reținându-se o parte pentru întreținere, rămăneau 2 pesetas net. La izbucnirea actualului războiu civil în Spania, o bună parte din Legiune s'a aruncat cu disperare în luptă, deoarece era convinsă că guvernul Frontului Popular intenționa s'o desființeze, ceea ce-ar fi fost o mare pagubă pentru coloniile marocane, în care mocnește neîncetat dorința de răscotală a indigenilor.

La recrutarea în legiune, nu se cere nici numele adevărat al celui recrutat, nici povestea trecutului său.

Bijuterie

CUTIA PUDREI D'ARGY.
ESTE O BIJUTERIE. MULȚUMESTE
ȘI INCÂNTĂ OCHIUL, ÎNTOCMAI CA
ȘI CONȚINUTUL CARE SATISFACE
GUSTUL CEL MAI RAFINAT.

Institut medical cosmetic

Str. Brezoianu 9, București III
Telefon 3-5922. Consult. 11-1, 5-8
sub conducerea unui medic dermatolog și unei doctorețe din Berlin.

Sfaturi și îngrijiri date de către specialiști în toate țările cosmice.
Înlăturarea radicală a perilor de prisos, prin diatermie, îngrijirea frumuseții și a trupului etc.

AUTOMOBILUL DIN MĂRCI POȘTALE

Mr. Ed. Hadley, un negustor din Casper (America) a avut o idee extrem de originală. El a întrebuințat toată colecția sa de mărci poștale pentru a tapeta cu ea exteriorul caroseriei automobilului său. 6 lucrătoare au lucrat timp de 6 săptămâni pentru a lipi cele 10.000 de mărci pe caroserie.

Combustibil lichid

Mașini industriale

RAVIG,

pentru calorifer, cărbuni, brichete
Coroana pentru godin, teracotă,
calorifer.

Rabotează mare. Turbină nouă 200
Kw., Volți electric pentru tablă,
foarfece și 7 circulare fier, etc.

STRADA ACADEMIEI, 2
Etajul II. — Tel. 4.72-20

CEI NERVOȘI MOR DE VREME!

Ați constatat în Dv. fie chiar numai din când în când, vreuna din următoarele simptome caracteristice ale istovirii nervilor?

irritabilitate pronunțată, indispoziție, tremurând în membre, neliniște, palpitații, amotuni, senzația de frică, insomnie, visuri neliniștitoare, insensibilitate unor anumite părți ale corpului, oboseală, irascibilitate excesivă față de orice contradicție, agomote, mirosuri, polii de stupefianțe, tutun, alcool, cafea, svăcniri în pleoape sau scilpici înaintea ochilor, năvăla sângelui, strângeri de inimă, capricii, defecțiuni memoriei sau a grației, polie sau avariați ciudați. Dacă se ivesc la Dv. unele din aceste simptome ale nervozității, fie izolat sau mai multe deodată, în cazul acesta nervii Dv. sunt senza de slăbiți și au nevoie de întărire. Nu lăsați lucrurile să continue astfel, căci s'ar putea ivi grave turburanțe ale activității intelectuale, cu surrări și acțiuni inconștiente născute curând de o slăbire rapidă și de o moarte timpurie. Indiferent de originea slăbirii nervilor Dv. vă invit să-mi scrieți Sunt bucuros dispus

să vă explic gratuit și fără porto
o metodă simplă,

care vă va procura o surpriză plăcută. Ați cunoscut probabil mulți oameni pentru diferite medicamente și ați obținut în cazul cel mai bun o ameliorare trecătoare.

Nu vă pot asigura că cunosc metoda adevărată, spre a combata slăbiciunea nervilor Dv.

Această metodă produce totodată și o îmbunătățire a dispoziției Dv., stimulează dragostea de viață, energia și forța de muncă, mulți mi-au scris chiar că se simt ca nou născuți prin această metodă. Acest lucru e confirmat și prin experți medicali. Nu vă costă decât o carte poștală. Vă trimit

o carte instructivă absolut gratuit.

Dacă nu puteți scrie imediat, păstrați acest anuț.

ERNST PASTERNAK Berlin 30

Michaelkirchplatz 13

Abt 187.

MYRNA LOY
Metro-Goldwyn-Mayer.

*Ca floarea de cireș.....
ca ea de fragedă și gîngășă*

CELEBRELE vedete dela Hollywood sunt astăzi zeițele adorate ale multimilor. Grația și frumusețea lor strălucitoare au cucerit inimile tuturor și le-au urcat vertiginos pe culmile cele mai înalte ale gloriei. Tenul lor are ceva din frăgezimea florilor de cireș și gîngășele vedete, în dorința de a-și păstra intactă această pozoabă prețioasă, au cerut sfatul celor mai de seamă specialiști, pentru a le indica o metodă de îngrijire a tenului, cât

mai puțin complicată și totuși eficace

POND'S

Intr'adevăr, pentru îndepărtarea fardului și a tuturor impurităților de pe obraz, crema POND'S este cea mai indicată, pentru întărirea mușchilor feței, este neîntrecută, pentru întreținerea unui ten fraged și catifelat, ESTE SINGURUL MIJLOC CU ADEVĂRAT EFICACE.

Cremele și pudra POND'S sunt recomandate de cei mai de seamă dermatologi din America și Europa pentru calitățile lor igienice și regeneratoare.

Întrebuințați AMBELE creme

POND'S

CREMA „C” pentru demachiat și aplicat în timpul nopții,

CREMA „V” în timpul zilei, înainte de aplicați

PUDRA POND'S

Products of the POND'S EXTRACT COMPANY — New-York, London

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 39

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Îngrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică.

Consult. 10—12 și 3—7 p. m.

Consult. gratuite Miercuri 11—12 u. m.

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-2

Citiți:
„MAGAZINUL”

PARTIDUL NAȚIONAL-ȚĂRĂNESC A SĂRBĂTORIT ZECE ANI DELA FUZIUNEA PARTIDELOR, NAȚIONAL ȘI ȚĂRĂNESC

Mulțimea la Arenele Romane ascultând discursurile fruntașilor.

D-nii Iuliu Maniu și Ion Mihalache, cei doi lideri național-țărăniști, în timpul adunării dela Arenele Romane.

(Foto Berman)

D-na Elia Negruzzi vorbind în numele femeilor din partidul național-țărănesc.

D. Ion Mihalache rostindu-și cuvântarea.

Cu prilejul aniversării fuziunii, fruntașii partidului și delegațiile din provincie, au depus o coroană pe mormântul Eroului Necunoscut. Se disting, în fotografia noastră, d-nii Virgil Madgearu, Iuliu Maniu, Mihai Popovici, dr. N. Lupu.

Poemul

*frunzelor
căzute
toamna...*

e poemul armoniei de culori și melodii, de miresme și de vrajă, de visări și aduceri aminte, — e poemul necuprins în cuvinte și tănuț în fiecare picătură din captivanta și incomparabila apă de Colonia Diavolo.

APA
DE
COLONIA

DIABOLO

O CREAȚIE

D'argy

REALITATEA ILUSTRATA

ANUL X No. 510
28 OCTOMBRIE 1936

10 LEI

Un concurs original: candidații rămân până la sfârșit anonimi! Participați la marele concurs instituit de „Realitatea Ilustrată” pentru alegerea celor mai buni cântăreți și cântărețe (amatori) pentru plăci. Aleșii vor semna numaidecât angajamente importante cu casa "PAN".

••

„VĂ PREZINT ORAȘUL MEU”... Articole din toate comunele mai de seamă din țară, scrise de colaboratori-amatori. Onorariul: 1.000 LEI DE ARTICOL.

Războiu civil în Spania, frământări politice în toată Europa, amenințarea unei ierni grele... toate acestea nu împiedică pe acei cari au posibilitatea și liniștea sufletească, să caute în mările calde ale emisferului austral satisfacția dorului de pribegie. O frumoasă artistă de cinema se odihnește între două filme, călătorind pe un transatlantic luxos.

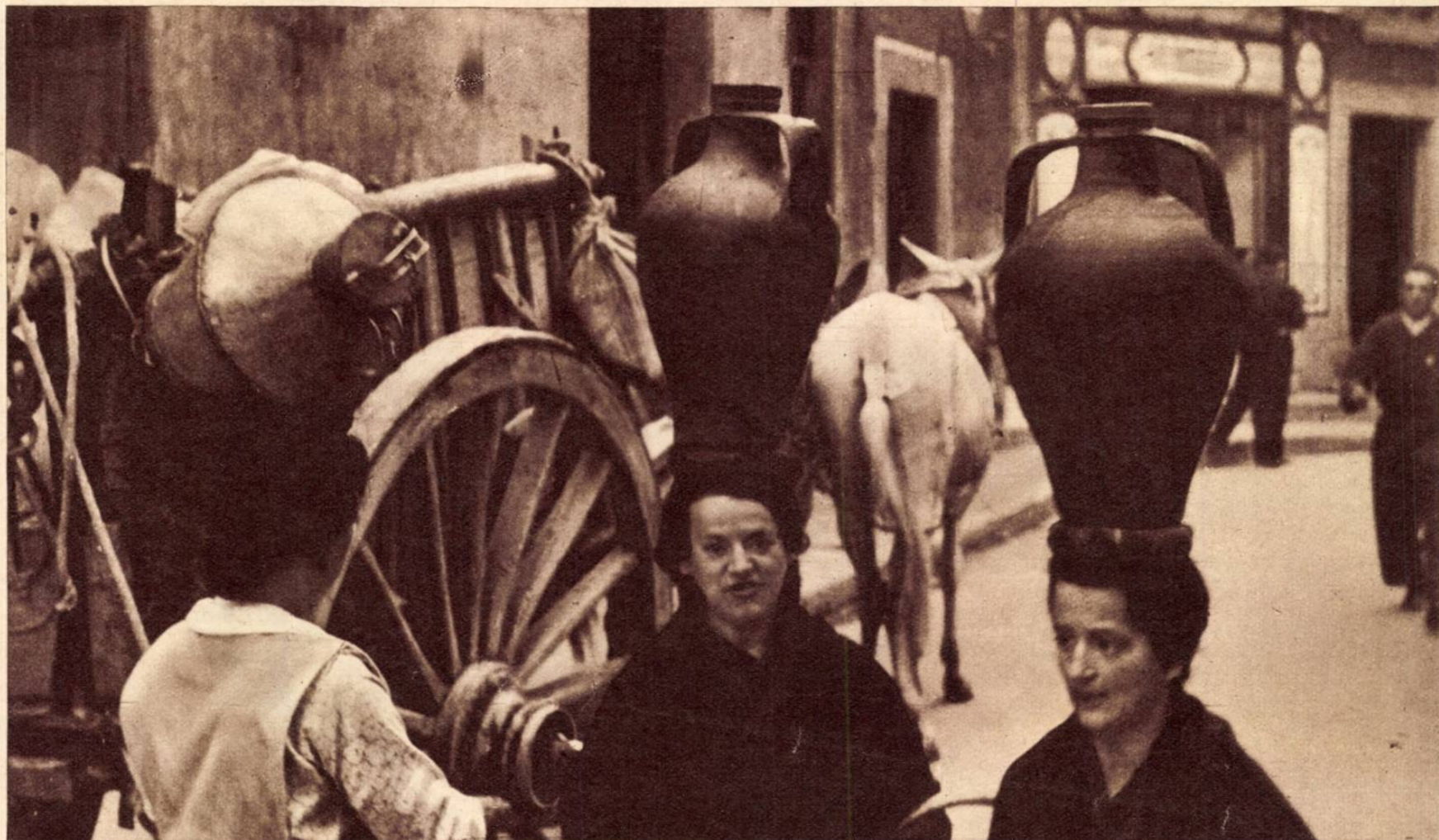
DIFICULTĂȚI DE CIRCULAȚIE IN BUCUREȘTI

La 20 Octombrie, Societatea de Tramway București, a preluat liniile de autobuse din Capitală. Nesosind la timp vehiculele comandate de societate, care trebuiau să înlocuiască autobusele vechi ale liniilor particulare, circulația în București, mai ales la periferii, se face cu mare greutate și zilnic se produc scandaluri între personalul tramwayelor și călători. În fotografiile noastre, așaltul publicului, la tramwayul 27 și autobuzul 32, la vremea prânzului.

ȘI TOTUȘI VIAȚA ÎN- VINGE

Războiul fratricid din Spania va fi o pată neagră în istoria generației noastre. Se vor minuna urmașii, c'a fost posibil, în veacul nostru, atâtea cruzime o-menească. Se nimicesc în Spania monumente, care erau o mândrie a civilizației, se distrug bogății strănse cu greu și mai ales se ucid oameni, femei și copii nevino-vați. Sevilla a fost mai puțin atinsă de grozăvia măcelului. Vedem aci o scenă de viață liniștită: andaluziene purtând amforele de apă, pe stradele orașului.

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-2

Dr. ELISABETA MOLNAR

MEDIC STOMATOLOG

Fost asistent la clinica universitară din Cluj

BOALE DE GURĂ și CHIRURGIE DENTARĂ

Proteză, tehnică modernă, coroane de porțelan

București - str. Brezoianu, 29. Et. I
Consult. 3-6 Telefon 46601

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 39

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică. Consult. 10-12 și 3-7 p. m. Consult. gratuite Miercuri 11-12 a. m.

Combustibil lichid

Mașini industriale

RAVIG,

pentru calorifer, cărbuni, brichete
Coroana pentru godin, teracotă, calorifer.
Rabotează mare. Turbină nouă 200 Kw., Volți electric pentru tablă, foarfece și 7 circulare fier, etc.

STRADA ACADEMIEI, 2
Etajul II. — Tel. 4.72-20

REALITATEA ILUSTRATA

Director: NIC. CONSTANTIN

Apare săptămânal în 48 de pagini mari, tipărite la Heliogravură, în culori și suplimentul „De toate pentru toți” PREȚUL LEI 10.—

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe un an 400 LEI
Pe șase luni 200 „
Pe trei luni 100 „

Redacția și Ad-ția: București, Str. Const. Mille 7. Tel. 3.84.30

Feericele focuri de artificii, pe lacul din fața castelului.

La castelul Mogoșoaia, d. Valentin Bibescu a dat o mare recepție în cinstea lordului Londonderry

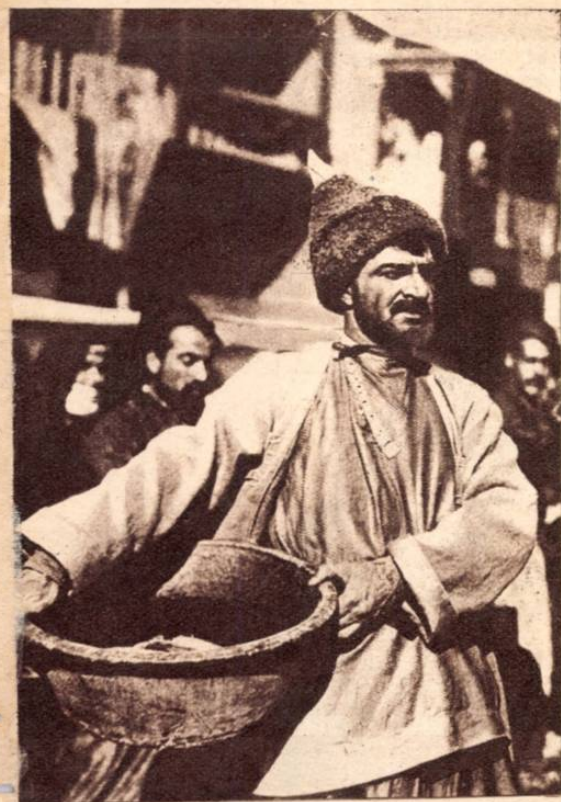
La 12 noaptea s'a servit în pivnițele castelului dela Mogoșoaia un supeu. Pe fiecare masă erau lumânări așezate în coșulețe cu garoafe roșii. Aci în pivniță s'a petrecut în sunetele unui îndrăcit taraf de lăutari.

Principesa Valentin Bibescu, lady Londonderry și d. Richard Franasovici, ministrul comunicațiilor.

Lordul Londonderry a fost, în ciuda vârstei, cel mai neobosit dansator al serii. Iată-l fox-trotând cu baroneasa de Rayneek.

PEPO, -PRIMUL FILM ARMENESC A FOST PREZENTAT

Săptămâna aceasta a fost prezentat în Capitală, la cinematograful „Corso”, primul film din viața Armenilor: „Pepo”. Realizarea s'a bucurat de o primire excelentă din partea publicului, care a urmărit emoționat desfășurarea impresionantă a acțiunii, care redă viața aci veselă, aci tristă, a Armenilor. Fotografia noastră înfățișează pe unul dintre tipurile caracteristice ale filmului „Pepo”.

83

Dinții, gâtul, gura, — în perfectă sănătate, când cu „ODOL” le ai spălate!

ODOL

APA DE GURĂ PASTA DE DINȚI

83 este semnul distinctiv al unui „ODOL” perfecționat, a cărui eficacitate anti-septică a fost extrem de mult sporită. Cercetări bacteriologice și clinice au dovedit științificește superioara eficacitate bactericidă.

SOMAJ

CRIZA DE LUCRU CREȘTE INSPĂIMÂNTĂTOR

CINE s'a plimbat mai multă vreme pe străzile Capitalei și-a putut forma o părere despre situația socială a populației noastre. Căci, dacă este adevărat că întâlnești pe străzi persoane grăbite, cu geți în mână sau pachete, nu este mai puțin adevărat că majoritatea celor care forfotesc pe străzi și poposesc în piețele Capitalei, sunt dintre acei cari nu au siguranța zilei de mâine... S'a analizat problema șomajului pe toate fețele. S'a scris atât de mult, încât aproape nimic nou n'ai avea ce spune. Totuși, este socotită veșnic actuală, imperativă, din punct de vedere al combaterii, acum mai actuală ca oricând, această problemă.

Se apropie iarna. Frigul a silit pe indiferenții leneși cât și pe cei fără de lucru să-și accelereze ocupațiile sau asalturile. Toamna este uvertura iernii, anotimpul când existența săracilor este greu pusă la încercare. Acum este momentul să înjghebezi ceva. Orice, numai să fie ceva, pe care să te poți baza.

Exodul populației rurale la orașe

toamna, este impresionant. „S'a terminat munca la câmp. N'avem ce face acasă!” mi-a declarat unul care în speranța unei bogății imaginare a coborât în capitala noastră ca apoi să cerșească un bilet de întors acasă. Tragedia lui, tragedia tuturor.

Nu știu cine a spus că n'ar trebui să se mai permită

Pe o mică bancă într'un parc s'au adunat femei în vârstă, fete mai tinere și un student. Cu toții suferă de criza de lucru, sunt lipsiți de ocupație și-și petrec timpul gânditori, răsfoind o gazetă sau în cel mai fericit caz urmărind o carte de cursuri.

Oameni fără lucru primindu-și rația de hrană zilnică. Ea îi mai ține pe picioare și le mai menține în suflet o rază de speranță.

S'au așezat după o zi de colind și stau la sfat, întocmindu-și planul pentru ziua care urmează.

venirea în capitală a ruralilor. Ideea este foarte bună, deoarece toți cred că în capitală umblă câinii cu covrigi în coadă!

O plimbare prin Piața 8 Iunie, grădina Sft. Gheorghe m'a edificat pe deplin asupra situației mizere în care se sbate muncitorimea și cei ce n'au de lucru.

„N'avem de lucru dom'le, săptămâni întregi...”

„De ce nu te duci acasă?” l-am întrebat.

„Și acasă ce să fac? Să mor acolo de foame? Aici poate mai am noroc să găsesc ceva...” — mi-au spus unii.

Dacă vrei să angajezi o servitoare, lucrurile iau o întorsătură aproape comică. Inconștiente de situație, servitoarele încurajate de unii stăpâni, fac nazuri, pretinzând salarii... funcționarești!

Grosul șomeurilor îl întâlnești în preajma „Azilului de noapte”. Sunt acolo adunați cu sutele. l-am vizitat în orele prânzului. Se împărțeau bucate gratuit. Ca să-i descrii, ai nevoie în prealabil de

Autorităţii nu-i pasă dacă eşti şomeur, dacă n'ai mâncat de trei zile şi dacă ți-ai rupt picioarele colindând pe străzi, în căutare de lucru. Jandarmul te înşfacă, te duce pe sus şi te trimite la urmă, dacă te găseşte fără rost, pe uliţi.

o fărâma de talent dostoiewskyan. Petece de ştofă pe corp, murdari.... Cum poate să trăiască un om în condiţiile acestea? Este omul-brută, animalizat, aproape cel cuaternar! În mijlocul civilizaţiei, o insulă de sălbateci! Ce să le facă primăria, dacă sunt atât de mulţi... Atât de mulţi! Mizeria este însă specifică Bucureştiului nostru. Căci sunt unii oameni cari, făcând diferite meserii reuşesc să-şi ducă firul vieţii înainte.

Te plimbi într-o dimineaţă prin centru. Gloate, gloate de vânzatori de ziare, mici, murdari. Tipă, dau buzna, urlă, pentru câţiva lei. Bine că-i au şi pe aceia! Am întâlnit pe Bulevard câţiva pui de ţărani. Vindeau fluere.

„Ia-ne boerule un fluer, că murim de foame”.

„De ce ai venit aci, mă ţâncule?” — îl întrebai.

„Credeam că-i mai bine decât la ţară. Dacă aş avea măcar bani de drum, să mă întorc”.

Dar criza aceasta, hidră cu nu ştiu câte capete, nu se mărgineşte să amărăscă existenţa celor slabi.

Tot umblând după lucru au căzut sdrobiţi de oboseală la umbra unei case mari. Au adormit acolo şi se odihnesc astfel câteva clipe, până ce va veni sergentul să-i umfle, sau până ce ploaia le va muia oasele.

Străzile sunt pline de şomeuri intelectuali. Concedieri în masse, falimente, îţi trec pe dinaintea ochilor ca într'un film de cinema. Peste tot nu auzi vorbindu-se decât de nevoi. „Vine toamna. Ne trebuiesc multe. De unde să le luăm?”. Totuşi, viaţa, așa chinuită, își deapănă firul înainte. Lumea se strămtoarează, suferă, dar trăește. Şomeurii de ocazie, cei inventivi nu pier! Ca în teoria lui Darwin, cei slabi sunt repede înlăturați. Şi sunt atât de mulţi. Către aceştia se îndreaptă gândul nostru acum. Opriți exodul în oraşe! Rămâneți la casele voastre țărănești! Avem noi şomeurii noștri aci. Nu le mai îngroșați numărul! Plimbați-vă odată pe străzile capitalei și luați aminte a ceea ce vedeți. Sute de nenorociți se sbat în mizerie, trăind ca vai de capul lor. Criza și șomajul sunt la apogeu. Se apropie iarna...

NELL CRUDU

„VĂ PREZINT ORAȘUL MEU...”

O rubrică nouă în „Realitatea Ilustrată”. — Solicităm colaborarea prietenilor noștri. — 1000 lei de articol

Incepând din numărul viitor, vom publica, în fiecare săptămână, sub titlul de mai sus, câte un articol, de fiecare dată, despre alt oraș, sau localitate, din țară.

Aceste articole vor fi scrise de către prietenii revistei noastre, oameni cari locuiesc în comuna pe care o descriu.

Oricine se crede în măsură să ne înfățișeze orașul sau satul său, în modul cel mai atrăgător, poate trimite asemenea articole, la „Realitatea Ilustrată” str. Const. Mille 7—9, București. Trebuie ca din aceste articole să reiasă, în primul rând, viața specifică a comunei despre care se vorbește. Bineînțeles că primind, din aceeași localitate, mai multe articole, vom publica pe cel mai bun. Colaboratorul al cărui articol a apărut, primește imediat la apariție, un onorariu de 1.000 lei. Deasemenea vom plăti fotografiile ce ni se vor trimite, dacă au fost făcute special pentru noi.

Pe plicul în care ni se vor trimite articole de acest fel, se va menționa: Pentru rubrica „Vă prezint orașul meu”.

UN RECORD...

D. Nicu Urseanu, unul dintre cei mai buni pescari din țară, a pescuit un splendid exemplar de știucă, într-o baltă din jurul Capitalei. Știuca are o greutate de 5 kgr. 850 și o lungime de 88 cm. Pentru pescuitul cu undița e o performanță rară.

Poemul

frunzelor
căzute
toamna...

e poemul armoniei
de culori și melodii,
de miresme și de
vraja, de visări și
aduceri aminte, — e
poemul necuprins în
cuvinte și tănuț în
fiecare picătură din
captivanta și in-
comparabila apă de
Colonia **Diavolo**.

APA
DE
COLONIA

DIABOLO

O CREAȚIE

D'argy

ANECDOTE *despre* JULIANA

VIITOAREA REGINĂ A OLANDEI

LINIȘTE, DOARME PRINCEPSA !...

P RINCEPSA JULIANA A OLANDEI, a cărei logodnă cu prințul BERNHARD VON LIPPE-BIESTERFELD a fost anunțată în cursul lunii acesteia, s'a născut în ziua de 30 Aprilie 1909. Venirea ei pe lume a fost primită de Olandezi cu o bucurie nespūsă. De fapt, regina Wilhelmina avu-
sesse rând pe rând trei nașteri nefericite ceea ce, într-o vreme, îndreptățise guvernul să se gândească la preschimbarea formei de Stat, din monarhică în republicană. Explozia de dragoste s'a manifestat în formele cele mai duioase. S'au văzut oameni din popor scoțându-și saboții, când treceau prin fața Castelului Regal, de teamă să n'o deștepte din somn pe mica moștenitoare a Tronului; iar agenții polițienești au reușit de multe ori să înăbușe demonstrații și turburări numai prin acest simplu avertisment: „Liniește, doarme Principesa !...”

PEDEPSIREA PĂPUȘILOR

— Intr'o zi, pe când eram mică, mama îmi luă una din păpușile cu cari mă jucam și, desmierdând-o, îi vorbi întocmai ca

Principesa Juliana a Olandei, fotografiată vara aceasta, în vilegiatură.

unei ființe vii: „Domnișoară, dacă nu vei fi cuminte, mă voi vedea silită să fac din d-ta o prințesă. În chipul acesta, vei avea de îndurat multe lucruri neplăcute...”

Juliana, povestind această întâmplare, adaugă surâzând: „Negreșit, eu trebuie să fi fost grozav de cuminte deoarece Regina n'a mai avut nevoie să facă din mine o prințesă”. În adevăr, Juliana a fost crescută în afară de mediul rece și ceremonios al palatului regal, a legat prietenii în toate straturile sociale și a urmat cursurile Universității din Leida, cot la cot cu studenții de vârsta sa.

„NU-I DECĂT WEKLEMBURG... !”

Adeseori, principesa Juliana obișnuia să organizeze mici petreceri nevinovate în salonul princiar din Leida, la care-și invita

Principesa Juliana ținând o cuvântare cu prilejul „Zilei copilului”, la Rotterdam,

colegele de școală. Acolo, fetele dansau între ele, râzând, glumind, cântând. Pe neașteptate, un automobil închis se oprea înaintea palatului. — Regina !... — exclama careva din ele.

Urmau câteva clipe de confuzie... Mesele, risipite una peste alta prin colțuri pentru mărirea spațiului, erau așezate la loc, cu toată graba cuvenită.

— V'ați înșelat, dragele mele, striga numai decât Principesa, cu obrazul lipit de fereastră. — Nu ! Nu-i decât **Weklemburg !...**

Weklemburg, era tatăl ei, principele consort, care venia aproape zilnic să danseze cu prietenele fiicei sale...

PAPIRUSUL NEDESCIFRABIL

În cursul unei vizite la Muzeul egiptologic din Cairo, principesa Juliana se interesa de un papirus cu formă și caractere curioase. Directorul muzeului, se apropie zicând: „Alteță, acesta e un document din epoca faraonică pe care n'am reușit încă să-l descifrăm în întregime...”

Zâmbind, principesa rosti aceste cuvinte pline de spirit: — Probabil că e rețeta vreunui medic...

PRINCIPELE CONSORT

Prințesa Juliana a zăbovit până acum în alegerea unui soț deoarece nu-i lesne de găsit omul în stare să fie bărbat fără a pretinde să fie și rege. Și totuși acesta e un principiu dela care nu s'a abătut nici o regină a Olandei. Însăși actuala moștenitoare a Tronului afirmă:

— Soțul meu va trebui să fie un supus timp de două ore pe zi când sunt în conferință cu miniștri, însă vreau să fie stăpânul meu în tot restul zilei. L'am ales pe principele Bernhard fiindcă sunt sigură că el va ști să susție ambele aceste roluri...”

De fapt, se spune că Bernhard von Lippe corespunde pe deplin idealului de principe-consort pe care Juliana și l-a făurit după exemplul părintelui ei, cavalerul nobil rămas ca o icoană vie în amintirea tuturor Olandezilor...

G. R.

Un recent potret al principesei Juliana a Olandei.

Arhiducesa Ileana și soțul ei supraveghează personal ora de educație fizică a copiilor lor, în parcul palatului, pe care-l locuiesc lângă Viena.

La 28 Octombrie se împlinesc 18 ani de când Comitetul Național Cehoslovac luând puterea în statul vecin, l-au proclamat republică independentă.

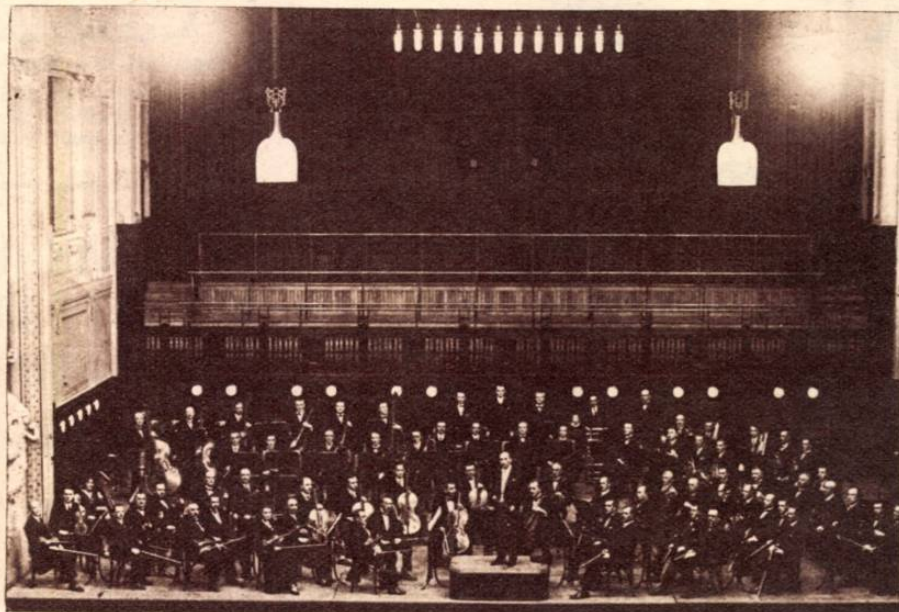
Aliata României, serbându-și 18 ani de existență, poate privi cu orgoliu drumul străbătut, pentru că oamenii politici și marii patrioți din Cehoslovacia au știut să ridice statul acesta la un loc de frunte, și să conducă destinele țării lor în așa fel, încât populația — mai mult decât oriunde în Europa — să ducă o viață pacinică de cetățeni liberi.

Aniversarea dela 28 Octombrie găsește Cehoslovacia, din an în an, mai puternică și mai respectată.

Sărbătorirea nu se poate face fără a pomeni numele fostului președinte de republică, Th. Masaryk și actualului, Eduard Beneș.

Eduard Beneș

Cu prilejul aniversării proclamării republicii cehoslovace, orchestra funcționarilor căilor ferate din Praga va da, la București, un concert la Ateneu. Fotografia noastră înfățișează această orchestră.

DIN CASA SĂRACULUI, CA ȘI DIN CASA BOGATULUI...

...nu trebuie să lipsească „Tonoglobine Irradié“, dacă vreți ca copiii voștri să fie rezistenți în fața epidemiilor. Căci sănătatea depinde de vigoarea organismului, care la rândul ei e în funcție de globulele roșii din sânge. De aceea, dacă vreți să vă puneți la adăpost de griji, alergături și cheltueli,

dați copiilor Dvs. excelentul tonic „Tonoglobine Irradié“, recomandat de medicii din țară și din străinătate, în toate cazurile de anemie, cloroză, debilitate, oboseală. „Tonoglobine Irradié“ există sub formă de vin și sirop și are gust foarte agreabil.

SCRISOAREA UNEI FEMEI FERICITE:

Stimate domnule farmacist! Nimeni nu-și poate închipui cât de mult m'a chinuit o boală nervoasă de stomac: vizitele la doctori îmi erau nesuferite, nici nu voiau să mă creadă că sunt bolnavă; iar eu nu știam ce e liniștea, până ce Gastro D. mi a adus vindecarea. Nici nu îndrăznesc să vă scriu, totul mi se pare o minune! Stomacul îmi este calm, tot ce mănânc îmi prieste, grețurile au dispărut. Chiar dacă ar trebui să repet cura în fiecare

an, o fac cu plăcere. Acest preparat l-am recomandat și fiicei mele, soția pictorului Thorma, care suferă de aceeași boală, și vă rog domnule farmacist, să-mi mai trimiteți un flacon. D-na Kiss Ernő. Diosig județul Bihor. Rândurile de față nu mai au nevoie de comentariu. Gastro D. se poate obține la toate farmaciile și drogheriile din țară, sau contra ramburs pentru lei 130 dela Farmacia Thoiss, București Calea Victoriei 124.

A APĂRUT
MAGAZINUL
Pe luna Octombrie. — 160 pagini 25 lei.

R. I. No. 510 —
— Pag. 7

O cutie de VIM pe raftul oricărei bucătării!

Acolo este locul ei, — și de acolo stăpânește casa întreagă! Căci VIM curăță toate într-o gospodărie, tabla de la ferestre,

clanțe, scânduri, castroane, tacâmuri, vase de bucătărie și orice obiecte de sticlă, emn, smalt, metal sau faianță

Cu condiția: să fie VIM veritabil

MOR COPIII, MOARE TINERETUL!

Și nimeni nu le dă un sfat, nimeni nu le dă o mână de ajutor. Și-i vezi tângind zile întregi, cuprinși de febră, tușind de-și sparg pieptul, scuipând flegmă. Dacă e o bronșită, ea poate deveni cronică, dând naștere emfizemului pulmonar sau în termen popular: nădufulu. Dacă e o gripă, ea poate provoca o tuberculoză pulmonară. Mor copiii văzând cu ochii, când pot fi ușor salvați, dacă li s'ar administra la timp minunatul sirop „Phedrosan”,

indicat în toate afecțiunile căilor respiratorii, ca: tuse, astmă, gripă, bronșită, tuse convulsivă, etc. Căci siropul „Phedrosan” e un puternic antiseptic și antidermic, un calmant al tusei și al stării de agitație precum și lichefiator al secrețiilor groase, — din care cauză se produce o degajare a suprafeții pulmonare și o descongestionare a membranei care captează bronhiile. „Phedrosan” e suveran în toate afecțiunile căilor respiratorii.

... întrebați Dv., pe bună dreptate înainte de a cumpăra!

Recomandăm
tocurile de cauciuc
PALMA

...ele vă apără sănătatea asigurând un mers ușor. Sunt cele mai durabile, deci cele mai economice.

Numai
marca PALMA garantează calitatea.

BOURJOIS VĂ OFERĂ!

Până la sfârșitul acestei luni, veți găsi în fiecare cutie de pudră „SOIR DE PARIS” un elegant flacon de parfum „SOIR DE PARIS” pentru poșeta Dv.

Cutie cu pudră
Lei 100

Soir de Paris

Cel mai ideal mijloc de înfrumusețare și întinerire a tenului este **Crema „Genius” a drului Földes**. Face să dispară pistrii, coșurile și sbărâcirile. Se fabrică separat cremă de zi și de noapte. Costul unui borcan este: 50-lei. Se expediază prin poștă cu ramburs exclusiv numai de către Laboratorul drului Földes, Arad, Strada Eminescu No. 21.

Munca minuțioasă de laborator a specialiștilor, în materie de:

Pudră • Apă de Colonia •
Ruj • Fard • Parfumerii
au desăvârșit produsele:

Les Créations N.H.B.

Incercați-le! Sunt excelente. De vânzare la cele mai bune farmacii, drogherii și parfumerii. En gros: Balhașor, București Șelari.

UN MARINAR S'A VINDECAT COM PLECT DE LUMBAGO

Remediul: Sels Kruschen

Acum patru ani acest marinar a avut o criză de lumbago. Kruschen l-a vindecat complet și de atunci este perfect sănătos. — „Acum patru ani”, ne scrie el, „aveam crize intermitente de lumbago și am încercat mai multe remedii, toate fără nici un folos. Apoi am început să iau Sels Kruschen, urmând întocmai indicațiunile date pentru lumbago și după câteva săptămâni am și început să simt efectele minunate ale acestor săruri. De patru ani iau regulat Sels Kruschen și de atunci n'am mai avut nici o criză de lumbago. Nu vreau înceta niciodată de a lua Kruschen, chiar de ar fi să plătesc prețul dublu. Sunt marinar, în vârstă de 60 de ani, și afară de crizele de lumbago despre care am pomenit mai sus, nu am fost niciodată bolnav.” — E. O.

Kruschen este un amestec șase săruri care stimulează ficatul și rinichii spre o acțiune normală, regulată și ajută organismul să elimine toxinele din corp, contribuind astfel la curățirea sângelui. În felul acesta, lumbago, reumatismul, durerile de cap și indigestiile dispar ca prin farmec.

Sels Kruschen se găsește la toate farmaciile și drogheriile din țară. Prețul unui flacon mare este 95. — lei, flaconul mic 60. — lei.

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7. Telefon 3-01-2

C. F. R.-București a repurtat o strălucită izbândă asupra Ripensiei-Timișoara, pe care a surclasat-o cu 5:2

Un impresionant ploneon al lui Petrică Rădulescu, portarul C. F. R.-ului. El este străjuit de Roșculeț. Se mai văd în fotografie Ciolac, Rafinsky și Bindea,

O impresionantă săritură după balon a lui Moldoveanu (C. F. R.) la șase metri de poarta Ripensiei.

La Turnu-Severin a fost așezată piatra fundamentală a hotelului, pe care-l ridică aci oficiul național de turism. În fotografia noastră d-nii miniștri Inculț, Franasovici și Sergiu Dimitriu, pregătesc pergamentul care va fi zidit la temelie hotelului.

Duminică s'a celebrat la biserica Amzei, nunta d-rei Costinescu cu d. Al. Maxim. Nuni au fost d-na și d. Cancicov.

CIVILIZATIA E IN REGRES?

Fosilă devoniană Eysthenopteron) Amfibie carboniferă (Eogyrinus) Reptilă Permo-Carboniferă (Seymouria) Promamiferă triassică progresivă (Cynognathus) Mamiferă primitivă (Opossum) Lemuroid primar Eocene Primate (Notharotus). Proto - Anthropoid (Gibon) Antropoid tipic (Cimpanzeu) Omul

Știința socoate că omul modern a atins culmea evoluției sale, că fizicește este în declin, iar sub raportul intelectului se află în inferioritate, față de străbunii săi preistorici.

SUNT oamenii realmente inteligenți? Sunt astăzi majoritatea indivizilor mai puțin inteligenți decât străbunii lor? A alunecat rasa omenească pe panta declinului? Toate aceste întrebări vi se par absurde? Nu vi se vor părea însă astfel, când veți afla că profesorul William King, dela universitatea din Columbia, crede că toate acestea sunt posibile, dacă nu probabile.

Deși n'a atins niciodată proporțiile gorilei, ruda sa din junglă, omul degenerază fizicește, pe când antropoidul nu.

Într'un recent studiu asupra evoluției umane, intitulat „Originea, evoluția și declinul lui Homo Sapiens”, profesorul Gregory expune câteva stări alarmante. El a produs, în sensul presupunerilor de mai sus, dovezi care-au avut darul să convingă pe mulți alți experți, deși nimeni nu-și închipue că specia omenească va pieri brusc de pe suprafața pământului.

cum s'a întâmplat cu dinosaurii și alte forme de viață, pe care natura le-a distrus în trecut. Lumea aceasta mai are însă mulți optimiști cari persistă, în speranța că inteligența omenească nu va cădea învinsă de criza prin care pare că trece actualmente, și-și va urma mai departe ascensiunea, spre culmile desăvârșirii. Aceasta este însă numai o speranță.

OMUL PARE ÎN DECLIN ATÂT FIZICEȘTE CÂT ȘI INTELECTUALICEȘTE

De mult s'a observat că trupul omenesc degenerază, sub diferite raporturi, dar se presupunea că ceea ce individul pierde prin slăbirea danturei, a auzului și a diferitelor organe vitale, se compensa printr'un constant câștig în inteligență. Dacă aceasta ar fi fost adevărat, lucrurile n'ar fi stat tocmai atât de prost, pentru că o inteligență în progres ar fi găsit mijloacele de-a reface și întări, un trup cu tendințe de degenerare. Ingrijorător este însă faptul că inteligența pare să se distrugă mai repede decât

fizicul — un proces care nu poate decât să extermină rasa, dacă nu este stăvilit la timp.

Ceea ce face ca lumea să considere decadența drept progres, este o confuzie între *inteligență*, care înseamnă capacitatea de-a vedea și gândi just și *cunoaștere*, care este cu totul altceva. Omul cavernelor avea un capital de cunoștințe foarte redus dar îl purta, tot cât era, cu sine, în cap. Cuvântul scris a făcut posibilă o formidabilă acumulare de cunoștințe, dar cu excepția unei infime fracțiuni, aceasta nu se află în creerele noastre, ci în cărți. Se vorbește mult despre aparate ce economisesc munca și timpul, dar toate acestea la un loc, nu sunt nimic pe lângă marea invenție ce crută omului efortul gândirii și care se numește bibliotecă.

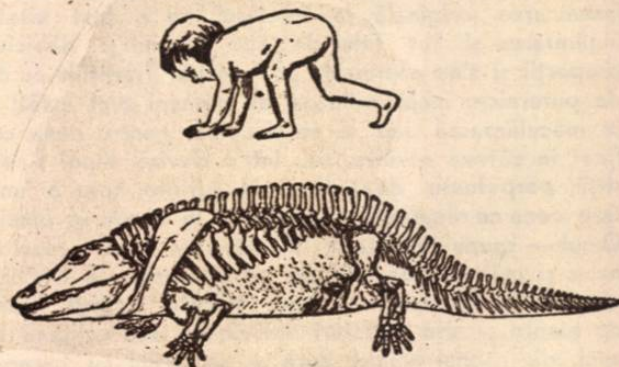

Tyranosaurul, cel mai mare carnivor pe care l-a produs cândva natura, era stăpânul lumii pe vremea lui. Dar specia sa a dispărut de mult și știința nu ne asigură c'ar fi cu neputință ca omenirea să aibă o soartă similară.

Reconstituire științifică a unui cap de Cro-Magnon, care avea craniul mai mare decât al omului modern și o inteligență superioară.

Vedere dintr'un cimitir militar francez. Omul modern, civilizat, folosește ca arme de războiu bombe și gazele toxice. Este și aceasta un semn de deficiență a inteligenței.

Copil modern, umblând în patru labe, cu brațele și picioarele bine dezvoltate — și scheletul unei amfibii permene, prezentând niște picioare scurte, din care s'au format membrele omului de mai târziu.

Animalele, lipsite de graiu, care nu se pot informa din ziare asupra evenimentelor în curs și nu pot pune semenilor lor vreo întrebare, dar și-au adunat noțiunile esențiale vieții, prin observație și prin exemple luate dela părinți, dau dovada unui bun

simț, care le împiedică să comită acele stupidități în masă, de care numai omul este capabil.

Cu nimic nu poți determina un animal să mănânce un aliment al cărui gust îi displace, sau să se menție la un regim de nutriție ce nu-i priște. Cel mai prost animal din lume nu va fi atât de stupid încât să-și lepede blana — dacă aceasta s'ar putea — și să se expună astfel unor primejdioase arsuri solare. Niciun animal n'ar vrea să fie nudist.

Fac animalele greșeli, dar nu există în întregul regn o creatură care să fi ridicat propriei și colosalei sale stupidități, un monument, pe măsura acelor milioane de cruci, din cimitirele războiului.

„Imbecialități ca acelea ale lui Homo Sapiens” scrie profesorul Gregory „nu s'au pomenit nici când, în lumea animalelor, cu orizontul restrâns, dar curate la suflet și pline de bun simț. Ceea ce salvează este faptul că adesea o stupiditate de masă, neutralizează o alta, sau cel puțin, o ține în frâu”.

Unele invențiuni și descoperiri moderne ne par aproape miraculoase, dar niciuna dintre ele nu se poate compara, în importanță, cu marile descoperiri făcute de către oamenii preistorici. Focul, întrebuintarea uneltelor, ideea plantațiilor, a domesticirii animalelor, a făuririi de obiecte necesare gospodăriei, cum sunt vasele de lut; toate acestea sunt opera nu a omului modern, ci a unor indivizi cari au trăit într-o epocă atât de îndepărtată, încât astăzi sunt considerați ca niște sălbateci, dar cari trebuie să fi posedat o extraordinară inteligență creatoare.

De asemeni, nu există nici o dovadă că oamenii preistorici comiteau vreuna din stupiditățile omului modern, cum e războiul, de pildă. Vechea idee, că primitivii erau în veșnică luptă, este respinsă de către savanții cari studiază astăzi viața de dinainte de apariția scrisului. Sir Grafton Elliot Smith, distinsul antropolog englez, susține că omenirea primitivă a fost o lume de creaturi pacifice și blânde, care nu recurgea la luptă, decât numai dacă era absolut necesar. Războiul nu rezultă dintr'un impuls natural al omului. E o invenție modernă, alt simptom al declinului omenesc.

Profesorul Whitnall, dela Universitatea Colgate, afirmă că primitivul locuitor al cavernelor nu știa ce-i egoismul, lăcomia și tot ceea ce face din omul modern o ființă neumană. Avea o fire blândă, își iubia soția și familia și știa să prețuiască frumosul. Străbunului nostru, trogloditul, i-ar fi probabil silă de descendenții săi, dac'ar vedea numărul mare de politicieni necinstiți cari conduc astăzi popoarele, căsătoriile contractate în pripă și desfăcute la fel, crimele de-o bestialitate pe care el desigur că n'a conceput-o niciodată și-ar înmărmuri de oroare, înaintea monstruoaselor înarmări ale civilizației noastre.

Omul primitiv n'a cunoscut ura de rasă și nici persecuțiile. Profesorul Julian Huxley ne atrage atențiunea asupra faptului că „rassismul” nu are nici o bază științifică și că este un mit primejdios, utilizat la mascarea anumitor interese de natură economică.

Profesorul Gregory face interesantă presupunere că declinul inteligenței omenesci ar fi luat naștere, odată cu începutul cuvântului. O inteligență cuprinzătoare și sprintenă este, se înțelege, mare lucru în viață, deoarece presupune un spirit de prevedere superior celui pe care-l poate avea veverița sau castorul. În cursul perioadei glaciare, această inteligență a fost un factor esențial în viața primitivilor, cari trăind pe atunci, au avut inspirația să se pregătească pentru anotimpul rece, adunând din vreme provizii și combustibil.

Că omul a avut în trecut un trup și un creier cu mult superioare celor pe cari le posedă astăzi specia, nu este o simplă teorie. Trogloditii Cro-Magnon au lăsat schelete, indicând o rasă de oameni de aproape 2 metri înălțime și cu craniul mult mai mare decât al omului modern, luat în medie.

Dar se pare că apariția vorbirii a însemnat începuturile decaderii intelectuale. Ideile s'au împietrit în cuvinte, pierzându-și însemnarea originală, iar înțelesul lor a fost uitat. Egoismul, îngâmfarea și tot felul de alte nebunii și slăbiciuni au luat proporții și s'au eternizat, prin vorbă. Tradițiile au devenit atât de puternice, încât milioane de oameni sunt astăzi în stare să se măcelărească sau să se sinucidă, pentru ceea ce s'a calcficat în câteva cuvinte, sau într-o deviză. Apoi s'au ivit superstiții, perpetuate deasemeni în cuvinte, spre a înnegura mai tare ceea ce rămâne din intelectul în declin al omului.

Omul — spune profesorul Gregory — este rezultatul a milioane și milioane de ani, de jaf și crimă — e într'adevăr biologiceste riguros exact că omul trăiește furând hrana produsă de plante și alte creaturi inferioare, sau ucigând bandiți mai mici, din regnul animal, spre a se hrăni cu carnea lor. Strămoșii omenirii fac aceasta de milioane și poate de miliarde de ani, căci e singura modalitate prin care specia se poate menține în viață.

Povestea evoluției omenesci este pasionantă. Paleontologii au stabilit, dincolo de orice îndoială, că străbunii noștri au pornit dela cele mai inferioare forme de viață, într-o continuă ascensiune. Ideea aceasta se menține chiar dacă admitem, împreună cu profesorul Gregory, că primul pas în evoluție coincide cu începuturile jafului.

Primul act în linia evolutivă, care-a dus la om, a fost mișcarea. Probabil că primele animale ale pământului semănau cu plan-

tele moderne prin aceea că se deplasau foarte puțin, sau chiar de loc. Acestea erau probabil în stare să-și producă singure hrana, cu concursul luminii solare, ca miriadele de plante monocelulare ce trăiesc astăzi în oceane.

În zilele noastre, aceste miriade de plante microscopice ale oceanului servesc de hrană peștilor și altor animale marine, chiar balene, iar aceasta se întâmplă pentru că vietățile se pot deplasa, pe când plantele mănecate, nu.

Hoțul, pentru a-și merita numele, trebuie să știe să-și găsească victima și după ce-a jefuit-o, să fie în stare să plece cu prada. Astăzi, arborele, cea mai mare dintre victimele regnului vegetal, care face obiectul unui continuu masacru, stă vecinic cu brațele întinse spre cer, în atitudinea călătorului, oprit la drumul mare de un tâlhar.

Cu miliarde de ani înaintea noastră, această diferențiere, care-a împărțit creaturile în producători de hrană, ce nu se pot deplasa și creaturi mișcătoare, care nu pot produce hrană, a pus începuturile evoluției animale. De atunci animalele au trăit, în special, din jefuirea plantelor, întocmai precum spune profesorul Gregory, la începutul studiului său.

Treptat, vietățile mobile au dezvoltat organe din ce în ce mai perfecționate, atât în vederea furtului, cât și a auto-apărării, împotriva diferitelor primejdii ale vieții. Un exemplu tipic este acela al evoluției ouălor.

Primele specii de vietăți ale pământului se reproduceau prin ouă, cum se mai întâmplă și astăzi încă, cu broaștele țestoase și alte reptile, cu păsările, peștii și toate celelalte creaturi marine, oricât de înaltă ar fi treapta pe care s'ar situa, în scara evoluției. Menirea oului era să fie, la dispoziția puului, o rezervă de hrană acumulată în gălbenuș și albuș, până când avea să fie destul de mare și de puternic, spre a-și fura singur hrana dela alte animale, sau plante înconjurătoare.

Timp de milioane de ani, ouăle au fost lăsate pur și simplu în apă, cum fac mai toți peștii și majoritatea creaturilor din grupul broaștei. O mare parte din aceste ouă erau mănecate de alte vietăți, erau sparte și distruse de valuri, sau se pierdeau în diferite alte împrejurări inclusiv uscarea, dacă se întâmpla să fie depuse pe litoral, într'un punct unde atât valurile cât și fluxul nu le mai puteau atinge.

Și în sfârșit, o bună bucată de vreme după aceste prime ouă, mai multe grupe de vietăți au încercat să le puie la adăpost de hoți, acoperindu-le cu o coajă tare, care să împiedice atât mănecarea, cât și uscarea lor. Astfel se prezintă astăzi ouăle păsărilor și ale multor specii de reptile. Ba cele dintâiu utilizează camuflaj, care-au menirea să le facă invizibile jefuitoarelor, și care rezultă în acele desene de alb și negru, sau de un bogat colorit, ce fac admirația colecționarilor.

Străbunii mai apropiați ai omului au dezvoltat și ei mijloace de protecție a ouălor. Unele animale mici, făcând încă parte din specia repetilelor, au început a se cățăra în pomi, ceea ce făcea ca protejarea ouălor să fie din ce în ce mai dificilă. Un grup din aceste vietăți au găsit mijlocul de-a se dispensa de coajă, lăsând oul să se desvolte în trupul mamei. Opossumul modern, pe lângă că e apreciat ca o delicatasă de către vânzător, prezintă un mare interes pentru biologi, ca un fel de „fossilă vie” reprezentând ceva din acele vietăți, care-au început prin a renunța la depunerea ouălor. În loc să-și ascundă comoara, ele preferau s'o poarte asupra-le.

Animalele moderne, fără excepție, inclusiv omul, se dezvoltă tot din ou, ca și vietățile marine, acum câteva milioane de ani. Dar ouăle animalelor superioare rămân în trupul mamei, după ce au luat naștere, până când dezvoltarea progeniturii a ajuns într'un anumit stadiu.

Încetul cu încetul natura a perfecționat diferite alte invenții fiziologice, la animale și la om. Viața în copaci a dat strămoșilor omului membre lungi și agile, de care acesta se mai folosește încă, pentru că picioarele de astăzi au fost pe vremuri o a doua pereche de brațe, ce se prindeau de ramurile copacilor, ca la maimuțele moderne. Degetele dela mâini și dela picioare sunt invențiuni vechi, unelte de milioane de ani, întrebuintate de către toți strămoșii animali ai omului, pentru jefuirea altor animale și plante.

În sfârșit, printr'o împrejurare asupra căreia biologia n'au cunoștințe tocmai precise, strămoșii omului au coborât din copaci și-au învățat să se ție pe două, din cele patru brațe ale lor, întrebuintându-le pe celelalte la muncă și la luptă. Profesorul Gregory sugerează că acești primi oameni-maimuțe bipezi au trăit, poate, într'o regiune țeasă, acoperită cu ierburi înalte, ca savanele din Statele Unite, și deprinderea de-a sta în două picioare s'a format prin repetatele ridicări pe labele de dinapoi, cu scopul de-a privi peste vârful ierburilor, spre orizont, în căutarea unui inamic, sau a unei victime.

Dar această evoluție a fizicului omenesc a fost însoțită și de o evoluție intelectuală. Cele mai vechi creaturi marine, pe care le cunoaște știința, posedau un sistem de nervi foarte simplu. Dar acești nervi, sau creere primitive, nu puteau face decât un singur lucru și anume, să perceapă ceva care se și întâmplase. Dacă o fărâmițură de hrană era adusă de apă și atingea capătul unui nerv, acesta pricepea că avea alături o o substanță nutritivă, dar nu era în stare de vreo hotărâre. Urmărirea hranei era ceva ce depășia cu totul inteligența acestor primitive creere.

Această idee a urmăririi este începutul a ceea ce noi numim

prevedere. Dacă un pește vede ceva de mâncat și se îndreaptă către acel punct, scenă pe care aquariul ne-o oferă, atunci când aruncăm în apă fărâmițuri de pâine — ceea ce se întâmplă în mintea simplă a creaturi este un fel de profeție. Vietăți mai primitive, recunosc hrana și o înghit, atunci când aceasta le e în imediată apropiere, dar peștele o recunoaște dela distanță își închipue că are un gust bun și apoi ordonă nervilor săi seria de mișcări mușchiulare, ce-l aduc în situația de-a înghiți bucăți.

Instinctul prevederii ia însă forme complicate, cum se observă la veverițe, care-și adună provizii, de alune pentru iarnă, sau la castori cari-și îndiguesc vizuinele. Iar printre cele mai apropiate rude ale omului, cum sunt gorilele și alte maimuțe mari, inteligența e din ce în ce mai dezvoltată, apropiindu-se mult de-a omului.

Până la gorilă și dincolo de aceasta, către varietățile primitive și sălbatece ale oamenilor propriu ziși, speciile au progresat mereu, atât fizicește cât și intelectualește. Apoi, se pare că s'a produs o deviere și a început ceea ce profesorul Gregory numește declinul lui *Homo Sapiens*. Nimeni nu cunoaște precis cauza, deși aceasta ar fi pentru biologie una dintre cele mai prețioase descoperiri.

Gorila are un trup cu mult mai viguros și mai bine înzestrat decât omul, în mijlociu, și e de presupus c'au existat rase primitive de oameni tot atât de puternici, tot atât de perfecți, pe care boala îi afecta într'o mică măsură.

Fizicul omului modern prezintă semne neîndoioase de declin: o atrofiere a degetelor dela picioare, în special a celor mici; expulzarea măselei de minte, prin scurtarea și slăbirea maxilarelor, precum și o reducere a celorlalte oase ale feței, un rezultat probabil al faptului că oamenii nu-și mai exercită dinții și fălcile, în mestecarea unor alimente nefierte.

Un alt semn de degenerare fizică este continuă creștere a capetelor omenesci, în vreme ce trupul rămâne pe loc, — un fenomen care ar putea arăta mijlocul pe care natura și l-a ales, spre a șterge specia omenească de pe suprafața pământului. Dacă în medie, capul va spori în dimensiuni, fără o corespunzătoare dezvoltare a basinelui feminin, va veni o vreme când copiii nu se vor mai putea naște și specia omenească va înceta pur și simplu să mai existe, în afară bine înțeles de cazul că biologia nu va găsi mijlocul de a-i veni în ajutor. Nenorocirea nu stă într'o mărire a craniului la adulți, ci doar în faptul că acesta devine din ce în ce mai mare, în raport cu oasele pelvice. Dacă creierul, din interiorul craniului ar progresa în loc să retrogradeze, n'ar mai fi nevoie ca știința să găsească o soluție problemei. Bunul simț ar face-o, refuzând să accepte moda „femeii fără șolduri”, ca pe o linie estetică dar dăunătoare rasei.

Declinul fizic al omului nu prezintă cine știe ce primejdie. De

mare interes pentru noi este ce-
eace se va întâmpla cu inteli-
gența speciei. Putem oare opri
acest fatal declin, reluând ascen-
siunea către culmile înțelepciuni,
sau poate că cimitirele ma-
reli războiului mondial nu sunt
decât un simbol al dezastrului,
către care omenirea este îm-
pinsă de crescândă-i stupiditate?
Răspunsul biologului este un
mare „nu se știe”. Nu e exclus
ca omul să se și salveze, fără
să vrea, tot prin propria-i stu-
piditate. Dacă printr-un act de
supremă nebunie, reușește să
exterminare aproape toată specia,
puținii supraviețuitori s'ar întoar-
ce poate la primitivism, reluând
viața plină de greutate a începu-
tului și refăcându-și atât trupul
cât și creierul. Ii și vedem parcă
pe descendenții lor, desgropând
ruinile marilor orașe de astăzi și
încercând să afie în ce împre-
jurări s'a distrus o civilizație,
care a dat naștere unor atât
de impresionate creațiuni teh-
nice și arhitecturale.

Mulți dintre d-vs. vor surâde
cu neîncredere, dacă vă vom
spune că masele sunt capabile
să voteze orice idee, care în
fond echivalează cu o sinucidere,
dar în privința aceasta ați face
bine să căutați a afla ce cred
istoricii. Niciând — în afara
caselor de nebuni — n'a con-
ceput mintea o idee mai de
neînțeles decât aceea a Crucia-
dei Copiilor, din Evul Mediu.
Și Cruciadele precedente fuseseră
destul de absurde, făcând
ca mii din cei mai valoroși băr-
bați ai Europei să moară, într-o
țară îndepărtată. Dar cel
puțin, aceste expediții au fost
întreprinse de către soldați de
profesie, cari știau ce aveau
de făcut și se puteau apăra.

Într'un moment, când ultimele
trupe de cruciați fuseseră deci-
mate, se găsi un nebun, cu ideea
trimerii unei armate de băiețași
și fetițe, să asalteze cetatea,
care rezistase celor mai buni
soldați. În loc să-l închidă într'un
ospiciu, masele au primit suges-
tia și nu întârziară a o pune
în practică. Cuprinși de fana-
tism, părinții își dăruiau copiii,
cari urmau să fie trimiși la moarte
sigură. Și cei cari nu pieriră pe
drum, de boală și oboseală, fură
luați ca sclavi.

Dacă cineva ar veni astăzi cu un
asemenea proiect, nimeni nu l-ar
asculta, ba i s'ar face imediat
formalitățile de internare. Aceas-
ta pentru că azi cruciadele nu mai
prezintă niciun interes. Ceea ce
doresc acum masele este un
„mesia” financiar și economic,
ca d-rul Townsend, care fă-
găduiește fiecărei persoane bă-
trâne o pensie de 200 dolari
pe lună. Cum își va procura
atâția bani? Probabil prin mi-
jloace asemănătoare cu acela
de-a trimite copiii să învingă pe
Sarasini și să doboare zidurile
cetății asediate — adică prin
magia inocenței.

Oratorii inflației au convins în
Statele Unite, mii, ba poate chiar
milioane de oameni, că guvernul
și-ar putea îmbogăți toți cetă-
țenii, dacă ar vrea. Cheltuiala nu
va fi mai mare, dacă președintele
tezaurului ar imprima bancnote

de un milion de dolari, în locul acelor de un singur dolar,
dar împărțindu-le cetățenilor, toată lumea ar fi milionară.
Unii cam văd că ideea aceasta nu e tocmai bună, propun însă
o inflație a dolarului, până la ștergerea tuturor datoriilor. Dar
indivizii aceștia nu se opresc să se întrebe cine va purta de
grijă milioanele de cetățeni ruinați, reduși la cerșetorie, prin
pierderea economiilor lor, a acțiunilor, asigurărilor pe viață și
a pensiunilor, care sunt deasemeni datorii.

În Evul Mediu, demagogul putea fi auzit de către cel mult o
mie de persoane deodată. Astăzi, el are la dispoziție radio-
fonia, cu ajutorul căreia mistifică o întreagă națiune, printr'un
singur discurs. Iar persoanele înșelate de preconizările sale ne-
sincere și absurde, nu sunt ignorante nici necitite. Indivizi,
specializați într-o ramură științifică, cum e medicina, care le
absoarbe toate preocupările, sunt adesea de-o copilărească
naivitate, în chestiuni de finanțe și economie.

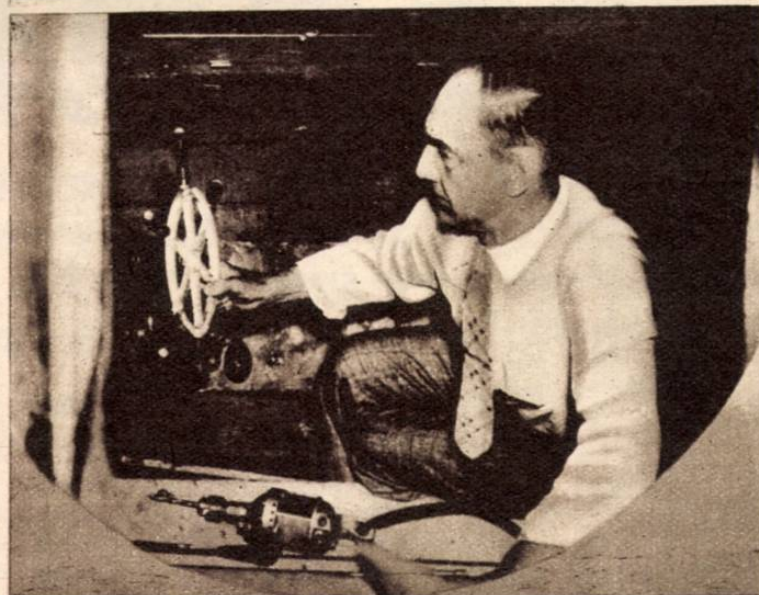
Lumea noastră e astfel alcătuită, încât, dacă individul exce-
lează într-o ramură, o sumedenie de alți specialiști vor gândi
și hotări pentru el, în toate celelalte direcțiuni.

Avocatul sau zidarul, când au ieșit din meseria lor, găsesc
totdeauna un afiș, o îngrădire, un conducător, o serie de
semnale luminoase, sau un sergent, care să-i scutească de-a mai
gândi. Dacă întâmplător dau într-o groapă și-și scrintesc piciorul,
în loc să fie muștrați pentru neatenția lor li se recunoaște
dreptul la despăgubiri. Dacă ai bani în buzunar și știi să citești
placardele, poți călători ca un copil mic, dus de mână.

Oricine și-a cumpărat un bilet de tren și are destulă inteli-
gență spre a se îmbrăca și mânca, poate face înconjurul lumii,
bucurându-se de meticuloase îngrijiri, — ca și cum ar fi un
deficient mintal.

Dar nici călătorii, nici hotelierii și nici restauratorii, nu cunosc
chestiunile zilei îndeajuns, spre a-și da seama că spusele
demagogului dela radio sunt cu totul lipsite de bun simț.

Profesorul Gregory și alți distinși oameni de știință ne
demonstrează că fizicul omenesc a început să degenereze — un
fapt destul de serios, pentru a nu putea fi trecut cu vederea.
Dar la aceasta se adaugă afirmația, cu mult mai turburătoare,
că omul modern nu mai e atât de inteligent ca primitivii
noștri strămoși — ceea ce constituie o gravă amenințare, pentru
existența speciei.

*Ernest Biegetzki, din Buffalo, și-a construit
un butoi cu cârmă și vrea să călătorească cu
el, din America în Europa*

18 sau 36?

Fie 18, fie 36, — iată un lucru greu de stabilit astăzi la o femeie frumousă! Fiindcă ceea ce hotărăște nu este numărul anilor, ci îngrijirea pe care o femeie și-o dă în tinerețe!

Fiecare femeie ar trebui să utilizeze pentru tenul ei excelentul mijloc de îngrijire: Elida Ideal Crème pour le jour, crema uscată pentru zi. Conținând Hamamelis ea reînprospătează pielea și o apără de a obosi; îngrijește tenul, îl înfrumusețează, conservându-l mat și fraged.

ELIDA IDEAL CREME

...și Elida Cold Cream
ou Citron pentru cură-
țirea și alimentarea
pielei!

CUM SE TRANSFORMA femeile în TIGROAICE

Pentru savanți, atrocitățile și cruzimile comise de către femeile cari iau actualmente parte activă la războiul civil din Spania nu sunt o surpriză. Prof. Donald Laird ne explică de ce.

„Căci la toate speciile femela este mai feroce decât masculul!”
RUDYARD KIPLING

A TITUDINEA femeii spaniole, în actualul războiu civil, actele ei de disperare și cruzime au avut darul să uimească pe mulți, numai pe istorici și pe psihologi nu. Aceștia știu de mult că unul dintre paradoxele feminității, rezidă tocmai în faptul că această creatură afectuoasă, pacifistă, de o aparență în genere delicată, plină de blândețe, a păstrat în fundul sufletului ei o feroceitate, care odată deslănțuită, nu mai cunoaște margini. Kipling a exprimat un mare adevăr științific când a spus că: „În fiecare specie, femela este cu mult mai crudă decât bărbatul!”

În ultimii ani, psihologii s'au ocupat de acele trăsături ale personalității care explică de ce e femeia astfel, dar le mai rămâne încă să stabilească ce e de făcut pentru atenuarea acelor trăsături. Doctorii Lewist M. Terman și Chatarine Cox Miles dela Universitatea Stanford, au constatat că femeile sunt mai emotive decât bărbații. Iar psihologul Edward K. Strong tot dela Stanford a descoperit recent câteva caracteristici care fac ca structura sufletească a femeii să difere mult de cea a bărbatului. Printre acestea se plasează în primul rând marea ei susceptibilitate, tendința de a se înfuria la cea mai mică critică și de a-și pierde capul mai repede decât bărbatul în orice prilej.

Negustorii au observat aceasta mai de mult, adesea spre paguba lor, că gospodina este aceea care trânteste ușa în nasul portărelului, și matroana îl cheamă pe șeful de raion pentru a se plânge de vânzător. În genere femeia este un client care trebuie tratat cu mii de menajamente.

Agenții serviciului de circulație au făcut și ei o descoperire similară. De obicei la volanul unei mașini care nu ține seamă de semnalizarea „stopului”, se află o femeie care amenință furioasă că va face tot posibilul să obție concedierea agentului. S'a mai constatat că pentru a lua pe sus o femeie în stare de ebrietate este nevoie de doi sau trei polițiști.

De asemeni mulți soți au făcut penibilă constatare că femeile înclină să fie mai copilăroase în manifestările lor emotive. O anchetă confidențială a psihologilor dela Colgate întreprinsă printre cele mai de seamă familii ale marilor orașe americane a stabilit că numărul femeilor care s'au gândit serios la divorț în cursul unei neînțelegeri conjugale era de două ori mai mare decât al bărbaților. Când într-o căsnicie atmosfera devine încălcată, soția este aceea care tinde să desfacă totul până la ireparabil, pe când bărbatul înclină să fie mai conciliant.

Procesele de divorț iau adesea o turnură melodramatică prin disperatele eforturi ale femeii de a face totul spre a se răzbuna pe omul care altă dată i-a fost drag. Uneori furia ei este atât de mare încât, în dorința de a-și umili soțul nu se sfiește să apară într-o lumină cu totul defavorabilă.

Structura trupestă și emotivă a femeii se apropie de a copilului și de a primitivului. Torsul ei este prea lung față de picioare, o caracteristică a copiilor și a raselor primitive. Bărbații nu au această structură infantilă; torsul lor este cu mult mai scurt decât picioarele. Le trebuie mai multă vreme pentru a se maturiza atât fiziceste cât și sufletește, dar odată ajunși la maturitate reprezintă un nivel mai puțin primitiv.

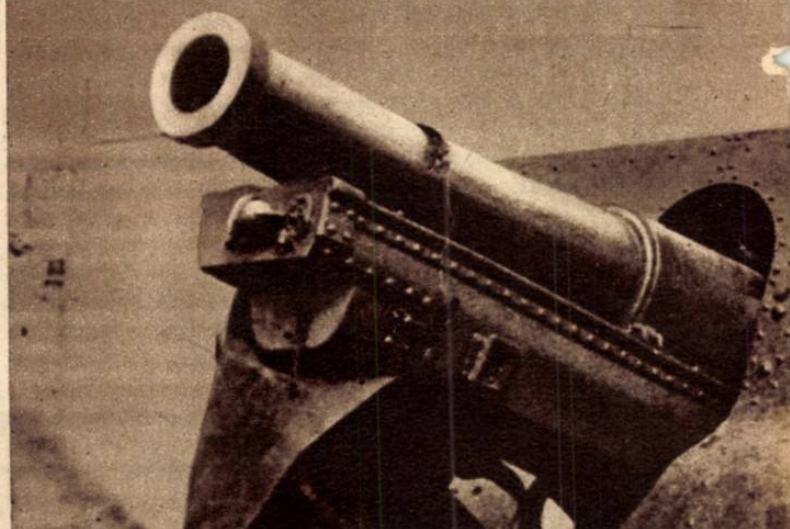
Artificiile și educația civilizației nu fac decât să înăbușe tendințele feroce ale femeii fără să le distrugă însă. Aparența lor delicată și blândă maschează ghiare de tigroaică.

Psihanaliștii au descoperit că această încercare de a transforma femeile în creaturi suave, le face să aibe mai târziu izbucniri violente, cu atât mai uimitoare cu cât femeia părea mai blândă și mai afectuoasă. Până la doi ani fetițele au o libertate tot atât de nelimitată ca și băieții, fiind lăsate să sburde, să țipe și să se bată chiar, dacă vor. Dar dela vârsta aceasta în sus părinții pun fetițelor anumite îngrădiri, pregătindu-le în vederea aparenței de care am vorbit mai sus și reprimându-le tendințele naturale de a-și descărca nervii întocmai ca și frății lor. Rezultatul natural

este că de-a-lungul anilor au acumulat atât material explosiv încât, atunci când izbucnesc, furia lor nu-și mai găsește margini. Astfel, cu cât femeia este mai liniștită, cu atât deslănțuirea poate fi mai formidabilă.

Ferocitatea femeilor mai este determinată și de faptul că posedă un complex de inferioritate mai puternic decât al bărbaților. Ele ating adesea extreme ridicule numai pentru a demonstra că sunt mai brave, mai de ispravă decât bărbații — și că se ridică cu mult deasupra celorlalte femei.

Femeile spaniole nu s'au mulțumit să mănuiască numai arma și baioneta; ele au învățat să tragă chiar cutunul.

În războiul civil din Spania, femeile alcătuiesc unități întregi în trupele guvernamentale.

unei femei din țara Gal tase:

„Vinele gâtului i se umf și albe ca zăpada lovea iar picioarele nu stăteau. În focul unei lupte feme ferocitate care deforma instinct matern. Mamele obicinuiau să-și desfigure cățuri adânci spre a-i fa vedere.

Les mil
necessi

Ceea ce le doare în special pe femei este că li se interzic multe din activitățile bărbaților. Și când au prilejul, să se avânte în domeniul nepermis, e natural să se întreacă cu firea. În uzini spre exemplu femeile sunt greu de antrenat într-o grevă pentru că n'au spirit de solidaritate, dar odată ce au fost câștigate pentru o astfel de cauză greva e menită să fie violentă și de lungă durată. O aplanare fără a fi obținut mai mult chiar decât ar fi rezonabil, le-ar irita complexul de inferioritate. Iar când femeile iau parte activă într'un războiu civil, cum a fost revoluția franceză și cum sunt actualele agitații din Spania, aceasta este semn că va trece multă vreme până la liniștirea lucrurilor și încetarea ostilităților.

Impărăteasa romană Mesalina a întreținut în juru-i un nesfârșit vârtej de intrigi și asasinat. Era prea ambițioasă și prea invidioasă pentru a înceta nefasta-i activitate, într'un moment când ar fi fost spre binele ei s'o facă. Dela ea a rămas mai târziu în Roma obiceiul ca soțiile înalților demnitari să lupte în arene, goale până la brâu, ca gladiatoare.

În Spania femeile toreador deveniseră atât de numeroase încât prin 1932 guvernatorul Velenciei s'a văzut nevoit să le interzică reprezentațiile în provincia sa. Iar la Chicago numărul femeilor cari vor să asiste la spectacolul căsăpirei este de două ori mai mare decât al bărbaților.

Vederea sângelui le impresionează mai puțin decât s'ar crede. Oro-rile războiului nu le înspăimântă și sălbăticia lor deslănțuită le transformă în niște luptătoare disperate. Ne-a rămas dela un soldat al vechiei Rome următoarea descriere asupra

Un placard care îndeamnă femeile din Spania să ia parte la luptă: „Milițienii au nevoie de noi!”

ilor, cu care se lup-
laseră, brațele-i lungi
u în dreapta și stânga,
o clipă locului..."
eile pot deveni de o
ază până și sublimul
ngare spre exemplu
eze băeții prin muș-
ce cât mai fioroși la

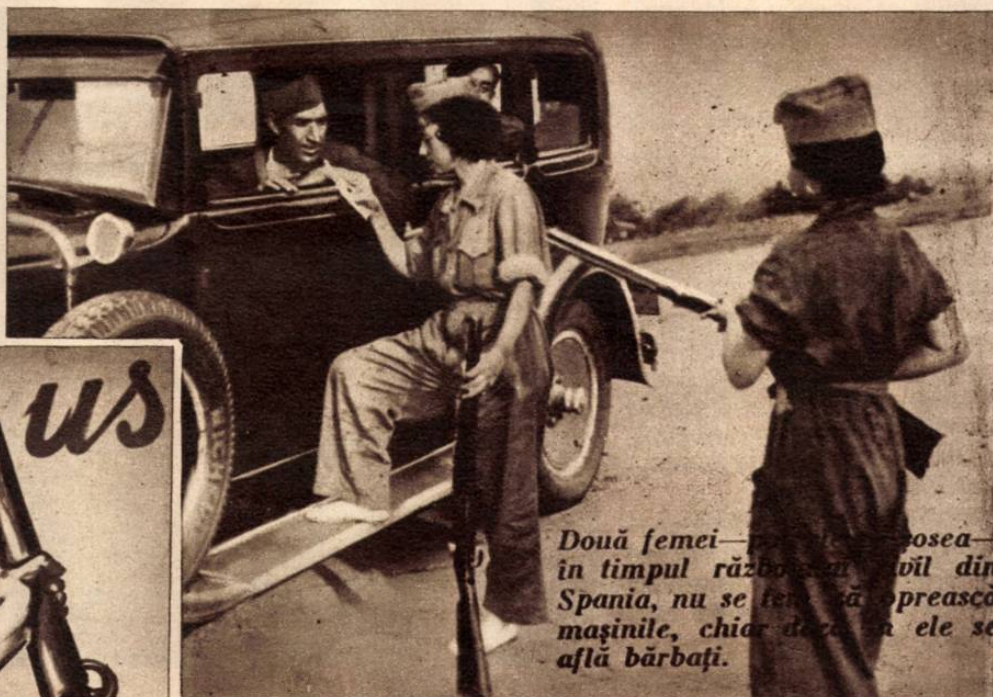
extraordinară dexteritate. Prilejua intenționat conflicte cu bărbați pentru a-i provoca la duel. Astfel s'a dus odată la un bal mascat travestită în bărbat și a acostat o femeie. Trei cavaleri luară apărarea acesteia și crezând că actrița era bărbat îi acceptară provocarea. M-lle de Mauquin îi ucise pe toți trei. Se spune că a avut optzeci de dueluri și că în zece dintre acestea și-a ucis adversarul cu cel mai perfect sânge rece.

Istoria mei are și alte figuri în acest gen. Astfel a fost Hannah Snell, o englezoaică poreclită „femeia soldat”. Ea s'a născut la Worcester, Anglia în 1723 și a servit în armata propriu zisă luând parte activă la toate campaniile epocii. Această războinică eroină a fost în cele din urmă răsplătită printr'o rentă viageră de către țara sa. Este apoi Alexandrina Barrau, grenadier francez, care a luptat împotriva Austriacilor, în perioada revoluției franceze.

Dar chiar în cursul războiului mondial, multe femei au luptat pe front travestite. Despre multe dintre ele nu se știa că erau femei, până la moarte. Numai Franța a avut în tranșee treisute optzeci și nouă de asemenea eroine. Iar unele dintre ele s'au distins prin acte de bravură pentru care au fost răsplătite cu crucea legiunii de onoare. Femeile pionierilor americani au dovedit și ele un remarcabil spirit de

Femei spaniole luptătoare în rândurile fasciștilor.

Două femei—probabil spaniole—în timpul războiului civil din Spania, nu se tem să oprească mașinile, chiar dacă în ele se află bărbați.

Iar Plutarh scrie că femeile Cimbrilor, „teribile în furia lor luptau până la ultima picătură de sânge și apoi neputând supraviețui înfrângerii se ucideau una pe alta străpungându-se cu sabia sau se strangulau cu ajutorul cozilor lor foarte lungi, cum au făcut la Aquae Sextiae și la Verceilae”.

Dar cu toată ferocitatea lor aceste femei nu erau niște luptătoare tocmai bune, căci iată ce spune Plutarh mai departe despre ele: „Inarmate cu săbii, urlând și scrâșnind din dinți de furie ele loveau atât în Cimbrî cât și în Romani, fără alegere”. Au existat însă și femei în care temperamentul combativ se unea cu reale calități de luptătoare. Mlle de Mauquin, frumoasa actriță franceză care a debutat în 1698 la opera din Paris mânuia sabia cu o

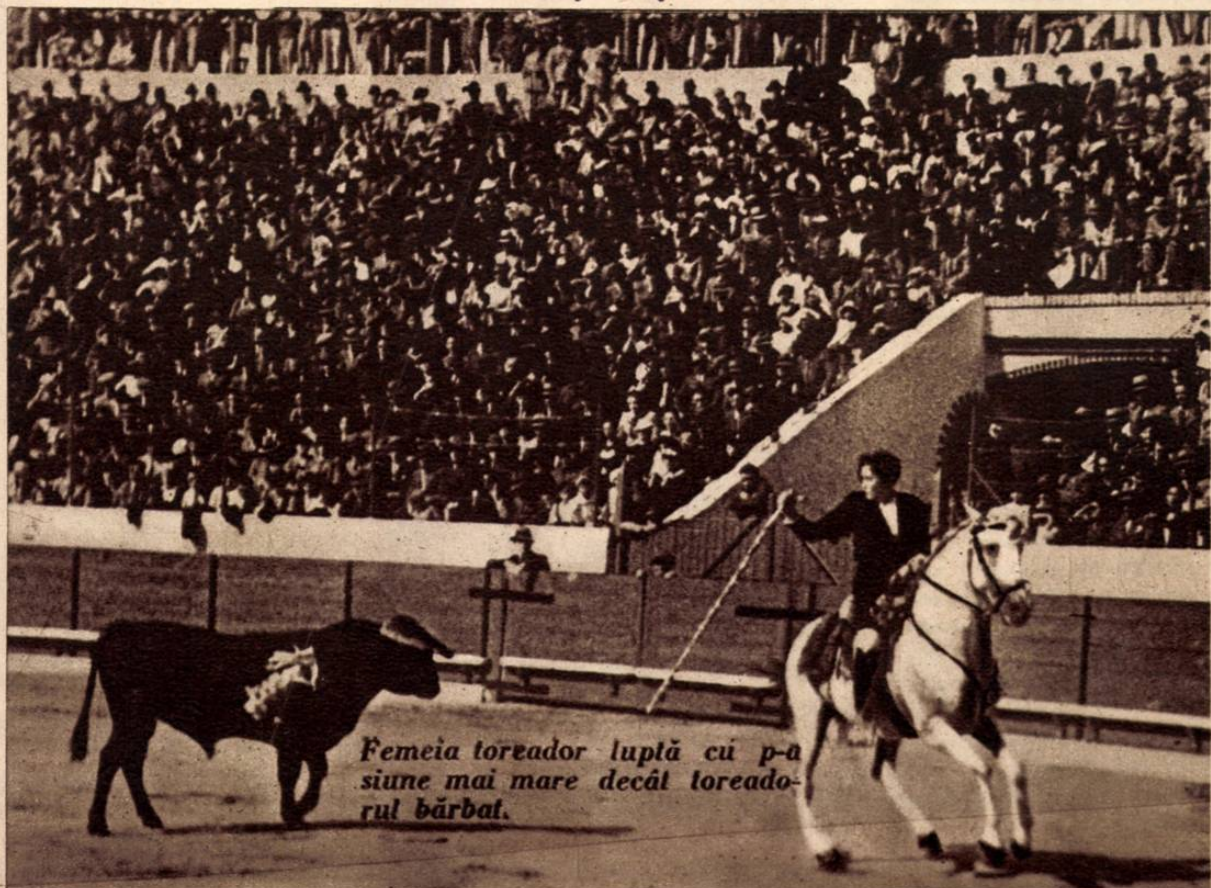
luptă. Viața le silea să fie mereu cu mâna pe pușcă, să-și apere avutul și copiii de atacurile indienilor.

Dar în centrele de civilizație avansată se găsesc mulți a căror sensibilitate este penibil impresionată când citesc de activă participare a femeilor la ororile și vărsările de sânge ale unui războiu civil.

Pentru savanți cruzimile și atrocitățile comise de femeile care luptă actualmente în războiul civil ce frământă Spania, nu constituie o surpriză. Ceea ce nu pot înțelege acești domni este faptul că o femeie furioasă se repede la adversar să-l ucidă, indiferent de o femeie sau bărbat, pe când un bărbat rare ori atacă o femeie.

Fenomenul nu se observă numai la oameni ci în întreg regnul animal: câinii se bat între ei dar niciodată nu sunt agresivi față de femele.

În orice caz mare noroc a avut bărbatul că această sursă de ferocitate latentă care este femeia, nu posedă forța și capacitatea lui de rezistență. Mușchii femeilor sunt cu douăzeci la sută mai slabi decât ai bărbaților și deoarece sângele lor conține cu câteva milioane de globule roșii mai puțin ele obosesc mai repede. Dacă ar fi tot atât de puternice și de rezistente, bărbatul modern s'ar pomeni trecut pe un plan secundar.

Femeia torzador luptă cu p-a siune mai mare decât toreodorul bărbat.

MOȘ ION ROATĂ REPRESENTANTUL ȚĂRĂNIMEI IN DIVANURILE AD-HOC

— O vizită în cimitirul satului Câmpuri, unde odihnesc osemintele curajosului țaran sfătos, apărător al drepturilor răzeșilor români, la 1857. —

SATUL Câmpuri se află situat între Mărăști și Soveja. Câți știu că în acest sat sărăcăcios se află mormântul lui Moș Ion Roată, sfătosul țaran, care pe vremuri, sub domnitorul Cuza-Vodă, a jucat un rol destul de însemnat, la Iași, în 1857, cu prilejul convocării Divanului Ad-hoc, unde se pusese în discuție arzătoarea problemă a unirii? Despre acest factor al politicii românești de pe vremuri, nu se găsește în literatura noastră altceva decât ceea ce-a scris Ion Creangă. Din descrierea lui Creangă, reiese că Moș Ion Roată nu prea avea bună părere despre boieri și cam știa el că tot țaranului îi revine greaua sarcină a jugului. Respectos și plin de cuviință, acest bătrânel nu se sfia totuși să-și afirme gândul, așa pe limba lui sătească chiar cu

De aici și cântecul:

*Unde-i unul, nu-i putere
La nevoi și la durere;
Unde-s mulți puterea crește
Și dușmanul nu sporește.*

Beierul folosi acest exemplu, spre a spune țăranilor că unirea Românilor de pretutindeni ne va întări pe vecie forța noastră, căci numai prin unire se crează și se poate menține puterea. Convins că țăranii se vor declara de astădată satisfăcuți și luminați, boierul îi întrebă dacă mai există vreo umbră de îndoială în mintea lor.

Dintre toți, numai Moș Ion Roată continua să fie nedumerit... Atunci, boierul obosit de atâta pledoarie fără efect, ceru țăranului incredul să-și rostească gândul său curat, așa cum i-o ajută capul, laț care a fost celebrul răspuns al lui Moș Ion Roată:

-- Dă, cucoane, să nu vă fie cu supărare; dar dela vorbă și până la faptă este mare deosebire... Dumneavoastră, ca fiecare boier, numai ne-ați poruncit să aducem bolovanul, dar n'ați pus umărul împreună cu noi la adus, cum ne spuneți adinioarea, că de-acuma toți au să iee parte la sarcini: dela Vlădică până la opincă. Bine-ar fi, dac'ar fi așa, cucoane; căci la războiu înapoi și la pomană năvală, parcă nu prea vine la socoteală...

Iar dela bolovanul d-voastră... am înțeles așa: că până acum, noi țăranii am dus fiecare câte-o piatră mai mare sau mai mică pe umere; însă acum sântem chemați a purta împreună tot noi, o p i n c a, o stâncă pe umerele noastre... Să dea domnul, cucoane, să fie altfel, că mie (unuia) nu mi-a părea rău...

Se pare că această dreaptă judecată a sfătosului Moș Ion Roată și-a produs oarecum efectul, căci ceilalți țărani au fost puși pe gânduri, iar boierul n'a găsit cuvinte de contrazicere!

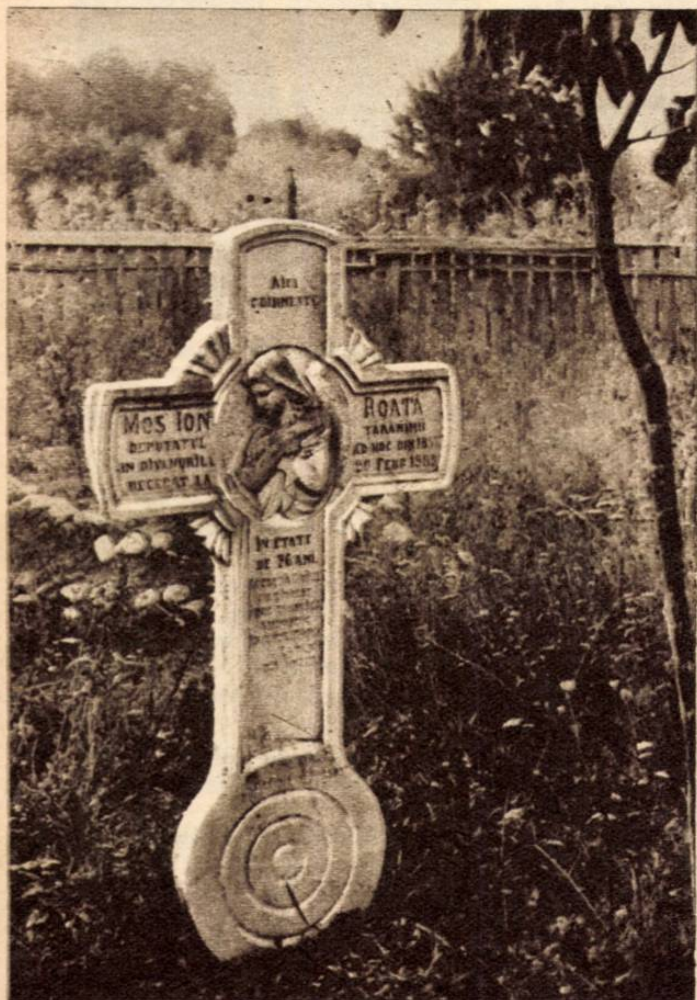
REPLICA „MOJICULUI”!

După această întâmplare, țăranii frunțași împreună cu Moș Ion Roată, se aflau ca invitați la istorica adunare a Divanului Ad-hoc.

Ciocoli și boieri de tot felul se luaseră la harță, întrecându-se în discuții interminabile, pe chestii formalistice, deși toată suflarea prezentă era pentru fericita realizare a Unirii.

La un moment dat luase cuvântul un tânăr boieras, proaspăt venit de prin străinătăți, cu maniere noi și forme oratorice importate.

Cum acesta se rostea într-o limbă greu inteligibilă pentru țărani, Moș Ion Roată căruia îi plăceau vorbele clare,

Crucea deasupra mormântului lui Moș Ion Roată.

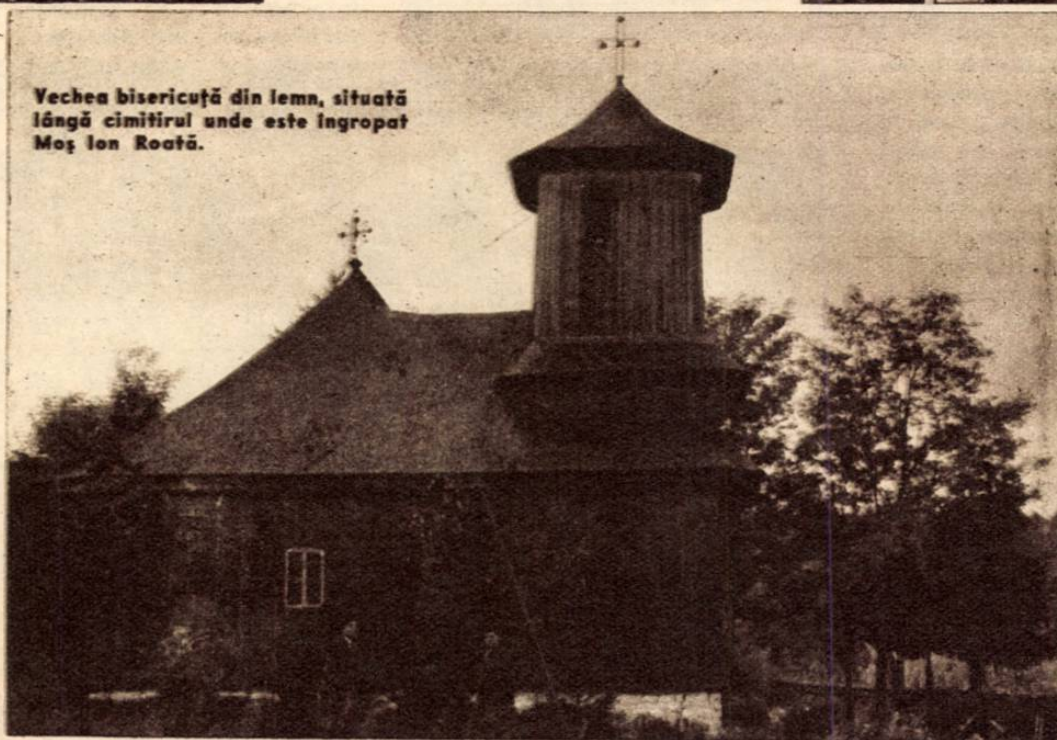
riscul de a nu fi pe placul celor mai mari.

Chemat împreună cu alți țărani frunțași la Iași, spre a participa la discuțiile premergătoare mărețului act al Unirii, Moș Ion Roată s'ar fi arătat neîncrezător în cinstea pe care le-o făceau boierii de a-i consulta asupra celor ce se vor hotări.

După ce li se ținuse acestor țărani o călduroasă cuvântare instructivă, de către un conducător liberal anume însărcinat, Moș Ion Roată, spre deosebire de ceilalți săteni, se încăpățână să ceară precizări.

Boierul văzând că nu poate ieși ușor la capăt cu bătrânelul refractar recurse atunci la următorul mijloc plastic: duse pe țărani într-o grădină și acolo, indicând un pom lângă care se afla un bolovan mare, spuse lui Moș Ion Roată să-i aducă bolovanul...

După cum era și firesc, un singur om nu izbutea să urnească piatră din loc. Numai după ce mai mulți țărani puseră umărul, bolovanul putuse fi adus lângă boier.

Vechea bisericuță din lemn, situată lângă cimitirul unde este îngropat Moș Ion Roată.

din sărite pe bietul Moș Ion Roată, care spre surpriza tuturor celor de față, nu s'a sfiit să replice:

-- Dar bine, cucoane, dacă nu v'a fost cu plăcere să pricepem și noi câte ceva din cele ce spuneți dumneavoastră, de ce ne-ați mai adus aici, să vă bateți joc de noi?

Placa de-a-lungul șoselei la intrarea în satul Câmpuri.

spuse pe graiul strămoșesc, îndrăzni să întrerupă pe cuvântător, rugându-l să se exprime mai pe moldovenește.

Atâta a fost deajuns, pentru ca un ciocoliș oarecare să-l admonesteze pe Moș Ion Roată astfel:

-- Dăr ce nevoie mare este să înțelegi tu, mojicule! Tacă-ți leorba, dac'ai venit aici; c'apoi întoarce-ne-vom noi acasă, și helbet! nu ți-a lua nimeni din spate, ce știu eu... Auzi, obrăznicie! Tu... cu optzeci de mii de fâlci de moșie, și el un ghiordan, c'un petec de pământ, și uite ce gură face alături cu mine!...

Această imprudentă și ciocoliască observație, a avut darul să scoată

Ei, cucoane, cucoane! Puternic ești, megieș îmi ești, ca răzăș ce mă găsec, și știu bine că n'are să-mi fie moale, când m'oiu întoarce acasă, unde mă așteaptă nevoile. Dar, să nu vă fie cu supărare, ia palmele aceste țărănești ale noastre, străpunse de pământ și pline de bătăture, cum le vedeți, vă țin pe dumneavoastră de atâta amar de vreme și vă fac de huzuriți de bine; și mai mult decât atâta: orice venetic, în țara asta este oploșit de dumneavoastră, și-l priviți cu nepăsare cum ne suge sângele, și tăceți, și-l îmbrățișați! Numai noi, vite de muncă, vă suntem dragi ca sarea în ochi... Din mojici, din ghiorlani, și din dobitoaci nu ne mai scoateți! Dumnezeu să ne ierte și să ne iertați și dumneavoastră, cucoane, dar cu adevărat, așa este: v'ați deprins a lua focul totdeauna cu mâinile noastre cele mojicești... și tot noi cei horopsiți!

Un boier mai înțelept, Alecu Forăscu, impresionat de admirabila atitudine bărbătească a Moșului Ion Roată, l-a felicitat atunci călduros spunând adunării: „Decât un bonjurist c'o mână de învățătură, mai bine un țaran cu un car de minte!”

Iar pentru a consfinți dreapta chibzuință a curajului sătean, însuși Colonelul Alexandru Cuza, Domnitorul de mai târziu, a strâns prietenește mâna lui Moș Ion Roată, arătând prin acest măreț gest de partea cui se situase.

„PE UNDE TE-A SCUIPAT BOIERUL, TE-A SĂRUTAT DOMNITORUL ȚĂRII”!

Deși Moș Ion Roată devenise un fel de idol al țărănimii, care vedea într'insul un demn și neînfricat apărător, brava atitudine de la Divan i-a cauzat multe neajunsuri, aducându-l, cum se spune, în „săpă de lemn”.

Pe acea vreme moravurile erau altele decât în zilele noastre, cel puțin în materie de tratament al factorului „țaran”. Ciocoi tronau prin avuție și atotputernicie, căci vântul democrației nu suflase încă la noi în sprijinul clasei sătești.

Dar vajnicul Moș Ion Roată nu se dăde bătut. El a știut să reacționeze, mergând până la Domnitor, spre a cere dreptate.

Cu ocazia unei vizite pe care Vodă Cuza a făcut-o după 1860, prin Adjud, în drum spre București, ieșiseră într-o întâmpinare a Măriei-Sale numeroși poporeni entuziaști. Printre aceștia se afla și Moș Ion Roată, care venise cu o jalbă.

Domnitorul recunoscând pe amicul și tovarășul său din Divanul Ad-hoc, s'a bucurat de această revedere și l-a încurajat să-și spue păsul.

Atunci bietul țaran s'a plâns în hohote Domnitorului, povestindu-i cum dela „păcatul” făptuit

în adunarea ad-hoc-ului, megieșul cel puternic l-a lovit amarnic în cîste și avere, ca o pedeapsă că a îndrăznit să intervie în discuțiile „celor mari”.

Ducându-se să se jăluiască la boier, spre a cere să înceteze prigoana împotriva sa, a fost primit ca un câine, scuipat în obraz și amenințat că va fi biciuit. Rămăsese calic din pricina jafului la care era supus și desonorat printr'un tratament neomenesc. Moș Ion Roată implora Domnitorului să i se facă sfântă dreptate.

Vodă Cuza după ce a ascultat plângerea bravului său supus, i-a înmănat pe loc două fișuri cu napoleoni drept despăgubire.

— Dar cu rușinea ce mi-a făcut, cum rămâne, Măria-Ta?

— Cu rușinea iaca așa rămâne, Moș Ion, — spuse Cuza Vodă, sărutându-l și pe un obraz și pe celălalt, în fața mulțimii adunate acolo. Du-te și spune sătenilor dumitale, Moș Ioane că pe unde te-a scuipat boierul, te-a sărutat Domnitorul țării și ți-a șters rușinea! Reîntors acasă, în satul Câmpuri, Moș Ion Roată a continuat să-și protegiască până la adânci bătrânețe consătenii, câștigându-și stima și respectul tuturor țăranilor.

În 1882, la vârsta de 76 ani, acest exemplar de voinicie și înțelepciune țărănească, a închis ochii, având desigur conștiința împăcată că și-a făcut datoria și de țaran, și de bun Român.

* * *

Comuna natală a luptătorului dela 1857 arată că nici în 1936, urmașii lui Moș Ion Roată nu cunosc, acolo, o soartă mai bună. Cu toată preținsa democrație, satele n'au ieșit încă din beznă, fiind uitate de Dumnezeu și de stăpânire. Poți vedea în Câmpuri copii cu răni în locul nasului, orbi, bolnavi de sifilis și oameni trăind în cea mai deplină stare de primitivitate. Pe un drum de neumblat, plin de gropi și cu podețele rupte, mașina în care ne aflam a fost pusă la grea încercare, până să ajungă în dealul unde se găsește, hăt departe, cimitirul cu rămășițele lui Moș Ion Roată.

Domnul ministru Cancicov — care, la Iași, cu prilejul desvelirii statuei lui Georgel Mărzescu, ne-a vorbit cu mult entuziasm de evenimentele istorice, legate de capitala Moldovei și care a știut să găsească o sumă de bani destul de importantă, pentru continuarea lucrărilor universității din Iași — ar face o faptă laudabilă, restaurând satul natal unde s'a născut, a trăit și este înmormântat Moș Ion Roată. Gestul domniei-sale ar fi aproape tot atât de însemnat, ca și dania făcută universității din Iași. Căci în felul acesta, Moș Ion Roată ar rămâne un îndemn pentru toți conducătorii noștri.

ION VIȚIANU

„Realitatea Ilustrată” institue un concurs pentru alegerea celor mai buni cântăreți și cântărețe pentru plăci

Aleșii vor semna numaidecât angajamente importante cu casa de imprimări „Pan”.

„REALITATEA Ilustrată”, revista care prin concursurile ei a reușit să promoveze totdeauna elementele tinere și talentate care nu aveau prilejul să se afirme, a instituit un nou concurs pentru găsirea celor mai bune voci fonogenice, pentru a fi imprimate pe plăci de gramfon.

Profesioniștii sunt excluși dela acest concurs.

Participanții la concurs vor rămâne complet anonimi, cântând singuri într-o odaie unde se va instala microfonul. Juriul și publicul vor asculta vocile reproduse prin difuzorul care va fi instalat pe scena sălii de spectacol. Repetăm acest punct foarte important al anonimatului. Candidatul nu va fi văzut nici de public, nici de juriu. I se va auzi doar vocea transmisă prin difuzor.

Fiecare concurent va fi anunțat printr'un pseudonim, sub care se va înscrie la concurs. În acest mod, fiecare persoană care are voce are prilejul să și-o verifice și eventual să și-o valorifice, fără să i se cunoască numele și fără a fi văzută.

Câștigătorii concursului vor semna imediat un contract de angajament cu casa de plăci „Pan”, și vor imprima melodii pe plăcile „Pan” și „Lifa”. De asemeni câștigătorii vor cânta la postul de radiodifuziune.

Concursul va avea loc la finele lunii Noiembrie, și în fața unui juriu pe care-l vom anunța la timp.

Cei cari doresc să participe la concurs sunt rugați să ne trimită, completat, buletinul de mai jos.

BULETIN DE ÎNSCRIERE
la concursul de cântăreți pentru plăci al revistei
„Realitatea Ilustrată”

Pseudonimul.....

Concurenții nu trebuie să indice în buletinul de mai sus, decât pseudonimul pe care și-l aleg pentru participarea la concurs.

Numele, pronumele și adresa nu trebuiesc menționate, pentru a se respecta astfel anonimatul.

Mici sfaturi Scherk

Vă va iubi mai mult decât dacă-l scăpați de tortura cotidiană, dedupă ras. Oferiți un flacon de TARR, care suprimă usturimea rasului, netezeste pielea și îl ferește de infecții. Flacoane à Lei 51, 72 și 129.

O pudră care ține

este pudra «Mystikum» Scherk. Superioară tuturor celorlalte prin puritatea și finețea ei. Are un parfum delicat și persistent. Cutii à Lei 35, 75 și 130.

Machilajul natural

caracterizează femeia elegantă. Si Dvs. veți reuși să fiți «naturală» îmbinând fardul «Mystikum» Scherk — care oferă perfect dându-vă ocea nuanță veritabilă pe care bărbații o apreciază atât de mult. Cutia Lei 70.

Citiți carticica atașată flaconului cu loțiunea de față Scherk. Veți vedea că numai pielea bine curățată dă senzația de prospețime și înfățișarea

tinerească, dobândind farmecul atractiv al unei frumuseți sănătoase.

Loțiunea de față Scherk curăță profund pielea, dând

un obraz neted, delicat și îmbujorat. Flacoane à Lei 62,

103, 164, 300, 475. Reprezentanța generală:

Excelsior, Calea Moșilor 78, București I.

O carte vă informează

SCHERK
PARIS - BERLIN

VICARUL DUCE UN DOYLEAC IN BISERICA

Serbarea secerișului, în bisericile engleze, se desfășoară într-o atmosferă de minunat pitoresc. Fructe și legume decorează altarul, pe care se ține slujba religioasă. Iată-l pe vicarul bisericii S-ta Maria-Magdalenu, din Londra, aducând un doyleac

MARELE CONCURS AL PESCARILOR

La Brighton, în Anglia, are loc anual un concurs de pescuit care durează trei zile. Din toate colțurile Angliei vin concurenți la această interesantă probă, dotată cu premii importante. Fotografia noastră a fost luată în timpul concursului.

UN NOU SISTEM DE PESCUIT

Pescarii din insulele Filipine, în loc de a prinde peștii cu plasa, sau cu undița, îi oculesc cu arci și lanțuri. Indigenii Filipinelor sunt adevărați maeștri în acest gen de pescuit.

GARDA REGALĂ CU PĂTURA ÎN SPATE

Garda regală engleză se îndreaptă prin Hyde-Park spre palat, cu păturile în spate.

MICILE „MEISJES” ÎNVAȚĂ

O scenă tipică, într'un orașel al romanticei Olanda. Fetițe mici, în costum național, își fac lecțiile, în aer liber.

Nu disperați...

chiar dacă vă chină reumatismul!

TABLETELE

ASPIRIN

ameliorează
și înlătură
durerile!

Viața coloniilor străine dela noi

O statistică a străinilor cari locuiesc în România cu pașaport. Asociațiunile și instituțiunile coloniilor: elvețiană, franceză și italiană.

NU e treabă ușoară să faci o anchetă în lumea coloniilor străine dela noi. Mai ales când îți propui să le relevi activitatea dela primele începuturi de organizare și până astăzi. Istoria acestor colonii este foarte încălțită și nu găsești nicăieri un cronicar pe care să te poți bizui și după însemnările căruia să te încumezi a scrie fără teamă. Coloniștii sunt, în general, oameni cari stau foarte puțin locului, astfel că tot schimbându-se mereu, colonia căreia îi cercetezi trecutul, are, în istoricul său, multe fețe și, ca să zic așa, multe vieți. Așa se face că despre primele începuturi ale celor mai multe din colonii nu poți afla date cari interesează decât din istorisirile urmașilor coloniei, dela cei prezenți, cari știu, din tată în fiu, că așa ar fi fost la început și că așa s'ar fi petrecut. Un reporter dibaciu nu se lasă

O serbare de copii la colonia elvețiană.

Un grup de copii francezi fotografiați la școala franceză din piața Alexandru Lahovary cu prilejul unei serbări.

D. Gaspar Weber, d. Schärer și d. Manfred Eggesman, conducătorii Asociației coloniei elvețiene din România.

însă bătut cu una cu două și știe să iasă la căpătâiu, cum e mai bine, din încurcătura în care a intrat, cu sau fără voia lui. Deci, în siguranța pe care o am că prin această insinuare nu mă laud ci mă recomand, voi încerca să arăt că am dat de firul activității fiecărei colonii de străini dela noi, dela primele începuturi și până astăzi. Înainte de a începe aceasta însă,

Un numeros grup de coloniști francezi din București fotografiați cu prilejul unei recepții la Legația franceză.

voi arăta, în cifre rotunde, numărul, pe națiuni, al străinilor din țara noastră, al străinilor cari locuiesc la noi cu pașaport, bine înțeles. Cifre exacte în privința numărului de străini cari au fost în România înainte de războiu nu se cunosc, deoarece nu s'a întocmit nicio statistică atunci. Totuși, după o evaluare cuviincioasă se poate spune că în anul 1916 erau în România peste 50.000 străini (20.000 capi de familii). În primii ani după terminarea războiului, cifra aceasta se triplează.

Coloniști elvețieni din Capitală fotografiați cu prilejul aniversării a 50 de ani de existență a Asociației Elvețienilor din România.

Într'un timp, cam prin anul 1922, se aflau în țara noastră aproape 200.000 străini. Din aceștia circa 40.000 erau numai Sârbi și Bulgari, cari cultivau pământuri luate în arendă.

CIFRA DE ASTĂZI

Legiurile, venite mai târziu pentru protecția muncii naționale, au făcut ca numărul străinilor din România să scadă pentru a ajunge astăzi la circa 150.000 inși (50.000 capi de familie).

Această cifră, care reprezintă mai puțin de un străin la sută de Români, are următoarea configurație împărțită pe națiuni:

Coloniști italieni la o recepție dată la școala italiană din București.

Austriaci	1800	capi de familie .	5500	indivizi
Albanezi	500	"	1500	"
Bulgari	1000	"	3000	"
Cehoslovaci	2800	"	8500	"
Englezi	500	"	1500	"
Elvețieni	500	"	1500	"
Francezi	600	"	2000	"
Germani	1900	"	5000	"
Greci	6000	"	20000	"
Italiani	3200	"	9000	"
Yugoslavi	3200	"	6000	"
Poloni	2900	"	9000	"
Turci	700	"	1500	"
Unguri	1700	"	6000	"
Armeni	300	"	1000	"
Ruși	1000	"	2500	"
Fără cetățenie (Nansen)	9000	"	25000	"
Diferite naționalități .	1500	"	5000	"

În afară de aceștia mai sunt circa 6000 străini căsătoriți cu Românce și . . . 150 Români, cari din diferite motive și-au pierdut cetățenia și locuiesc în propria lor țară cu pașaport.

Toți aceștia formează în întreg cuprinsul României, dar mai ales în București, coloniile străine cari preocupă ancheta de față a revistei noastre.

COLONIA ELVEȚIANĂ: 1500 MEMBRI

75 ani dela înființarea „Cercului Elvețienilor”.
Activitatea „Nouei societăți elvețiene”.

Colonia elvețiană a fost prima care s'a organizat la noi în țară. Istoricul ei începe din anul 1861.

Ideea constituirii Elvețienilor în colonii o dă, nu ca de obicei un om de inițiativă ci... o nenorocire. În Mai 1861, un incendiu catastrofal distruge în întregime frumosul oraș elvețian GLARUS. Din cauza acestui fantastic sinistru, toată populațiunea orașului rămâne pe drumuri. Pentru reclădirea orașului și pentru ajutoarea imediată a sinistraților, autoritățile au deschis atunci o mare colectă publică în întreaga Elveție. Această colectă nu se închide însă până când toți Elvețienii nu-și trimit contribuția, de pretutindeni. Astfel, în câteva luni, colecta face ocolul pământului, prin toate țările unde se aflau Elvețieni. Treaba aceasta produce peste tot necesitatea constituirii Elvețienilor în asociațiuni de ajutorare.

Pe atunci se aflau în România circa 150 Elvețieni. 24 dintre aceștia întemeiază societatea „Cercul Elvețienilor”, în anul 1861, preșident fiind ales Rudolf Baumgartner, care un an mai târziu activează pentru înființarea societății de dare la semn „București”.

Din primul an de activitate, asociația „Cercul Elvețienilor”, strânge cotizații, face serbări și caută să desvolte, pe cât se poate, amicitia dintre Români și Elvețieni.

În anul 1880 asociația își schimbă numele în „Asociația elvețiană de binefacere” și activează sub acest nume mai departe.

La începutul anului 1921 se crează o nouă asociație a coloniei elvețiene, sub denumirea: „Noua societate elvețiană secțiunea „București”.

ACTIVITATEA CELOR DOUĂ SOCIETĂȚI.

Începând cu aceasta dată „Noua societate elvețiană” se ocupă exclusiv cu manifestările culturale și cu problema legăturilor patriotice dintre colonia elvețiană dela noi și Elveția, iar

Un grup de școlari din colonia italiană bucureșteană, gata de plecare la coloniile de vară din Italia.

„Asociația de binefacere elvețiană”, cu ajutorarea membrilor săraci.

Prima asociație ține conferințe, filme culturale, organizează serbări pentru copii, etc., iar cealaltă strânge cotizații, face excursii, baluri și serbări, organizează exercițiile sportive, etc.

„Asociația de binefacere elvețiană” este condusă de d-l W. Schärer. Înaintea d-sale, au adus contribuții prețioase bunului mers al societății d-nii: E. Wolf, care a fost președinte dela 1916—1926 și Gaspar Weber (1926—1934) care este unul dintre cei mai bătrâni Elvețieni aflați în țară.

COLONIA DE ELVEȚIENI DELA ȘABA

În afară de Elvețienii cari stau în țară cu pașaport, formând colonia elvețiană propriu zisă, mai există la noi, o altă colonie de Elvețieni, acum naturalizați, la Șaba, în jud. Cetatea Albă.

În această comună locuiesc aproximativ 250 familii (1000 inși), cari înainte de războiu formau colonia elvețiană rusă. Elvețienii aceștia au fost aduși în anul 1822, la Șaba, de către Țar, pentru cultura viilor. După războiu localitatea Șaba

trecând în posesiunea României, coloniștii au trebuit să adopte cetățenia română pentru a putea rămâne proprietarii terenurilor pe cari le cultivaseră.

COLONIA FRANCEZĂ: 2000 MEMBRI.

Primii francezi stabiliți la noi. — Întemeierea școalelor a institutului Notre Dame, a sanatoriului Saint Vincent de Paul și a Casei Francezilor.

Primii Francezi stabiliți în România au fost o seamă de mari, negustori cari se găseau, prin anul 1866 de-a-lungul Podului Mogoșoarei (calea Victoriei de astăzi). Iată numele câtorva din aceștia: pălărierii Vegelle și Jobin, croitorii Bounieux, Bertrand, Brial și Volais, coaforii Lalaune, Lollivier și Guérité, Gillet, care avea restaurantul Frascati, maeștrii de arme Michel și Guyon, etc. Apoi, în afară de aceștia: inginerii Boisguerin, tatăl și fiul, cari au canalizat Dâmbovița și arhitecții Gottereau și Gallerou, cari au construit palatul regal din calea Victoriei, fundațiunea Carol, Casa de depuneri și Ateneul.

La sfârșitul anului 1866, acești Francezi au constituit „Societatea de binefacere franceză”, care a fost prima organizație a coloniei franceze de pe atunci. Societatea a funcționat dela această dată, fără nicio întrerupere, până astăzi. Tot timpul societatea a organizat serbări și a strâns fonduri pentru ajutorarea săracilor din colonia franceză. În momentul de față societatea are douăzeci și cinci de pensionare, mai toate foste guvernante rămase fără familii și deci fără sprijin. Unele din acestea au vârsta de 90 ani chiar.

INSTITUȚIUNILE ȘI LOCALURILE COLONIEI

Dacă marea colonie franceză care numără astăzi peste 2000 membri, nu se poate numi cea mai veche asociație de străini din țara noastră, are totuși mândria de a se socoti una dintre cele mai bine organizate și mai bogate. Iată instituțiunile și localurile pe cari le are colonia franceză la noi în țară:

1. Casa franceză, din piața Lahovary No. 6, care este proprietatea coloniei din anul 1924 și în care sunt adăpostite : Școala elementară de limba franceză, pentru copii dela 4 la 6 ani și care este frecventată în momentul de față de 30 copii ; Școala primară franceză, frecventată de 55 elevi ; Școala superioară „Academie Ronsard”, unde se dă bacalaureatul autorizat francez (frecventată de 200 elevi) ; Biblioteca coloniei care are 4000 volume.

2. Sanatoriul Saint Vincent de Paul, de pe șoseaua Jianu, înființat acum patruzeci de ani de surorile de caritate franceze cari se aflau detașate din Franța pe lângă spitalele românești ; 3. Institutul Notre Dame de Sion, de pe bulevardul Pache, No. 90, care a fost înființat acum treizeci de ani, tot de surorile de caritate din Franța.

4. Institutul Notre Dame de Sion, dela Constanța ;

5. Institutul Notre Dame de Sion, dela Brăila și

6. Biserica din șoseaua Jianu.

În afară de lupta cotidiană pentru existență, coloniștii francezi, au, din belșug, destule divertismente cari îi fac să se numească, încontestabil, cei mai veseli străini din țara noastră. Mai întâi, Francezii apar la toate recepțiile din lumea bună a Capitalei. În afară de acestea ei singuri își organizează dese ori în colonie serbări și baluri, iar în fiecare Joi seara au reuniuni familiare la Casa franceză, unde dansează, joacă ping-pong, etc., etc. Colonia este condusă, de doi ani încoace, de d. Georges Verglas.

COLONIA ITALIANĂ : 9000 MEMBRI.

Școala. Biserica. Institutul de cultură. Activitatea sportivă
În România, primii zece, douăzeci de Italieni stabiliți pentru exercitarea profesiunilor lor, au alcătuit, în anul 1876 asociația de binefacere „Societa italiana di mutuo soccorso”, care se ocupa exclusiv cu ajutorarea Italienilor nevoiași.

Mai târziu, în cadrul activității coloniei italiene, Luigi Cazzavillan, fondează școala italiană „Regina Margherita”, pentru cursul primar al copiilor din colonia italiană.

În anul 1893 ia ființă o nouă asociație italiană denumită „Sezione beneficenza Umberto e. Margherita”, care este condusă de un comitet și care se ocupă între altele și cu chestiunile culturale ale coloniei.

În luna Iulie, 1916, colonia termină construirea bisericii italiene din bulevardul Brătianu.

Activitatea coloniei, întreruptă în parte de desfășurarea marului războiu, este reluată cu intensitate în anul 1919, astfel : În anul 1920 se înființează Banca Italiană și Română, care are un palat propriu în strada Bursei din București și care, la început, funcționează numai cu personal recrutat din colonia italiană bucureșteană. Această bancă înființează mai târziu filiale în orașele : Brăila, Constanța, Chișinău și Galați.

În primii ani după războiu, Italienii din Galați își clădesc o casă care funcționează și astăzi cu o mare sală de reuniuni și cu o bogată bibliotecă.

Tot în anul 1920 se ridică monumentul eroilor italieni, la T. Severin, iar în anul 1927 a fost amenajat cimitirul eroilor italieni Ghencea, din București, unde sunt îngropați 2000 ostași italieni. Mai târziu, în decursul anilor 1921-1924 se înfiripă grupări culturale italiene în orașele : T. Severin, Greci, Constanța, Timișoara, Brașov și Craiova.

Într'un timp colonia italiană din România avea și un ziar propriu denumit „La Nuova Italia”.

La sfârșitul anului 1920 se înființează și asociația muzicală „Giuseppe Verdi”, care formează un cor bisericesc și se ocupă cu dezvoltarea muzicii italiene în România. Mai târziu ia ființă o fanfară a coloniei italiene din localitatea Greci.

SPORTUL ROMÂNESC și COLONIA ITALIANĂ BUCUREȘTEANĂ
Colonia italiană din București are, între altele și meritul de a fi contribuit mult de tot la dezvoltarea și consolidarea sportului românesc.

Pentru a ne da seama de aceasta este destul să ne amintim, în linii mari activitatea Italienilor din București, pe tărâmul sportiv. Iată : La începutul anului 1921, d. Brunelli, actualul director al Băncii italiene și române din București, ia inițiativa fondării unei asociațiuni sportive a funcționarilor băncii. Fiind un sportiv pasionat (d-sa a fost unul dintre primii fotbaliști din Italia) d. Brunelli face personal mari sacrificii materiale și izbuteste să întemeieze asociația sportivă „Roncomit”, pe care o înzestrează cu cel mai mare și mai modern stadion, de pe atunci, din România (stadionul din bul. Elisabeta) unde se joacă football, tenis, popice italiene. etc.

La început această asociație numără 100 membri. Echipa de football „Roncomit” înregistrează în țară primul mare succes, învingând echipa „Wiener Amateur”. Cu această victorie gustul publicului românesc este deschis pentru manifestările sportive.

Până în anul 1924 echipa de foot-ball „Roncomit” susține 17 matchuri, din care pierde numai unul singur. În acest an „Roncomit” a fuzionat cu „Triumf”, iar mai târziu devine „Juventus” de astăzi.

Dela întronarea regimului fascist în Italia, toate coloniile italiene din lume au trecut sub conducerea organizației fasciste, cu directiva expresivă de a nu se amesteca în politica internă a țărilor respective. Astfel și la noi asociațiile coloniei italiene au trecut sub îndrumarea și ordinele secretariatului fasciilor din străinătate, care are sediul la Roma.

Organizația italiană din România cuprinde astăzi : O secție

de ajutorare, care îngrijește de Italienii nevoiași ; Un dispensar medical unde coloniștii săraci au îngrijire gratuită ; O secție de asistență maternă unde sunt îngrijiți copiii și mamele sărace ; O organizație a tineretului care este formată din secția copiilor până la vârsta de 8 ani ; secția celor dela 8 la 14 ani și secția celor dela 14 la 18 ani (numai băieți) și cele două secții pentru fetele dela 8 la 14 ani și dela 14 la 18 ani. Organizația tineretului trimite în fiecare an gratuit în Italia câte 150-200 copii săraci, la coloniile de vară.

Școala italiană din strada Luigi Cazzavillan 23, are în momentul de față : Grădiniță de copii ; Curs primar ; Curs comercial și Curs de limba italiană. Sub noua organizație din România a luat ființă în București „Institutul de cultură italiană”, din calea Victoriei 196, institut care se ocupă cu

propaganda culturală, literatura și studiul limbii italiene. La acest institut vine în fiecare an o misiune a profesorilor italieni, care predă limba italiană atât coloniștilor cât și românilor.

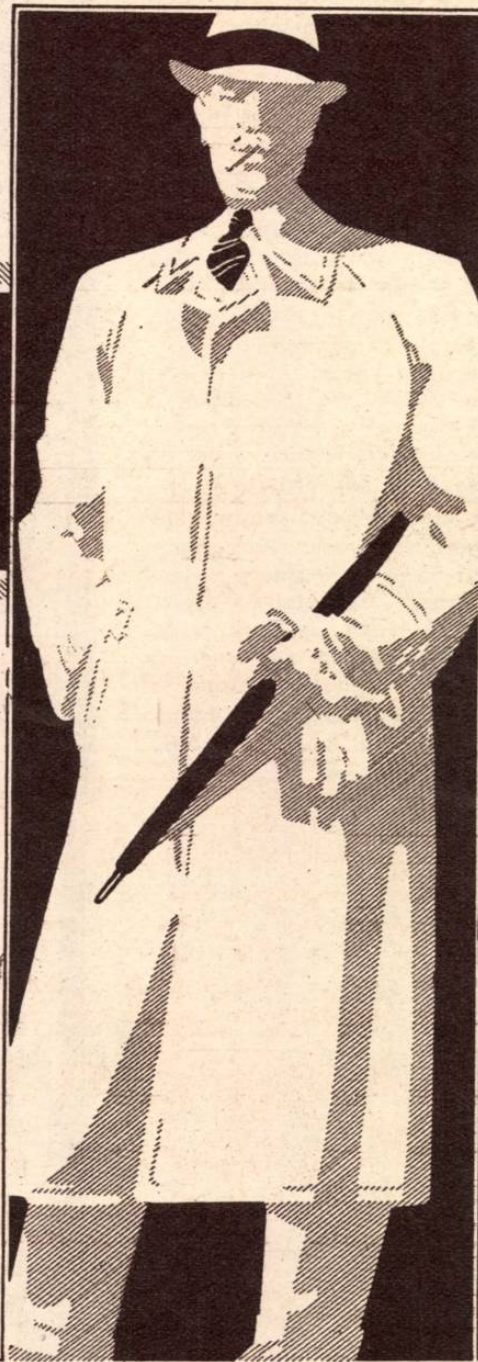
Nu de mult a luat ființă în București „C. I. T.”, organizația care este reprezentanța oficială a oficiului turistic italian și care se ocupă cu mult succes, între altele, cu dezvoltarea relațiilor turistice dintre Italia și România. Această organizație este condusă cu multă pricepere de d. Renato Tozzi.

Camera de comerț italiană-română înființată tot în anii de după războiu se ocupă cu dezvoltarea relațiilor comerciale dintre Italia și România. Mai există în București și o librărie italiană, care vinde cărți și obiecte de artă italiene.

ION MUNTEANU

PENTRU TOAMNĂ

DOMNII
PRETENȚIOȘI

SE IMBRACĂ
INTOTDEAUNĂ

LA VULTURUL DE MARE
CU PESTELE IN GHIARE

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZACA 1

STR. CAROL 76-78-80-82

STR. HALELOR 21

PROPAGANDA AMERICANA

DIN nou se pune în Statele-Unite problema alegerii unui președinte. Cele două mari partide, republican și democrat, vor începe în curând — pregătirile s'au și făcut — să manifesteze public, fiecare pentru candidatul lor. De data aceasta își face apariția — extrem de pitorească, trebuie să recunoaștem! — și un candidat de culoare neagră, a cărui menire nu e, de sigur, de a cuceri președinția Statelor-Unite, unde negrii sunt o infimă minoritate și dețin ocupații secundare, cât spre a sublinia că și negrii sunt oameni, ceea ce se cam uită, mai cu seamă în orașele din provincie.

Europenii obicinuesc să facă târguri și expoziții, atunci când vor un spectacol public ceva mai larg decât o sală de teatru sau de cinematograf. Americanii — în afară de expoziții și vitrine — își aleg Președintele: Spectacolul e atât de general și amuzant, încât pentru sănătatea morală a cetățenilor, a devenit o adevărată școală de optimism. Pentru noi, Europeanii, care ne batem la toate alegerile — de comună, de județ, de parlament și chiar de comitet de binefacere — alegerile prezidențiale americane sunt și mai pitorești, ceva de basm sau de paradis, de când am introdus și asasinatul între mijloacele noastre de propagandă. Agenții noștri electorali sunt, de obicei, bătaușii mahalalelor sau schizofrenicii care au în sfârșit prilejul să-și satisfacă în „chip legal” instinctul de omucidere. În Statele-Unite ale Americii de Nord, o alegere prezidențială care e alegerea supremă, se preschimbă într-o sărbătoare națională, într'un fel de carnaval care ține aproape un an, și se întinde asupra întregii țări, cuprinzând în hora veseliei publice o sută-douăzeci de milioane de suflete.

Candidații la președinție care sunt, de obicei, reprezentanții unor vaste asociații economice, au datoria — în primul rând! — să înlăture de la ei orice bănuială de ciocism, de privilegiu, de solemnitate sumbră. Americanii n'au uitat că ei au început prin a tăia pădurile, a usca mlaști-

Theodor Roosevelt

O întrunire de propagandă în vederea viitoarelor alegeri prezidențiale din Statele Unite.

nile și a ține coarnele plugului, înainte de a fi construit blockhouse-uri de sute de etaje și de a se preumbla în automobile confortabile. Instinctul primordial al americanului fiind munca industrială și deci democrația sinceră, președintele viitor care nu s'ar prezenta cu simplitatea, bonomia și lipsa de fudulie a cetățeanului de pe stradă, ar risca foarte serios să rămână un simplu candidat, oricâtă propagandă ar face în jurul numelui său. În afară de președintele Wilson — care reprezenta morala și Evanghelia, astfel că-și putea permite luxul de a purta ochelari solemni — toți ceilalți președenți ai Statelor-Unite au fost oameni ieșiți dintr'o profesie calificată, în stare să dea mâna (fără a-i umili) cu toți alegătorii, fie ei văcari sau șofeuri sau cultivatori de sfeclă.

Dela această inițială egalitate, delă acest simplu și puternic democratism — în care regăsim geniul inițial și destinul permanent al admi abilului popor american —

O manifestație pe străzile Philadelphiei pentru realegerea lui Roosevelt.

Un uriaș portret al lui Landon, așezat pe un sgârle nouri din Topka (Carsas).

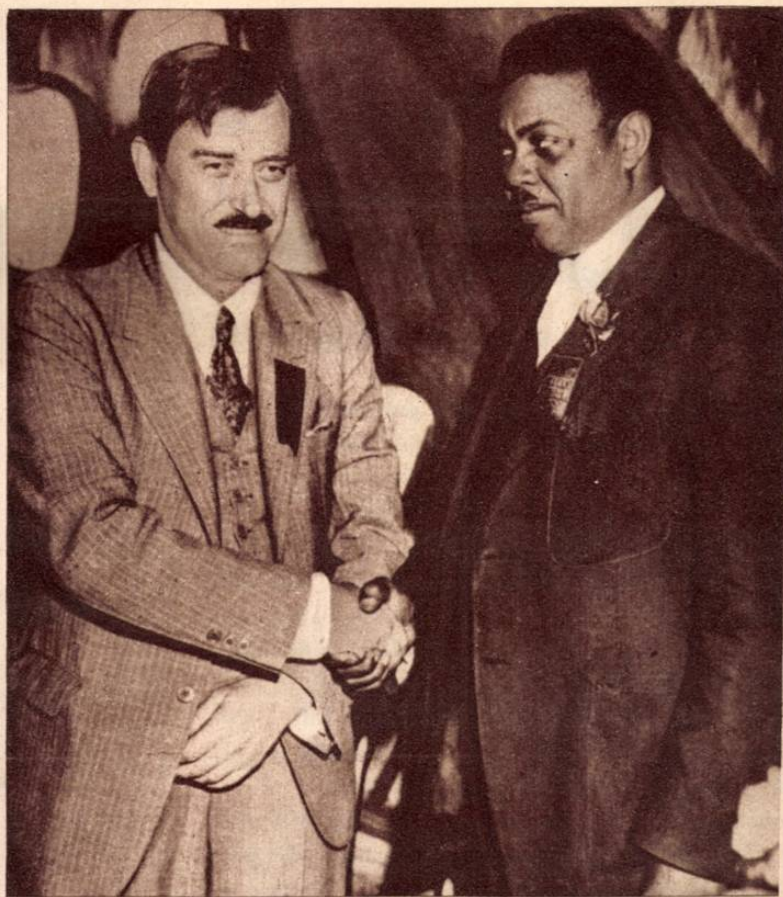

se trage și caracterul voios, plin de tîmbălu și de hohote de rîs, al propagandei americane pentru suprema alegere. Niciuna din manifestațiile sportului, teatrului, cinematografului și chiar ale muzicii și picturii nu sunt lăsate de-o parte, spre a cuceri pe cetățeanul american prin tot ce are el mai cald și mai sănătos. Domnul Roosevelt (actualul preșident) s'a lăsat fotografiat la alegerile trecute într'un automobil deschis, mîncînd mere („Așa se mîncă mărul” scria sub fotografie, în vreme ce candidatul mușca din măr, asemenea copiilor). La alegerile actuale va găsi desigur o atitudine tot atât de familiară. Deocamdată a căzut la înțelegere cu boxerul Dempsey, care va da spectacole de box în toate colțurile Americii de Nord, sub egida d-lui Roosevelt, a cărui alegere o va propaga.

Grădinile publice sunt închiriate din vreme de agenții candidaților, unde se oferă gratuit petreceri populare — inclusiv bufetul — în fiecare zi de sîrbătoare pînă'n ziua alegerii. Cele mai bune soprane dela Operă anunță că vor cînta la bisericile cari susțin candidatura favoritului lor. Unele fabrici de automobile anunță desfacerea unui stoc de automobile cu preț scăzut în timpul campaniei electorale, cu obligația pentru cumpărători să poarte un mic afiș cu fotografia candidatului agreat de fabrică. Dansatoarele de music-hall își uită interesele particulare și nopți de-a-rîndul cer adoratorilor, în timpul unui dans sau la un pahar de șampanie, nu o dovadă concretă de iubire, ci o făgăduială: „Vei vota pentru „mîncătorul de mere”, nu?... Pe cuvîntul tău de onoare?” Filme patetice se întrerup în mijlocul dramei spre a înfățișa chipul surzător al unui candidat, care cu glasul înregistrat pe o placă de patefon, explică spectatorilor: „Vă declar că această cumplită dramă n'ar putea lua naștere dacă destinele Statelor-Unite ar fi conduse după principiile mele”.

Senatoarea Mrs. Hattie W. Caraway, vorbind la o întrunire electorală în favoarea alegerii lui Roosevelt.

Negrul James J. Ford, managerul campaniei electorale pentru Earl Browder (stînga), candidat la preșidenția republicii.

Partizanii lui Landon purtînd portretul candidatului la preșidenție pe străzile orașului Cleveland.

Dar în afară de această propagandă care atrage pe fiecare American, cu voia sau fără voia lui, în plină viață socială, ceea ce impresionează pe Europeni — și pe bună dreptate! — sunt *relațiile între candidați*. În vechiul nostru continent și chiar în țările cu o civilizație bine stabilită, adversarii politici se recomandă alegătorilor, reciproc, într'un stil atât de amărit, încît uneori nici nu poate fi reprodus de pe afișe. Acuzațiile aruncate adversarilor sunt de multe ori de natură să desguște și pe curățătorii de canale — cînd nu sunt de-a-dreptul cele prevăzute de Codul Penal: pariciduri, violuri, spargerii de case de fier, furt de bani publici, incendieri, homosexualități, trădări, etc.

În ajunul alegerii prezidențiale din Statele-Unite de acum cinci ani, d. Hoover, fostul președinte, a chemat la sine pe candidatul cel mai periculos — actualul președinte, d. Roosevelt — cu care a luat masa și l-a informat asupra problemelor mai puțin cunoscute ale politicii Statelor Unite. Zilele trecute, d. Roosevelt s'a lăsat fotografiat rîzînd împreună cu... adversarul său de candidatură!

Ar fi acestea posibile la noi ? !...

Ne permitem un pronostic: va fi ales tot d. Roosevelt, acuzat de „democratism”, și anume, mulțumită tocmai acestui democratism !

A.

Gripa, durerile de gât sunt cele mai rele boli pricinuite de variațiile vremii. Mai întotdeauna, gura este aceea care joacă rolul unei porți deschise tuturor microbilor. Odol-ul pătrunde, cu puterea lui bactericidă, prin culele cele mai adînci ale gâtului și tracheei menținînd, astfel gura și tracheea în perfectă sănătate. El este cel mai bun apărător al infrațiunilor de orice fel și, împiedică, totodată, efectele fermentațiilor produse în gură. Cine întrebuițează, zilnic, Odol, își asigură adevărata îngrijire a dinților.

Loțiunea de obraz Scherk, — în lumea întreagă ! Pretutindeni unde sunt femei cu grijă de frumusețea lor, — în Viena și Berlin, în Praga și Budapesta, în Zagreb și București, în Elveția și în Anglia, e cunoscută cosme-tica Scherk. Pentru asemenea produse de excepțională calitate nu există hotare, — pretutindeni e prețuită Loțiunea de față Scherk.

fost o vreme...
...cînd ea nu întrebuița

Pasta de dinți **NIVEA**

Acuma este o plăcere a privi dinții ei de o albeață frapantă, sănătoși și rezistenți. Pasta de dinți Nivea, fabricată din cele mai alese materii prime, curăță dinții radical și întreține respirația proaspătă. Spumează ușor, avînd un gust excelent.

O nouă creație magnifică a Katharinei Hepburn:

„MARIA STUART“

Fredric March în rolul lordului Bothwell

UNUL din filmele a căror premieră va stârni desigur senzație în actuala stațiune, este „MARIA STUART“, ultima realizare a maestrului John Ford, autorul acelei magnifice drame „DENUNȚĂTORUL“.

După cum se știe, distribuția acestui film cuprinde o serie de mari actori ai cinematografului american. Rolurile principale le dețin KATHARINE HEPBURN și FREDRIC MARCH.

Katharine Hepburn în rolul Mariei Stuart! Iată de sigur un eveniment artistic de incontestabilă importanță. Figura nefericitei regine a Scoției a tentat pe nenumărați autori dramatici și pe cele mai mari actrițe ale scenelor europene și americane. Din piesele clasice, care tratează destinul reginei scoțiene, cea mai celebră este fără îndoială „Maria Stuart“ a lui Schiller. Din piesele moderne, cea mai însemnată este „Mary of Scotland“ a lui Maxwell Anderson, marele autor dramatic american care a obținut cu această relativ recentă lucrare a sa remarcabile succese pe scenele anglo-americane. Actualmente Burgtheater-ul din Viena, cea mai importantă scenă din Europa, pregătește traducerea și înscenarea acestei piese.

Bothwell, al treilea soț al Mariei Stuart, trebuie să se despărță de augusta-i soție.

■
Maria Stuart cu Darnley și Bothwell.
■

Rămâne de văzut dacă se va găsi undeva pentru rolul Mariei Stuart o interpretă mai bună decât Katharine Hepburn. Criticii din New-York, Londra și Paris au elogiat în unanimitate jocul plin de subtilitate și interiorizare al magnificei Hepburn în rolul fiicei lui Stuart. Iată de pildă ce scrie l'INTRANSIGEANT: „Katharine Hepburn își afirmă din nou personalitatea ei uimitoare. Joacă cu o naturaleță perfectă și tot timpul numai în nuanțe. Nu avem nimic nou de spus despre această acțiță mare și unică“. Spicuim apoi din „Le Matin“: „Acest film, turnat într'o atmosferă sumbră, de John Ford, pentru ca să corespundă destinului tragic al reginei scoțiene, nu e lipsit de anvergură și amploare. Cele mai multe scene sunt tratate în chip magnific și cităm astfel asasinarea lui Rizzio, secreta-

Regina și prințul consort.

Katherine Hepburn în rolul Mariei Stuart și Frederic March în rolul lui Bothwell.

rul Mariei Stuart, procesul ei, întrevvedereea ei cu regina Elisabeta a Ang. căsătoria cu Bothwell și în fine execuția. Katharine Hepburn, minunată sub toate unghiurile, crează o Maria Stuart agitată, neliniștită, energică și totuși pasionată și fermecătoare în iubirile ei. Fredric March interpretează cu arta sa admirabilă rolul frumosului lord Bothwell, în timp ce soția sa, Florence Eldridge March, crează în rolul reginei Elisabeta o figură de rară prestanță. Nu mai puțin elogios este criticul ziarului „Comœdia”:

Jack Bothwell.

„Nefericita regină a Scoției reînvie sub chipul unei mari artiste, Katharine Hepburn, — al cărei talent, a cărei putere emotivă și expresivitate nu mai trebuie s'o elogiem aci, — într'un film care evocă în mod cu totul remarcabil secolul al 16-lea shakespearian și elisabetan.

Maria Stuart și Iorzi Scoției.

O atitudine magnifică a Katharinei Hepburn.

al Poloniei. Douglas Walton, unul din cei mai frumoși actori ai teatrului londonez, adus special la Hollywood, interpretează acest rol extrem de dificil, — fiindcă Darnley nu e un tip antipatic, deși acțiunile sale sunt, — cu multă subtilitate.

În general se poate afirma că MARIA STUART reprezintă unul din cele mai importante eforturi din câte a făcut până acum producția americană pentru a se ridica la acel înalt nivel artistic pe care l-a atins Korda cu a sa neuitată „Viață particulară a lui Henry al VIII-lea”. „MARIA STUART” poate fi clasat alături de acest film printre realizările excepționale ale cinematografilei.

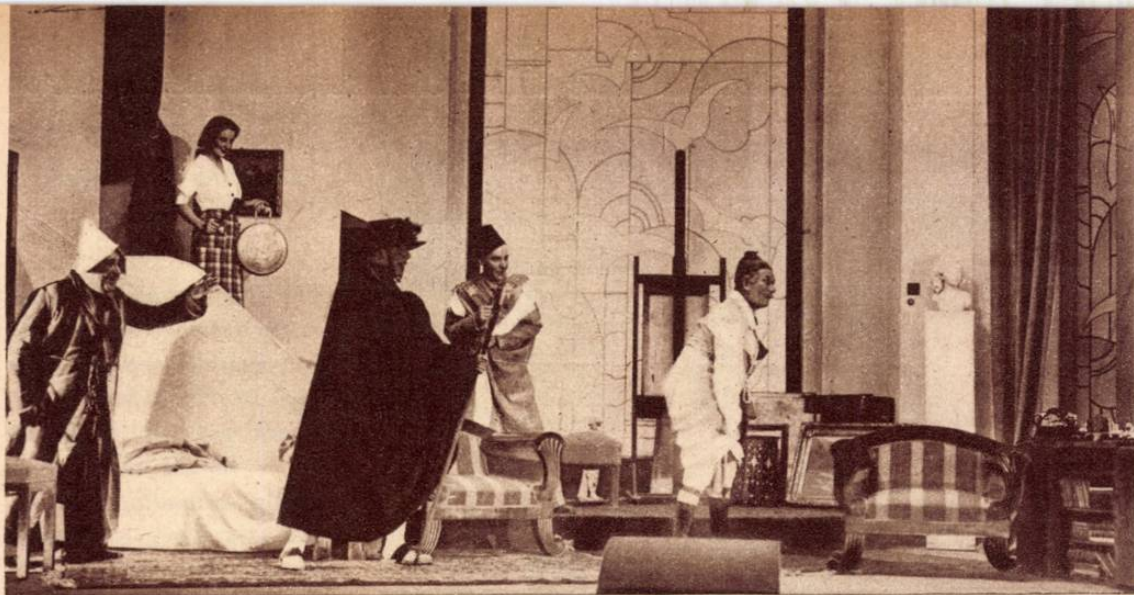
Regisorul este John Ford, care, compunând tablourile superbe ale acestui film, dă dovadă că posedă simțul măreției. Nenumărate scene, tratate cu o intensitate condensată, se cuvin aplaudate fără rezervă. Și ce fotografie: clar-obscururi perfect dozate, imagini vapoaze care realizează minunate treceri dela realitate la vis. Sonorizarea e de asemenea de primul ordin, partitura fiind dominată de tema fatidică și tristă a cîmpoierilor lui Bothwell.

Dar filmul acesta, pe lângă înalta sa valoare artistică, prezintă prin conținutul său, multiple atracții. În adevăr filmul povestește destinul unei femei nefericite. Dar în același timp, ne înfățișează evenimentele care au influențat viața Mariei Stuart: rivalitatea de tronuri între Anglia și Scoția, conflictul dintre catolicism și religia reformată. De remarcat astfel apariția extrem de impresionantă a reformatorului John Knox, cel mai înverșunat adversar al Mariei Stuart, care n'a jucat un rol neînsemnat în tragedia prăbușirii ei. Să nu uităm a-l cita pe Darnley, al doilea soț al Mariei Stuart, un tânăr lord lipsit de personalitate și caracter, frumos ca Apollo și bețivan ca August

Maria Stuart în fața tribunalului care o condamnă la moarte

(Fot.) R. K. O. Radio Pictures)
(Arta Film)

D. Corneliu Potcoavă, d-ra Carmen Tăutu și d-nii Romeo Lăzărescu, G. Sion și G. Timică, într-una din scenele cele mai de haz ale farsei „Dumnezeu să-l ierte”.

Domnii G. Sion, G. Timică și Romeo Lăzărescu într-o scenă din farsa „Dumnezeu să-l ierte”.

Săptămâna teatrală

Teatrul Vesel: „Dumnezeu să-l ierte”, farsă în 3 acte, localizată de d-nii Tudor Mușatescu și Sică Alexandrescu

TEAETRUL Vesel, care de la întemeiere și până astăzi a reputat numai izbâzi, și-a inaugurat noua stagiune cu farsa „Dumnezeu să-l ierte”, sortită aceluiași categoric succes de ilaritate, înregistrat până acum de toate spectacolele difuzate de pe scena acestei uzine a râsului, condusă cu atâta pricepere de d. Sică Alexandrescu. Având colaborarea mai mult decât prețioasă a d-lui Tudor Mușatescu, d. Sică Alexandrescu se pricepe de minune să selecționeze din tot repertoriul străin, farsele cele mai bune și să le localizeze apoi, adaptându-le spiritului publicului nostru.

În localizările lor, d-nii Tudor Mușatescu și Sică Alexandrescu utilizează doar ideea de bază a piesei străine, creând o serie întreagă de tipuri autohtone, transpunând pe scenă eroi pe care-i întâlnim la tot locul în activitatea noastră cotidiană. În asemenea condițiuni, localizările d-lor Mușatescu și Alexandrescu își au meritul lor de incontestabilă originalitate.

„Dumnezeu să-l ierte” este o bufonadă în care situațiile ilariante abundă în tot locul, rotindu-se toate în jurul eroului principal, portărelul Tache Pestrițu. Acesta este un bătrânel avid să moștenească mai repede pe vărul său, bogatul pictor Victor Marian. Acesta din urmă plecând pe neașteptate — fără să spună nimănui — într-o călătorie îndelungată, Tache Pestrițu îl consideră mort și începe să dispună de avere ca și cum ar fi a lui. Incurcătura vine de acolo că într-o bună seară pictorul se întoarce din lunga lui călătorie, dând peste cap toate aranjamentele portărelului. Incurcătura se pretează la o serie întreagă de momente de un haz neîntrecut, a căror cul-

minație o găsim la finalul celui de-al doilea act, când bietului Pestrițu i se montează o farsă năstrușnică în timpul somnului. Portărelul are impresia că se află în mijlocul unei furtuni înspăimântătoare, că animale sălbatece se reped asupra lui și că glasuri haotice îi rostesc numele din adâncuri. În fruntea excelente distribuții a farsei „Dumnezeu să-l ierte”, a apărut d. G. Timică, ale cărui neîntrecute resurse, au creionat de minune tipul portărelului avid de moștenire. Din restul ansamblului, bine strunit de bagheta regisorală a d-lui Sică Alexandrescu, notăm apariția elegantă a d-nei Sylvia Dumitrescu, buna interpretare a d-lor Jules Cazaban și St. Niculescu Cadet precum și eforturile laudabile ale d-lor Remus Comăneanu, Corneliu Potcoavă, G. Sion și ale doamnelor Tanți Blezu, Veronica Vasiliu și Carmen Tăutu, contribuitori cu toții la succesul înregistrat de „Dumnezeu să-l ierte” în seara premierei, succes care se va prelungea cu siguranță multe săptămâni.

Teatrul Național: „Manechinul sentimental” și „Lulu Popescu” de Ion Minulescu

Reluate, după o îndelungată absență de pe afiș,

O scenă din comedia „Lulu Popescu” la Teatrul Național.

O scenă din actul I al piesei „Manechinul sentimental” la Teatrul Național.

pe scena. Teatrului Național, cele două comedii ale poetului Ion Minulescu au înfruntat cu același eroism rampa ca și acum 10 ani, biruind ca și atunci, prin verba dialogului, prin scilpitoarea dexteritate cu care au fost înfățișate personagiile de către autorul poet și prin interpretarea care a găsit în d-nele Marioara Zimniceanu și Eugenia Zaharia și în d-nii Bălățeanu, Stăncescu și Sârbul, elemente strălucite, armonizate sub ochiul de maestru al d-lui Paul Gusty.

ION GOLEA

*Ofemeie frumoasă
ne
destăinuie
secretul ei:*

*Eu prefer pentru îngrijirea
senului meu pudra D'ARGY*

DACĂ VĂ ÎNGRIJIȚI

de sănătatea Dvs. și doriți să luați un purgativ, care să aibe un efect sigur și ușor, cereți ARTIN. ARTIN este purgativul cel mai bun și cel mai modern. o adevărată comoară a științei medicale.

Artin

Combustibil lichid

Mașini industriale

RAVIG,

pentru calorifer, cărbuni, brichete
Coroana pentru godin, teracotă,
calorifer.

Rabotează mare. Turbină nouă 200
Kw., Volți electric pentru tablă,
foarfece și 7 circulare fier, etc.

STRADA ACADEMIEI, 2
Etajul II. — Tel. 4.72-20

PLANTAREA DE TOAMNĂ ADUCE SUCCES SIGUR

POMI FRUCTIFERI

Arbori pentru străzi, șosele și parcuri, brazi, tran-
dafiri, pueți de salcâmi și glădice, VIȚE ALTOITE
etc., de calitate superioară, furnizează:

Pepinierele ȘTIRBEY, BUFTEA

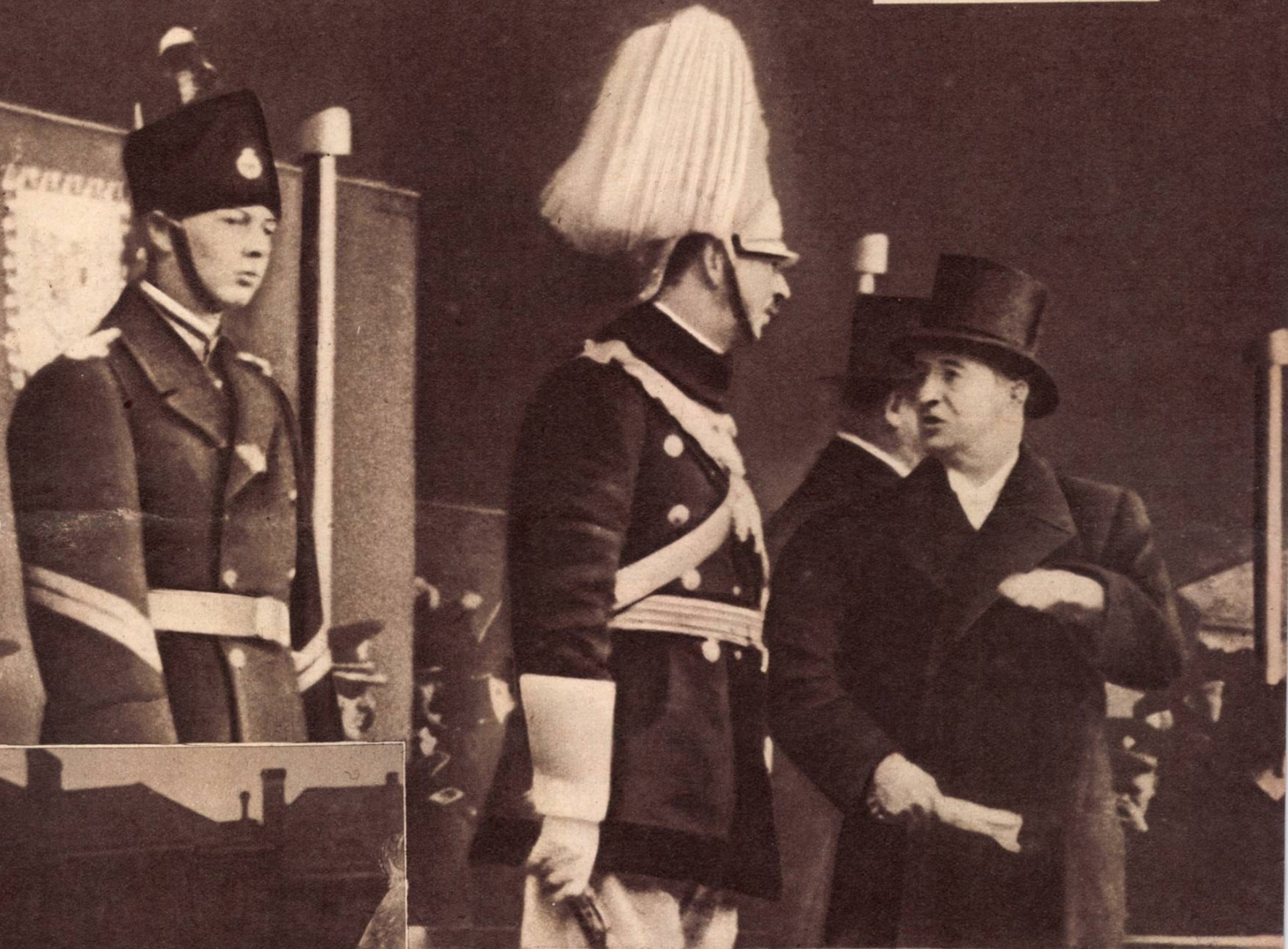
Reprezentanța generală în București II, Str. Banului, 2
CATALOG GRATIS, LA CERERE

REALITATEA ILUSTRATA

ANUL X, No. 511

4 Noembrie 1936

PREȚUL LEI 10

În acest număr :

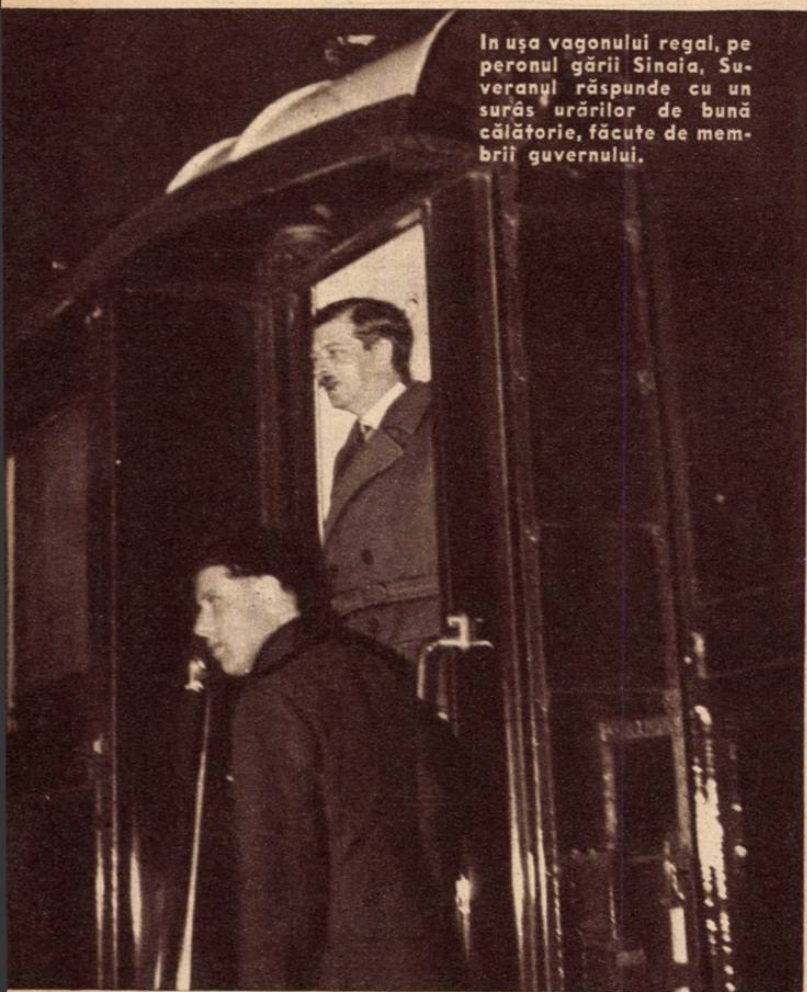
Cum a călătorit, cum a fost primit și cum a fost găzduit M. S. Regele Carol II, în Cehoslovacia.

5 pagini de fotografii din toate locurile pe unde a trecut Suveranul.

Coperta înfățișează : M. S. Regele Carol II, Voevodul Mihai și președintele Beneș, în tribună, primind defilarea trupelor.

Jos : M. S. Regele Carol II și Voevodul Mihai răspund salutului sokolilor cehoslovaci.

M. S. REGELE CAROL II ȘI MA- RELE VOEVOĐ MIHAI LA PRAGA.

În ușa vagonului regal, pe peronul gării Sinaia, Suveranul răspunde cu un surâs urârilor de bună călătorie, făcute de membrii guvernului.

Pe peronul gării Wilson din Praga, M. S. Regele Carol II primește salutul atașărilor militare străine. Suveranul nostru poartă minunata uniformă a regimentului de escortă regală. În stânga Suveranului d. Eduard Beneš, președintele republicii cehoslovace.

Suveranul nostru a asistat la Praga la marea revistă militară, care are loc în fiecare an, cu prilejul aniversării republicii. În fotografia noastră se vede în fund tribuna regală, cu M. S. Regele Carol II, Marele Voevod Mihai și președintele Beneš. Defilarea armatei cehoslovace a produs o puternică impresie asupra Suveranului nostru.

Drumul dela gară la castel a fost un adevărat drum de triumf pentru Suveranul nostru.

Automobilul cu regele Carol II și președintele Beneš trecând podul Carol, în drum spre castelul Hradčany.

REALITATEA ILUSTRATA

Director : NIC. CONSTANTIN

pare săptămânal în 48 de pagini mari, tipărite la heliogravură, în culori și suplimentul „De toate pentru toți” PREȚUL LEI 10.—

PREȚUL ABONAMENTULUI

Pe un an	400 LEI
Pe șase luni	200 „
Pe trei luni	100 „

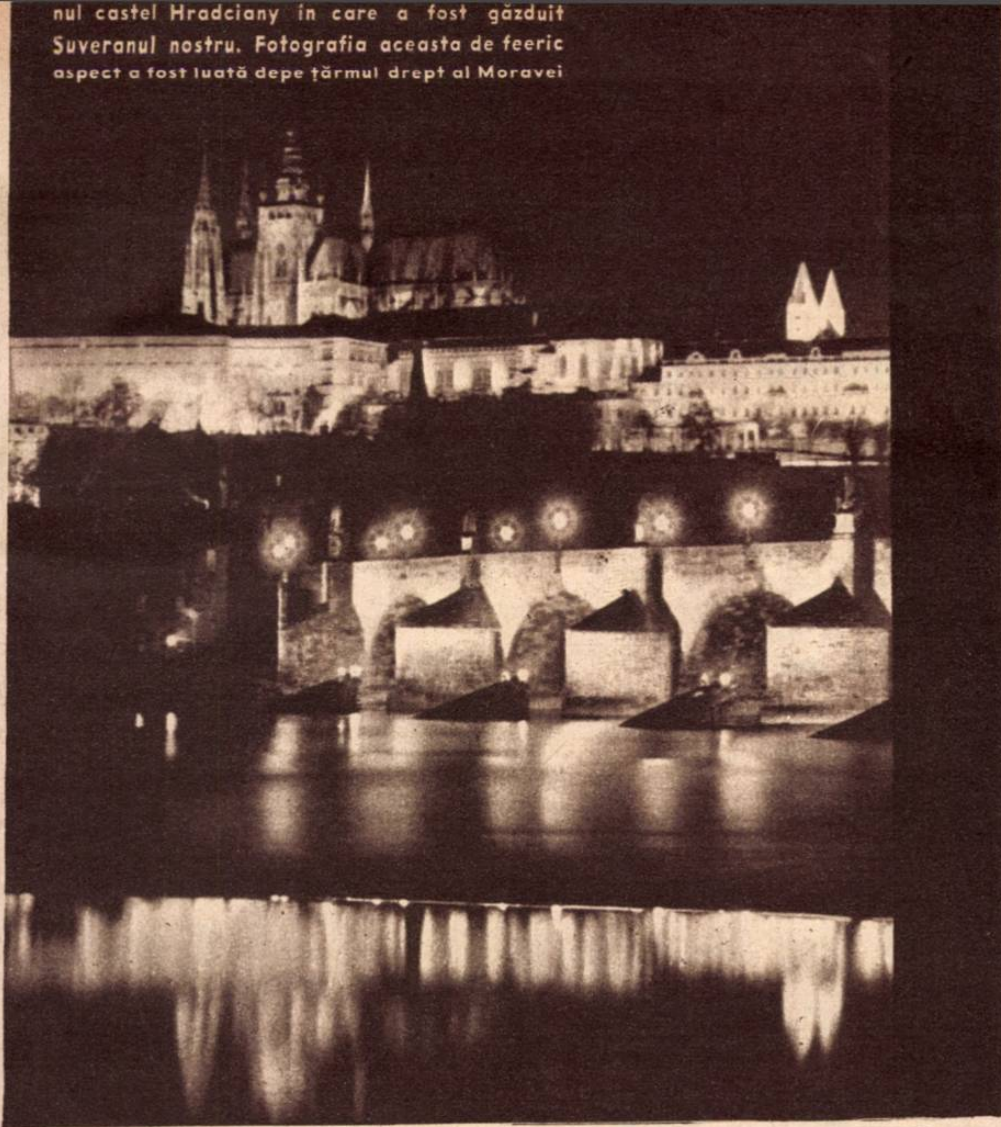
Redacția și Ad-ția: București, Str. Const. Mille 7. Tel. 3.84.30

No. 511 —

Paa. 2

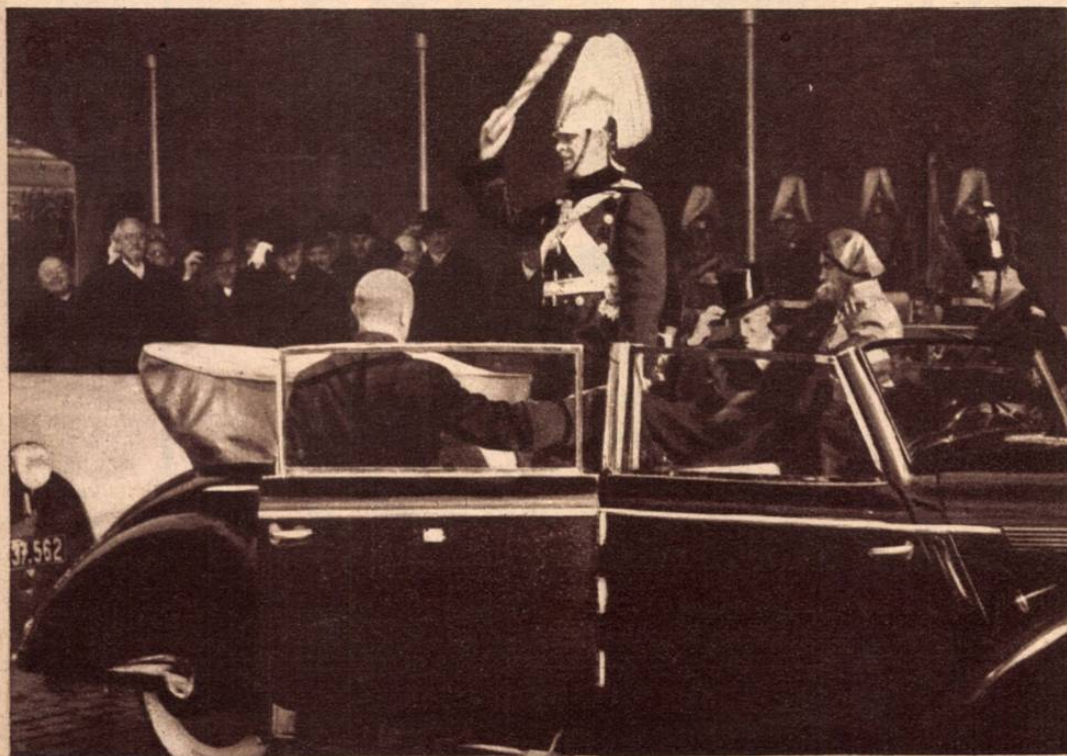
nul castel Hradciany in care a fost găzduit
Suveranul nostru. Fotografia aceasta de feeric
aspect a fost luată de pe țărmul drept al Moravei

Suveranul nostru la vânătoare, în Ceko-
slovacia.

Port-drapelul regimentului nostru de escortă regală, a defilat în cadrul
marii reviste militare dela Praga. Iată-i pe cei patru ostași stejari
purând falnic drapelul nostru pe străzile capitalei cehoslovace.

M. S. Regele Carol II salutând cu bastonul de
mareșal defilarea trupelor.
No. 511 —

CUNUNA DE

LAURI

LA
ORICE CONCURS
DIN ȚARĂ ȘI
STRĂINATATE
SE CUVINE CELUI
MAI SPLENDID
CIORAP

Ady

101

O CAPO
D'OPERA

O podoabă prețioasă
pentru aspectul
unei femei, care ține
ca toate amănuntele
toaletelor ei să poar-
te peceta perfecțiunii,
este noul ciorap:

„Ady” 101

UNDE A LOCUIT REGELE CAROL II, LA PRAGA

CU prilejul triumfalei sale călătorii în Cehoslovacia, Suveranul nostru a fost găzduit în celebrul castel Hradciany, unde cu 300 ani în urmă, în anul 1601, a fost găzduit la rândul lui marele nostru domnitor, Mihai Viteazul. Pentru o primire de felul aceleia care i s'a făcut Suveranului nostru la Praga, nu se putea găsi nici cadru mai impresionant

Un colț intim în salonul de primire din apartamentul ocupat de Suveranul nostru în castelul Hradciany,

Un colț din apartamentul locuit de M. S. Regele Carol, la Praga. Simplitatea desăvârșită a aranjamentului se îmbină de minune cu măreția încăperii.

Măreata scară care conduce la apartamentele ocupate de Suveranul nostru, la Praga.

*Întrebuințați întotdeauna
această pudră !*

Ea vă va da cu siguranță deplină satisfacție, fiindcă este atât de bine și îngrijit preparată, încât nu veți fi nevoită să reveniți mereu cu puful pe fața D-vă sensibilă.

Pudra „EN VOGUE” aderă perfect, formează o nuanță uniformă, este foarte durabilă și are un parfum discret.

Poudre En Vogue
PARFUMERIE VENDÔME

Un colț din apartamentul locuit de Voievodul Mihai în castelul Hradciany.

Confortabil colț din apartamentul locuit de moștenitorul tronului nostru, în castelul Hradciany. Fotolii elegante, bufeta mici și măsuțe care poartă pe ele vase minunate cu flori și statuete.

Un colț din apartamentul ocupat în castelul Hradciany de suita care însoțit pe Svyeratul nostru și pe Voievodul Mihai la Praga.

Camera de primire în apartamentul locuit de Voievodul Mihai, la Praga.

de găzduire decât acel al castelului Hradciany, care de pe vremea Boemiei încă își câștigase marea sa importanță și care a fost centrul tânărului stat cehoslovac.

Pentru a se vedea importanța acestui castel în dezvoltarea statului cehoslovac, sunt interesante de reprodus următoarele cuvinte ale președintelui Masaryk :

„Un capitol important al politicii mele, îl deține castelul din care aş vrea să fac un monument al istoriei noastre, o ilustrare a statului nostru vechi și nou, un simbol nu numai al trecutului ci și al viitorului.”

Acest castel, îmbătrânit de ani, a îmbrăcat acum haina de sărbătoare cu prilejul vizitei Regelui nostru. Aripa de miază-zi a castelului a fost amenajată și modernizată prin construirea unor apartamente speciale de locuit pentru înalții oaspeți. În castelul construit acum 400 și mai bine de ani, s'a instalat acum calorifer și ascensor. Ca și la celelalte adaptări care s'au mai făcut castelului Hradciany — în treacăt fie spus, acestea din urmă s'au executat în mare pripă — s'au descoperit și acum portaluri Renaissance, din epoca thereziană.

Vizitând apartamentele dela etajul I, rezervate Regelui Carol, ca și cele dela etajul II, rezervate Voievodului Mihai, nu poți să nu admiri armonioasa îmbinare între modernism și antichitate. Dealtminteri, această îmbinare este caracteristică întregului oraș Praga, unde alături de monumente care stau de secole, poți vedea construcțiile cele mai moderne,

R.

„Odol” dă siguranța de sine,

83

căci o gură îngrijită cu „ODOL” dă o senzație de prospețime, un miros plăcut și sănătos. „ODOL” împiedică procesele de fermentare și de putrezire din gură, înlăturând astfel mirosul urât. „ODOL” înviorează și îmbogățește, păzindu-vă sănătatea. Aproiați-vă deci sufletește următorul dicton:

Dinții, gâtul, gura, — în perfectă sănătate, când cu „O D O L” le ai spălate !

Păzitorul sănătății Dv.

ODOL

APA DE GURĂ

PASTA DE DINȚI

83

este semnul distinctiv al unui „ODOL” perfecționat, a cărei eficacitate antiseptică a fost extrem de mult sporită. Cercetări bacteriologice și clinice au dovedit științificește superioara eficacitate bactericidă.

BOURJOIS VĂ OFERĂ!

Până la sfârșitul acestei luni, veți găsi în fiecare cutie de pudră „SOIR DE PARIS“ un elegant flacon de parfum „SOIR DE PARIS“ pentru poșeta Dv.

Cutie cu pudră Lei 100

DUPĂ 3 INDIGESTII VINE ULCERAȚIA

O indigestie e un eveniment banal. Două indigestii succesive pun pe gânduri. Trei indigestii — e grav.

În lumea întreagă, cea mai mare parte a oamenilor având stomacul delicat și plăcându-le, totuși, masa bună, sau sunt siliți să mănânce în grabă, au la îndemână un flacon de Magnesia Bisurata. Aceasta tocmai pentru evitarea indigestiei care, dacă se repetă prea des, aduce cu ea cele mai grave complicații. Ulcerul stomacului n'are adesea, altă cauză decât o rea digestie repetată, și doar este atât de simplu ca după fiecare masă sau la prima indispoziție pricinuită de stomac, să absorbiți puțină Magnesia Bisurata ca, în trei minute să înceteze acele senzații usturătoare, colicile, gazele, durerile de cap, somnolența și acea apăsare, după două sau trei ore de la masă. Magnesia Bisurata se află de vânzare la toate farmaciile și drogueriile, cu prețul de Lei 75.— sau în format mare economic cu Lei 110.

Dr. ELISABETA MOLNAR

MEDIC STOMATOLOG

Fost asistent la clinica universitară din Cluj

BOALE DE GURĂ ȘI CHIRURGIE DENTARĂ

Proteză, tehnică modernă, coroane de porțelan

București - str. Brezoianu, 29. Et. I
Consult. 3—6 Telefon 46601

Implinindu-se 10 ani dela moartea profesorului Babeș, s'a inaugurat bustul savantului în curtea institutului care-i poartă numele. În fotografia noastră, d. prof. Marinescu ține o cuvântare.

La organizarea expoziției de horticultură din Parcul Carol, a ținut să ia parte activă, A. S. R. Principele Nicolae.

Joi 29 Octombrie a. c., cu prilejul celei de 13-a aniversări a republicii turcești, a avut loc o recepție în saloanele Legației turcești București.

În ziua de 29 Octombrie a. c., cu prilejul zilei de naștere a M. S. Reginei Maria, guvernul a primit, la Patriarhie, defilarea companiei de onoare.

Duminică 1 Noiembrie 1936 s'a pus piatra fundamentală a Halelor Obor din București. În fotografia noastră, d. primar Donescu își ține discursul ocazional.

În ziua de 26 Octombrie crt., ziua Sf. Dumitru, s'au aprins la Patriarhie lumânări pentru pomenirea celor morți.

Sâmbătă 31 Octombrie a. c. au avut loc în comuna Budești serbări cu tineretul premilitar din întregul ținut. În fotografia noastră d.

general Paul Angelescu înmânează unui concurent premiul pe care l-a câștigat, o coasă. Tinerii premilitari defilând în fața ofițerilor.

Duminică 1 Noembrie crt. s'a ținut concursul de automobile pentru "Premiul Bucureștilor". La acest concurs a participat și A. S. R. Principele Nicolae. În fotografia noastră, făcută în turul II, la tur-nantă, conduce A. S. R. Principele Nicolae, urmat de d. Ghica. Cursa a fost câști-gată de d. Ghica.

Echipa hipică română, după strălucite succese repur-tate în strălănatate, s'a înapoiat în țară și a fost lărbătorită Sâmbătă 31 Octombrie crt. după amiază la Cercul Militar. În față, trofee aduse de ofițeri.

În cursa de automobile sport, învingă-tor a fost d. P. Cristea, care în foto-grafia noastră stă de vorbă cu A. S. R. Principele Nicolae.

În localul liceului „Spiru Haret” din București, a avut loc Duminică campionatul interșcolar de șah. În foto-grafie, concurenții în timpul jocului.

Dintre matchurile disputate Duminică 1 Noembrie crt. în București, cel mai important a fost matchul Venus-Universitatea (6:3 — 4:0). Înfățișăm o fază a mat-chului.

Creme cari înfrumusețează!

SCHERK

Creme cari nutresc epiderma, întăresc țesutul și dau tenului un aspect delicat și

fină și uleiuri alese, regenerează pielea, fortificând-o. • Crema Trisena, de zi, uscată, acționează în mod uniform făcând tenul mat. Este totodată și cea mai bună bază pentru pudră. • Cremele Scherk se vând în borcane à Lei 93 și Lei 123 precum și în tuburi à Lei 47 și Lei 67. • Cereți mostră de Cold Cream con-tra Lei 12 mărci postale: „Parfex” Calea Moșilor 78, București I.

îngrijit, acestea sunt crêmele Scherk. • Cold Cream pentru noaptea, din ceară

Trebuie să recunoaștem că rafinamentul vieții actuale aduce, printre altele, și înrăutățirea, din ce în ce mai vădită, a dinților. Cu cât hrana e mai puțin tare cu atât dinții slăbesc mai mult, fiind puțin întrebuințați. Deci, cu atât mai mult e necesară o rațională îngrijire a dinților, — înainte de toate cu o apă antiseptică a cărei calitate e să pătrundă nu numai în despărțiturile dinților ci chiar în faldurile cele mai îndepărtate ale gâtului ca, astfel dezinfecția să se facă radical. Odol-ul este o asemenea apă de gură cu efect de lungă durată. Odol-ul este antiseptic. Odol-ul este experimentat de patruzeci de ani. Cine întrebuințează regulat Odol își asigură o desăvârșită îngrijire a dinților.

DR. H. ZANFT

Medic Primar
Specialist în

Boli de Piele și Păr, Cosmetică.

Raze U. V. Diatermie, Electro-terapie, Zăpadă carbonică, Trat. maladiilor inestetice: pigmentațiuni ale feței, negi, cicatrice, acnee (coșuri), nevi (pete din naștere), îndepărta-rea părului de prisos prin diatermo-coagulare etc.

Strada Domnița Anastasia No. 23

(fost Belvedere)

Consult. 3-8 p. m. Telef. 3.34.90

BOLNAVI de PLAMÂNI!

MII DE BOLNAVI VINDECAȚI

Cereți imediat cartea asupra

METODEI NOI DE NUTRIȚIE,

care a salvat pe mulți. Această metodă poate fi adaptată oricărui regim și ajută a învinge repede boala. Sudoarea noaptea și tusea dispar, greutatea corpului se urcă, și o calcificare treptată oprește suferințele.

OAMENI SERIOȘI

ai științei medicale confirmă eficacitatea metodei mele, și sunt de acord cu întrebuințarea ei. Cu cât mai repede se începe cura cu atât mai bine.

GRATIS ȘI FRANCO

primiți cartea mea din care veți afla multe demne de știut.

Deoarece editorul meu trimite în total numai

10.000 bucăți gratis

scrieți imediat, pentru ca și Dv. să fiți printre primitorii fericiți.

Este suficient o carte postală la adresa de mai jos:

Ernst Pasternack, Berlin/SO, Michaelkirchplatz 13 Abt. Z. 586.

PLANTAREA DE TOAMNĂ ADUCE SUCCES SIGUR POMI FRUCTIFERI

Arbori pentru străzi, șosele și parcuri, brazi, trandafiri, pueți de salcâmi și glădice, VIȚE ALTOITE etc., de calitate superioară, furnizează:

Pepinierele ȘTIRBEY, BUFTEA

Reprezentanța generală în București II, Str. Banului, 2
CATALOG GRATIS, LA CERERE

PRIN LABORATORUL TEATRULUI

— INTRE FICȚIUNE ȘI REALITATE —

de IOAN MASSOFF

SCENA în semiobscuritatea ei, luminată doar de becul cu lumina verzue de deasupra mesei inspicientului, produce o impresie cu totul ciudată. Pustie, lipsită de viața pe care i-o dau actorii, acești magicieni, — „prescurtatori ai secolelor” — cum îi numește Shakespeare, îți dă impresia unei enorme săli de tortură din Evul mediu. Imensul ciocan, atârând lugubru lângă tipsia de aramă, ar indica ora începerii torturilor la care sadicul tiran și-ar invita oaspeții. Deasupra mea, la o înălțime apreciabilă, sunt suspendate crâmpes de clădiri și adevărate grădini miraculoase. Din părți, prin grele uși de fier pătrund raze de lumină cari nu fac decât să întregască atmosfera de mister. O persoană, adusă legată la ochi în acest cadru și lăsată singură, ar înnebuni de groază.

E liniște deplină; doar, din când în când, sgomotul cismelor pompierului de serviciu tulbură tăcerea adâncă.

Imi pun toată fantezia la contribuție și tot nu mă dumiresc. Privesc cu atenție scândurile scenei, scânduri banale de casă veche și nu-mi vine să cred. Cum oare, aci s'au desfășurat atâtea tragedii mărețe din alte vremuri, atâtea spectacole fastuoase cari ne-au încântat ochii noștri de spectatori, despărțiți de toată această lume de fantast doar de rampă?

Înainte de a intra în scenă, actrița — doamna Ana Luca — recitește rolul.

decoruri, iar într-o hală imensă oameni cu pensule mari fac în grabă ziduri de carton.

Aci conducerea supremă o are pictorul desenator.

* * *

Perucherul teatrelor bucureștene, lucrează cu arta-i miraculoasă părul „negru, cum e cărbunele” al amozului X, chel de mai mulți ani.

Oare, dacă intrând într'un laborator de cofetărie nu mai mănânci niciodată bomboane, dacă pătrunzi în laboratorul teatrului, spectacolul nu-ți mai poate da aceleași satisfacții?

Reintru pe scena, de astădată populată. Se repetă. Nu mai recunosc locul pe care l-am părăsit cu puțin timp înainte. Din ce în ce mai interesat, ascult repetițiile „viitoarei premiere”.

Sunt din nou sclavul ficțiunii...

O cabină nouă la Teatrul Național.

Foyerul de repetiție „Alexandru Davila” la Teatrul Național.

Încerc să-mi reconstitui unele scene. Oare pe locul în care mă găsesc se afla terasa castelului dela Elsenour, pe care enigmaticul Hamlet se plimba îngândurat, punând la cale planuri de răzbunare cumplită? Și tot aci frumoasa Ofeția vine să se tânguiească în fața nefericitului prinț de moartea tatălui său, zănatecul Polonius? O fâșie de lumină îmi arată trepte pe care cobor sub scenă. Acum îmi dau seama pe unde umblă spiritul neliniștit al Regelui, otrăvit de fratele său și care ca o „cârțiță neobosită, invoacă răzbunarea fiului său. Aninată de un zid, o pânză pe care este pictată o stradă cu perspectivă. Pe dosul pânzei — o mână nedibace a scris: „Troilus și Cressida”, actul I, tabloul III”. Pe aci trec fiii regelui Priam, — Troilus, Paris și Hector — aclamați după bătălia dată pentru salvarea eternei Elene...

* * *

Pe un coridor care merge paralel cu scena, o ușă deschisă îți oferă o priveliște cu totul stranie. Îngrămădite, dar totuși în ordine, stau obiecte atât de îndepărtate prin întrebuințarea lor, încât ai credința că te afli în locuința unui anticar maniac. E recuzită... Într-o ladă, aruncate de-avalma, bijuteriile — diamantele strălucitoare, cari la lumina falsă a rampei, scot din minți midinete cu fantezia aprinsă. Diamantele acestea sunt făcute din cea mai veritabilă... sticlă.

* * *

Printr'un coridor nesfârșit trec printre adevărați munți de

Observați!

fiecare tabletă ASPIRIN trebuie să poarte crucea-Bayer

ASPIRIN

Cel mai ideal mijloc de înfrumusețare și întinerire a tenului este Crema „Genius” a drului Földes. Face să dispară pistrii, coșurile și sbărâcirile. Se fabrică separat cremă de zi și de noapte. Costul unui borcan este: 50 lei. Se expediază prin poștă cu ramburs exclusiv numai de către Laboratorul drului Földes, Hrad, Strada Eminescu No. 21.

DOAMNELOR!

Vopsitul părului, în cele mai frumoase culori naturale precum și ondulațiuni permanente, execută ireproșabil Coaforul François, Strada Edgard Quinet, 7 Telefon 3-01-2

ȚARA PERLELOR

BAHREIN este un ținut foarte puțin cunoscut și apare ca un simplu punct, în harta golfului Persic, dar puternicul șeic Hamad bin Isa al Khalifah a făcut din el unul dintre cele mai importante centre din lume pentru procurarea perlelor, care dă anual nestemate în valoare de cca. 7.500.000 dolari.

Purtând asupra sa câteva dintre cele mai mari perle, care fac admirația celor mai de seamă bijutieri și colecționari din Londra, șeicul a sosit în Anglia, pentru a primi dela rege insigna „Cavaler Comandant al Imperiului Indian”. El era însoțit de cei doi fii ai săi, șeicul Daij și șeicul Abdullah. Aceasta a fost prima vizită a șeicului de Bahrein în Anglia. El s'a declarat foarte plăcut impresionat de metropolă.

Acum câțiva ani Englezii au încheiat un pact cu el, de oarece ținutul său îi interesa ca punct strategic și inel de legătură, în sistemul de comunicație aeriană dintre India și Insulele Britanice. Ei s'au obligat să curețe golful Persic de koții de perle, care-i jefuiau pe supușii șeicului. Sprijinit de Englezi acest potentat patrulează golful, cu ajutorul unor bărci, prevăzute cu mitraliere, garantând astfel securitatea scufundătorilor localnici. În schimb, el primește dela supușii săi o anumită parte din perlele găsite.

De oarece golful este patrulat de mai bine de o mie de bărci și numărul scufundătorilor se ridică la peste douăzeci mii, partea sa, la sfârșitul sezonului, care durează din Aprilie până în Octombrie, este respectabilă.

Occidentalii n'au voie să pescuiască perle, pentru că intervenția acestora ar putea zădărnici simpla, dar ingenioasă metodă, pe care el a închipuit-o, pentru a se asigura că nu va fi tras pe sfoară.

Cum ținutul este populat de diferite secte și religii, el are grijă, atunci când dă autorizațiile de pescuire, să-și selecționeze scufundătorii, în așa fel, încât să se supravegheze unii pe alții. Astfel, pe câte un vas, căpitani sunt instruiți să angajeze câțiva *Persieni*, care nu-i vor slăbi din ochi pe *Beduini*, iar aceștia, la rândul lor, îi păzesc pe *Nejdiși*, cari vor avea grija ca *Arabii* sau *Bagdadezii* să nu subtilizeze câteva din prețioasele perle, într'un moment când căpitanul sau reprezentantul șeicului nu este de față.

Acest simplu sistem e mai efektiv decât un regiment întreg de supraveghetori, iar *Bahrein*-ul îl aplică și în oficiile sale vamale. În afară de aceasta, niciunul dintre miile de căpitani ai vaselor, care transportă echipele de pescuitori de perle, nu poate porni în larg când vrea. Sezonul se deschide printr'un ordin oficial și în momentul când o salvă de tun anunță începerea activității, pe fiecare vas a și apărut un reprezentant al șeicului, al cărui rol este să-l controleze pe căpitan.

Scufundătorii nu primesc salarii pentru munca lor, ci un mic procent, din ceea ce izbutesc să scoată la suprafață, ceea ce are darul să le stimuleze într'o mare măsură activitatea. Cum mulți dintre ei sunt foarte religioși, și-ar putea pierde din timp rugându-se, șeicul a angajat un preot, care să facă rugăciunile pentru ei!

Pentru a face economie de forțe, fiecare scufundător este legat după mijloc cu o funie, de care trage când vrea să

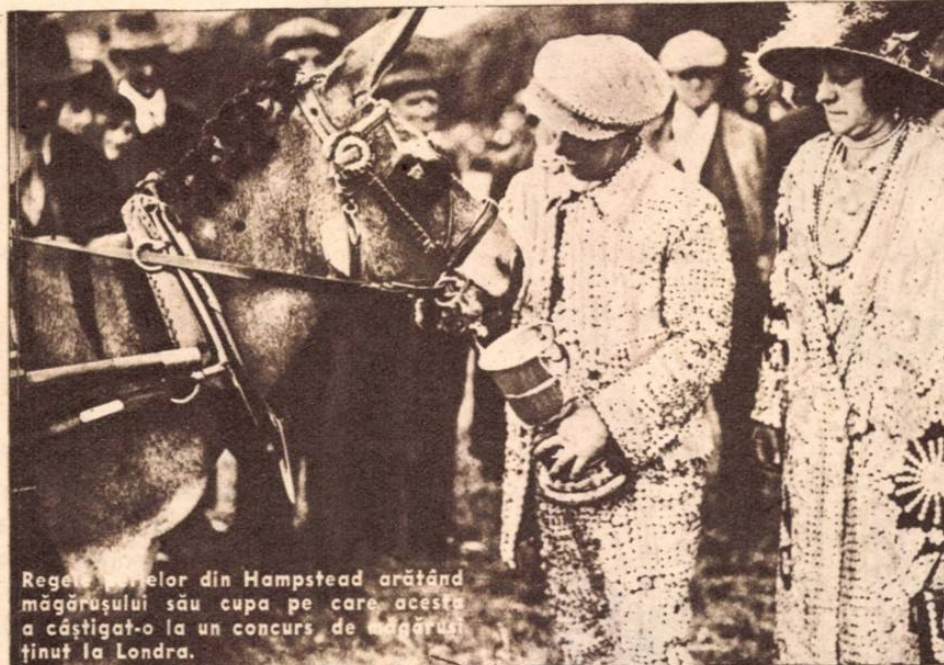

La Londra stărnește mare interes, cu costumele pe care le poartă regele perlelor din Finsbury (Londra) și familia sa. El arborează totdeauna aceste haine, la derby-ul dela Epsom.

iasă iar la suprafață. După ce și-a astupat nările cu un fel de clește mic, el ia un pietroi, pe care și-l atarnă de brâu și e lăsat până la 13 sau 18 metri adâncime. Apoi, culege stridiile cât mai repede cu putință, le pune într'o plasă, pe care o are legată de brâu și trage de funie, semnalizând că trebuie scos la suprafață.

Scufundătorul stă sub apă, dela treizeci de secunde până la două minute, după temperatura apei. Deși știe că cele mai prețioase perle se găsesc la adâncimi cu mult mai mari decât acelea la care pot ajunge indigenii, șeicul nu vrea să audă de modernele și perfecționatele clopote scafandriere și nici nu utilizează vreunul dintre acele aparate de respirație artificială, pentru scufundătorii accidentați.

Dacă un scufundător se asfixiază, printr'o prea îndelungată ședere sub apă, dacă puternicele curenți ale golfului îl îndepărtează de vas și se înecă, sau dacă-l mănâncă rechinii, „așa a vrut Allah!” — ce să-i faci? În afară de aceste primejdii, mulți dintre scufundători asurzesc, din cauza presiunii exercitate de apă asupra timpanelor lor. Alții se îmbolnăvesc de inimă sau de tuberculoză.

Regele perlelor din Hampstead arătând măgоруșului său cupa pe care acesta a câștigat-o la un concurs de măgоруși ținut la Londra.

Dar cu toate aceste primejdii care-l pândesc pe scufundător, echipele se recrutează cu mare ușurință, deoarece într'un sezon bogat, pescuitorul câștigă îndeajuns pentru a-și petrece restul anului plimbându-se. Și apoi, dacă nu l-a ajutat soarta, sau își pierde banii în vreun joc de noroc, poate obține dela căpitanul vasului un avans, asupra sezonului viitor.

În urma războiului mondial, șeicul Hamad bin Isa al Khalifah a început să ducă lipsă de cumpărători. Cei cari veniau înainte vreme la el, cu buzunarele doldora de bani, nu-l mai vizitau, sau îi oferiau prețuri prea mici. Și rezultatul a fost că o mare parte dintre prețioasele perle, ce luau drumul vistieriei sale au rămas acolo, astfel că actualmente el posedă o cantitate mai mare decât toți bijutierii lumii la un loc.

Mici staturi Scherk

Vă va iubi mai mult decât dacă-l scăpați de tortura cotidiană, de după ras. Oferiți un flacon de TARR, care suprimă usturimea rosului, netezeste pielea și îi ferește de infecții. Flacoane de Lei 51, 72 și 129.

O pudră care «ține» este pudra «Mystikum» Scherk. Superioară tuturor celorlalte prin puritatea și finețea ei. Are un parfum delicat și persistent. Cutii de Lei 35, 75 și 130.

Machilajul natural caracterizează femeile elegante. Si Dvs. veți reuși să fiți «naturale» îmbuindu-vă fardul «Mystikum» Scherk — care aderă perfect dându-vă acea nuanță veritabilă pe care bărbații o apreciază atât de mult. Cutia Lei 70.

Citiți cântecul atașat flaconului cu loțiunea de față Scherk. Veți vedea

că numai pielea bine curățată dă senzația de prospețime și înfățișarea

tinerească, dobândind farmecul atractiv al unei frumuseți sănătoase.

Loțiunea de față Scherk curăță profund pielea, dând

un obraz neted, delicat și îmbujorat. Flacoane de Lei 62,

103, 164, 300, 475. Reprezentanța generală:

Excelsior, Calea Moșilor 78, București I.

O carte vă informează

36000

INVENTATORI VOR SA SCHIMBE FAȚA LUMII

de L. RASKAY

IMAGINAȚIA inventatorilor pare să oscileze între două extreme: pace și război. Expoziția internațională a invențiilor care are loc în faimosul „Westminster Hall” tinde însă mai mult să servească pacea. Aceasta nu înseamnă că Institutul brevetărilor care a organizat expoziția n'a fost invadat de cele mai monstruoase invenții distructive. Aceste infernale mașini n'au fost lăsate însă să ajungă sub ochii publicului. Unele pentru că erau prea perfecte...

Astfel cele câteva sute de invenții ale expoziției oferă o viziune agreabilă și dovedesc că viața noastră de toate zilele ar putea deveni cu mult mai frumoasă și mai confortabilă. În special mai confortabilă. Imaginația Englezului nu rățăcește în nori după himere ci se mulțumește de obicei cu inovații de natură practică. Deviza sa este: economie de efort la toate și mai cu seamă la gospodărie.

Corvada spălatului și a călcatului este înlăturată din lumea gospodinelor printr'un aparat electric extrem de ieftin. Mașini de gătit electrice dau posibilitatea de a se pregăti mai multe feluri de mâncare în câteva minute. Când totul e gata aceste mașini scot un șuerat melodios, plăcut auzului. Aspiratoarele de praf spoesc acum pereții, servesc la stropirea plantelor, spală covoarele și extermină moliile.

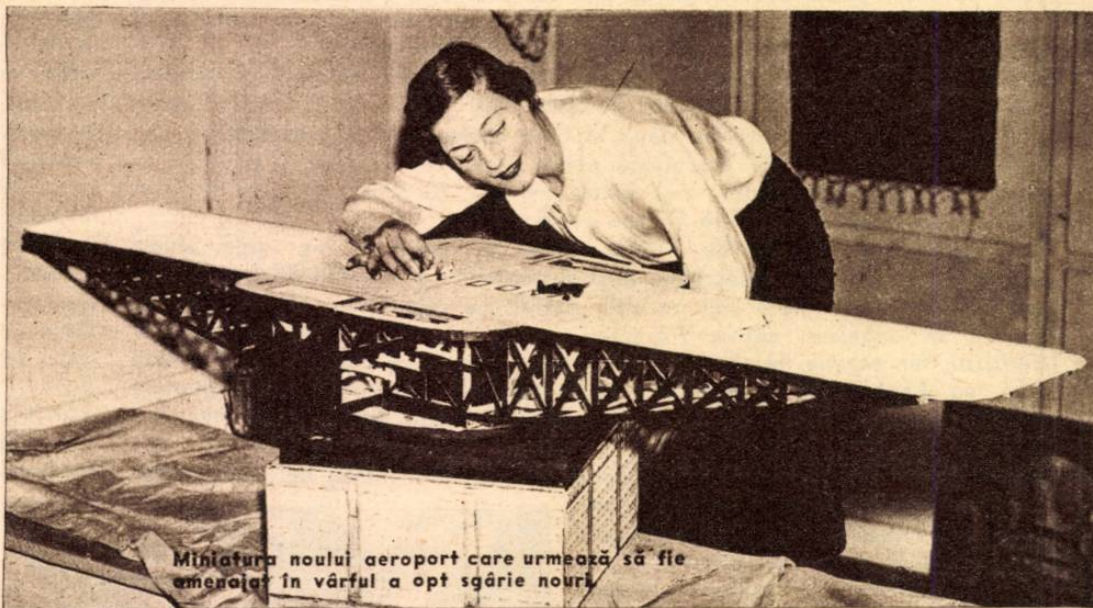
O nouă invenție: aparat pentru stingerea incendiilor la care se îmbină o scrumieră, un clește, o perie și un vâtrai.

La această mare expoziție n'au fost primite decât cele mai reușite invențiuni în domeniul tehnicii domestice. Celelalte zac în nesfârșitul labirint al oficiului de brevetări britanic, cea mai mare instituție, în acest gen, din lume.

În gigantica-i clădire roșie, acest departament aduce beneficii considerabile statului britanic. Dobândirea unui brevet britanic este visul inventatorilor din întreaga lume. Pentru îndeplinirea acestei dorințe care adesea e de un beneficiu material nul, spiritele inventive plătesc anual vreo 650.000 lire sterline (aproxi-

mativ 5.000.000 lei). În cursul anului trecut 36.000 invențiuni au fost prezentate la brevetare, dar numai 17.655 au fost patentate. Din aceste încasări oficiul își plătește cu ușurință cei 780 de funcționari ai săi.

Expoziția dela „Westminster Hall” nu oferă decât un foarte restrâns tablou al infinitei varietăți de invenții prezentate în cursul anului. Se înțelege că cele mai absurde au fost respinse. Astfel e spre exemplu un nou model de capcană pentru șoareci, a cărei

Miniatura noului aeroport care urmează să fie amenajat în vârful a opt sgârie-nori.

instalare costă 100 lire sterline (vreo 60.000 lei). Sau aparatul care te ajută la îmbrăcat dar care, pentru a-i înțelege funcționarea, îți reclamă cel puțin o jumătate de oră, pe când metodele naturale sunt cu mult mai simple.

Inventatorii cari și-au văzut operele primite la expoziție au realizări de mare ambiție și în același timp de un pronunțat simț umoristic. Astfel se poate vedea aci proiectul unui aeroport rotativ care ar urma să fie amenajat în vârful a opt sgârie-nori și care promite să rezolve problema traficului aerian, în viitor, cu o cheltuială de 1.250.000 lire sterline. Un inventator iubitor de câini a venit cu proiectul unei sgarde luminoase grație căreia prietenii noștri patrupezi nu vor mai fi călcați noaptea de către automobile.

Filmul sonor s'a întronat în lume iar culoarea își face și ea timid intrarea în cinematograf. Dar dacă se va face uz de „aparatul odorizant Warner” ne putem aștepta la efecte cu totul nouă. Aceasta ar marca începuturile „Filmului mirositor”. Rularea filmului va fi însoțită de miresmele corespunzătoare. Spre exemplu eroina apare cu un buchet de violete: în momentul acela spectatorii vor simți parfumul suav al violetelor.

Prințesa moștenitoare **Juliana a Olandei** a lansat pe vremuri moda bicicletei tandem. Vehiculul acesta era în special utilizat de către îndrăgostiți. Una dintre noile invenții e preocupată de vremea când cei doi vor deveni „trei”. Între „papa” și „mama” s'a intercalat un loc în așa fel încât un copil de cinci ani să poată contribui la pedalare. Iar dacă familia mai are un moștenitor și mai mic se poate monta un coșuleț lateral.

Se pot câștiga parale nu numai prin invenții dar și oferind inventatorilor sugestii. S'a instituit un premiu pentru orice idee care ar putea fi realizată și exploatată cu folos. Drept e că premiul este numai de 2 lire sterline dar n'ai de plătit patentă.

NOUL AN ȘCOLAR

Anul acesta, școlile și au deschis porțile la 1 Octombrie, adică cu o întârziere de o lună; astfel că începerea cursurilor a fost un prilej de mare bucurie pentru copii, în general dornici de carte și de cunoștințe noi. Dar cu acest prilej se cuvine să reamintim părinților o datorie: aceea de a susține elanul, vioiciunea și vigoarea fizică și spirituală a copiilor lor, dându-le vinul

sau siropul Tonoglobine Irradié, care-i fortifică și le stimulează puterea de muncă. Efectele siropului sau vinului Tonoglobine Irradié se vor vedea de altfel după notele obținute chiar în primul trimestru. Deci, nu uitați să dați copiilor Dv. acest tonic neîntrecut și foarte plăcut la gust, dacă doriți să scăpați de griji și să aveți copii sănătoși, vi-guroși și silitori.

MASCĂ INDIVIDUALĂ PENTRU
INGRIJIREA FEȚE
PRODUSE AMERICANE: ULEIURI
SLĂBIRE LOCALĂ ȘI GENERALĂ
BĂI DE PARAFINĂ, ETC.
LA INSTITUTUL COSMETIC

Helene Simore
CALEA MOȘILOR 88, PARTER SCARA B.
TELEFON 318/72 - ORE DE PRIMIRE 9-1, 3-7
supravegheat de un medic specialist
SE PRIMESC ELEVE

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

BULEVARDUL CAROL, 39

TELEFON 3.52-73

D-NA Dr. M. RABINOVICI dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrui, coșuri, etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea definitivă și fără cicatrice a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice, curs de gimnastică. Consult. 10-12 și 3-7 p. m. Consult. gratuite Miercuri 11-12 a. m.

PRIMUL MINISTRU NUN MARE

283 căsătorii în Hurezani (Gorj)

Domnul Gh. Tătărescu, fiind originar din Gorj, și-a făcut răgaz spre a legaliza unirea a 283 perechi, din satul Hurezani. Nașa a fost fiica primului ministru, d-ra Sanda Tătărescu. Publicăm o serie de fotografii, dela aceste cununii, făcute de foto-reporterul nostru Gheorghe Săvoiu, din Tg. Jiu.

O masă mare s'a întins în câmp, la marginea pădurii de lângă Hurezani. Era acolo aproape toată satul!

„Isaia dăncește“, cu nași în frunte.

D-nul G. Tătărescu și fiica d-sale Sanda, nași celor 283 de perechi cununate la Hurezani, (jud. Gorj).

Foto Gheorghe Săvoiu, Tg. Jiu

Preotul oficiând una din cununii. El dă să bea mirilor din aceeași cană.

În hora de nuntă, bineînțeles e'au jucat și nașii.

Orice obiecte, cu suprafață fină sau aspră, se curăță cu VIM!

VIM este auxiliarul cel mai prețios al gospodăriei! Curăță murdăria rapid de pe orice obiect: fie de lemn, de metal, de portelan sau de

sticlă, sau obiecte vopsite; — VIM curăță murdăria până și de pe mâinile cele mai murdare!

Cu condiția: să fie VIM veritabil

Viata coloniilor străine dela noi

ACTIVITATEA ASOCIAȚIUNILOR DE STRĂINI. CETĂȚENII... FĂRĂ CETĂȚENIE, CARI LOCUESC ÎN ȚARA NOASTRĂ CU PAȘAPORT INTERNAȚIONAL NANSEN. ROMÂNII CARI SUNT... STRĂINI ÎN ȚARA LOR.

In afară de coloniile de străini, despre a căror activitate am întocmit reportajul din numărul trecut al „Realității Ilustrate”, mai există, în România, o seamă de organizațiuni ale străinilor. Colonii organizate temeinic, cu membri cotizanți și cu program de activitate întocmit și experimentat, mai sunt în România următoarele:

COLONIA CECOSLOVACĂ: 8500 MEMBRI

Casa din strada Lucaci. Biblioteca. Teatrul de păpuși. Corul.

Poporul cehoslovac de astăzi forma, înainte de anul 1621, regatul Boemia. După această dată, a trecut însă în stăpânirea imperiului austriac. Toți Boemienii au devenit astfel supuși austriaci, numai că ei au continuat să se numească pretutindeni, cehoslavi. Așa se numiau, prin urmare, și acei cari veniau în România, ca să răspundă nenumăratelor anunțuri, pe cari le publicau, prin anul 1890, fabricile noastre, cari căutau maeștri mecanici, țesători, croitori, etc.

Războiul mondial, schimbând din nou harta Europei, a redat după trei sute de ani, patria, Boemienilor, care nu se mai numește însă Boemia, ci Cehoslovacia.

Istoricul coloniei cehoslovace dela noi începe, așa dar, dela data înființării republicii Cehoslovacia. Cum însă, înainte de războiu, erau câteva sute de Boemieni cehoslovaci în România, se cuvine să spunem câteva cuvinte și despre activitatea lor de pe atunci.

În anul 1892, cei o sută și ceva de meseriași cehoslavi, cari se aflau în țara noastră, au dat ființă asociației „Beseda”, care-a funcționat până în anul 1918, ocupându-se numai cu întruniri, cultură națională și distracțiuni. După desființarea sa, avuția societății, între care și o bibliotecă de peste o mie de volume, a trecut în proprietatea noii societăți, care-a luat ființă. În luna Martie 1919, a luat ființă asociația „Colonia Cehoslovacă”. Această nouă asociație nu era decât continuarea asociației „Beseda”.

Asociația „Colonia Cehoslovacă” a fost condusă între alții, de d-nii: **Karel Kettner** și **Șeps**, doi neobosiți animatori, cari și-au depus toate silințele pentru bunul mers al ei.

Actualmente, președinte al „Coloniei Cehoslovace” este d. **Bohumil Brozovsky**, directorul reprezentanței uzinelor „Skoda”, din România, care înțelegând pe deplin rostul grupării Cehoslovacilor în colonie, se străduie să-i fie cât se poate de folos.

Datorită solidarității membrilor săi, colonia are și a avut totdeauna o bună situație materială,

astfel că și-a putut realiza, între altele și necesitatea de prim ordin: cumpărarea imobilului din strada Lucaci, 3. În privința realizărilor culturale, colonia are astăzi:

O bibliotecă cu circa 4000 volume, cari sunt cercetate zilnic de numeroși cititori;

Un teatru de păpuși care dă reprezentații odată pe săptămână, în localul din strada Lucaci;

Un grup de domnișoare din colonia armeană bucureșteană, în costume naționale.

Fruntașii coloniilor armenie din România, fotografiați cu ocazia unui congres eparhial.

Un grup de coloniști greci, având în mijlocul lor pe d. ministru Colas, în fața bisericii grecești din București.

O școală suplimentară de limba cehă, frecventată de 50 copii, tot în strada Lucaci;

Un cor de 26 persoane.

În afară de acestea, asociația „Colonia Cehoslovacă” rulează filme patriotice, la O. N. E. F. și închiriază, în fiecare an, un local pentru exercițiile socolilor cehoslovaci din România, cari sunt conduși de 14 ani, cu aceeași bunăvoință și pricepere, tot de inimosul director al „Skodei” din București, d. **Bohumil Brozovsky**.

Ca operă de asistență socială, colonia împarte, cu ocazia fiecărui Crăciun, haine și alimente tuturor săracilor cehoslovaci, cari se află în România.

Colonia proiectează să-și clădească, în locul actualului imobil din strada Lucaci, un mare palat, care să cuprindă: școala de limba cehă, săli de gimnastică, săli de teatru și de întruniri, saloane de recepții, etc.

ORGANIZAȚIILE DIN PROVINCIE

O mare parte din Cehii cari formează colonia din România, sunt în provincie, în următoarele orașe: Arad, Timișoara, Cluj, Galați, Cernăuți și Chișinău. În fiecare din aceste orașe, supuși